

Q23122

CM81

119112

சுருத்திபெற்றது
யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள
கள்ளத்தொழில் எழுந்தருளியுள்ள
காசி: அ. வரதராஜபிண்டி
இயற்றிய

சிவராத்திரிபுராணம்.

இது

வல்லை

165

3-1881

இயற்றியுள்ளபாத்தாசிரியர்

வயித்தியலிங்கபிள்ளையால்

கலித்தொழில்

தஞ்சாவூர்-சதாவதானம்

சுப்பிரமணிய பூயாறு

எத்தியாபுரம்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

சென்னையிலுள்ள

விசுவநாதன்

Registered Copyright.

294551
சிறப்புப்பாவிரம்.

யாழ்ப்பாணம்

மயில்வாழ்வுப்புவியற்றியது.

பரதராசசுவாமியார் பங்கனண்புதரு பண்புசெர்
விரதராசசுவாமியாரின் சிறை மிகவிளங்கிட விளம்பினான்
காதராசசுவாமியார் மொழியரங்கனாள் கருணைமாரிகர் பருணிதன்
வரதராசசுவாமியார் வரணராசசுவாமியார் மதராசசுவாமியார் ராசசுவாமியார்

யாழ்ப்பாணம்

சின்னக்கம்பிப்புவியற்றியது.

மெத்தவியல் பணிப்பணியான் வரணமுன் சாசனமு ம்
யாக் கொண்ட, சித்தனாயர் சித்தனாயர் மயமதனைச் செய்திழி
றொக்கல் செய்து, சித்தனாயர் பார்த்து வாசகோத் திர
னாமைதன், சித்தபுரி சித்தபுரி நகர்வர பண்டிதன் முதல்
லோனே.

யாழ்ப்பாணம்

சி. வை. து. மோநாய்க்கியற்றியது.

சியலிங்க சொருபனரு சொலிங்க சொருபனரு
தியலிங்க* நயவரத ராசசுவாமியார் மயமதனைச் செய்திழி
தியலிங்க வலவையியல் மயிழிப்போத காசியில் செகம் தச்சில்
மயலிங்க வலவையை மயிழிப்போத காசியில் செகம் தச்சில்

* இங்கம்-சு. சி. வு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவராத்திரிபுராணம்.

காப்பு.

இங்குமொரு மருப்பாணையுயிர்க்குயிரா யிருப்பாணையுரக வே
தன், ருங்குருகே நிலத்தாணை மூத்தாணை வதைத்தாணைச் சயில மா
ணைப், பங்குருவைத்து மழுத்தாணை பரித்தாணைத் தனித்தாணைப் பசும்
பொற் றோட்டிப், பூங்கமலப் பத்தாணைப் பொருவிலைத்து கரத்தா
ணைப் பொற்றல் செய்வாம்.

சுடென்வாழ்த்து.

சபாபதி.

இங்குமொரு மருப்பாணையுயிர்க்குயிரா யிருப்பாணையுரக வே
தன், ருங்குருகே நிலத்தாணை மூத்தாணை வதைத்தாணைச் சயில மா
ணைப், பங்குருவைத்து மழுத்தாணை பரித்தாணைத் தனித்தாணைப் பசும்
பொற் றோட்டிப், பூங்கமலப் பத்தாணைப் பொருவிலைத்து கரத்தா
ணைப் பொற்றல் செய்வாம்.

சுடென்வாழ்த்து.

இங்குமொரு மருப்பாணையுயிர்க்குயிரா யிருப்பாணையுரக வே
தன், ருங்குருகே நிலத்தாணை மூத்தாணை வதைத்தாணைச் சயில மா
ணைப், பங்குருவைத்து மழுத்தாணை பரித்தாணைத் தனித்தாணைப் பசும்
பொற் றோட்டிப், பூங்கமலப் பத்தாணைப் பொருவிலைத்து கரத்தா
ணைப் பொற்றல் செய்வாம்.

சுடென்வாழ்த்து.

இங்குமொரு மருப்பாணையுயிர்க்குயிரா யிருப்பாணையுரக வே
தன், ருங்குருகே நிலத்தாணை மூத்தாணை வதைத்தாணைச் சயில மா
ணைப், பங்குருவைத்து மழுத்தாணை பரித்தாணைத் தனித்தாணைப் பசும்
பொற் றோட்டிப், பூங்கமலப் பத்தாணைப் பொருவிலைத்து கரத்தா
ணைப் பொற்றல் செய்வாம்.

(க)

சுப்பிரமணியர்.

குராட்டுப் பயில்சயிலத் துணைமுலைத்தின் டருவியர்மைதோய்
வார்க்கண், னிராட்டுப் பெறமறே டவுணரு—ற் புலவலகை கிணறு
தேக்கிப், பாராட்டுத் தோலேற் படைபணித்த காலகன்பார்
க்குச் செல்வச், சேராட்டே பின்னையெறு முருகன்முரு கவிழ்மலர்த்த
சென்னி சேர்ப்பாம்.

இரங்குன்றன் நஞ்சகமக் கென்றுமக வான்முதலோ ரிரப்ப லீண்
ட, காங்குன்றம் படைத்தனைய கரிமுகத்தோ னரிமுகத்தோன் கத
கொள் குரன், வாங்குன்ற மயிலுடைத்தம் கயிலெடுத்த மலர்க்காத்
ன் மஞ்சா துஞ்சம், பரங்குன்றத் திருந்தசெவ்வே ளடிக்கடிச்செம் பதி
மமலர் பணிதல் செய்வாம்.

சரிலைவா யசங்கவாய் பிணங்கிடிக்குங் கனத்தமரீத்தேயி ரொ
ய்தில், வாரிலைவா யுறமொருமா வனாயோரொன் றோரிரண்டா வ
கிர்த்த வேலோன், வேலிலைவா யுறக்கமென்றோட் கயின்டளடத்த வி
ள்ளிகா வேழத் தோடுஞ், சரிலைவாய் வரு டிகு ளடியாடிப் பொடிபு
டியிற் சேர்த்தல் செய்வாம்.

பெருவரீக் கயாரான்க் குறத்திமுகாம் புயமலர்த்
னென்று, மொருவரவீ னன்குடிலைப் பொருள்விரித னுடா
குறாத்தோ டுரர்கா, டருவாவி கன்குடினை நப் புளம்பலர்த்தே துடை
ளவி வயற்சூப் பாலர், திருவாவி லக் குடிவாழ் செவ்வேயர் சேலடிச
ள் கிந்தை செய்வாம்.

பாரகத்தும் விகம் கத்தும் பயின் துணைமுலைவார்தம் பருக்க
ணிகத்த, தாரகத்தோ டுறையுரு டுணையிவ சத்திசூல்
வேஞ், ஞாந்ததைத் து படுக்கப் பருதோகை தேயியு தென்ன
மாரோ, டோகத்தி லுந்தயிரா லென்னசத்தி லிருக்கவிடர்க் கிடமின்
றென்பால்.

நீடவழி ருங்கணங் படித்தமுழு லெனமுழங்கிரிந்து உயி
பாடல்புரி தாத்தைழத்த பாசடைச்சந் தனட்டினையிற் பாடருந் செய்
கோடலலர் விளக்கேர்க்க குலமயிலு டகம்புரியு குணா தே
மாடல்புரி முருகனிரு சாணமலர் பாலிவினை உதற்றி காழுவர்

கருத்தகணியாய் வருமகர ருடறணிக்கு கெட்டிலையே லுமவே
ய் துன்பசு, கருத்தகணியாய் பெருவெயிலுட்டி ளுழத்தி னோத்த ளோய்க்க

கருணைக் கண்டம், திருத்தணி, கழனிழந்தி மென்றுவழி பரிமடி
ரிதயத் துள்ளும், திருத்தணியாம் பதியகத்தும் வாழ்குமா ருபான்
புன் னோமேற் கொள்வாம். (க0)

பொருவ்ந்து மலர்பொதுநுந் தன் டிலேகுழ் கதிநாகர்ப் புனி
ன் பாத, முருகியுளத் தழுத்திவினை நிறழுத்தி மாறெழுத்து முணர்
து காவின், முருகசா வணபவசண் முக்குகுவென் நறுகினமு மொழி
வேர் தங்கண், மருமருவு கமலமல ரடிமுடியின் மீதுவைத்து வணந்
ல் செய்வாம். (க1)

திருநந்திதேவர்.

செய்யதழற் புரிசடை யுந் திருதுதலிற் றனிவிழிநுந் திண்டோ ண
ன்குங், கையதனிற் கரிசைமழுப் பிரம்புகவை யடிச்சுறுமான் கன்று
ந் தாங்கி வைவமுதலினைத்துலகுந் தொழுக்கயிலே மலைகாக்க மதியஞ்
ருடு, மையனருள் பெற்றநந்தி யடிக்கமல முடிக்கமல மாக வைப்பாம்.

சரஸ்வதி.

சாரதிருங் கயிலைமேக் கண்ணுதன்முப் புரமெரிக்கக் கருது மந்
துர னிரிதிக் தருந்தரங் தடங் கண்ணும் திமெபுடவி நெடுந்தே ருர்
சர திதன் திருநா டலடி ருளத் தினிலிருக்குந் தவன மேனிப், பா
யிற் பதுமத் துணைப்போது முப்போதும் பி வல் செய்வாம்.

சலாட்சரர்.

நிராண்டு காத்தெடுத்த மொரு ப்பான் முதற்பு சித நீரி லாட்டி
ரண்டு பிகர்த்தயிழ் லைமகன்கள் வளைவழுத்தி லலர்கள் சாத்தி
நிராண்டு பதமளித்தெ னருக்கிக்கு மக பமதி லாஞ்செய் தந்தை
தாலிரண்டு மதுவெறு னன் முண்பு பொற் றுளிற் றுழ்வாம்

திருநா பந்த ரா

வெங்குருவிற் கவுணியர்தன் குலத்துதி து மீனவன்றன் வெப்பு
ங் கூறு, மெங்குமினை பெறமாற்றி யமண னன்ன யிரக்கழவி னே
ற வேற்றிப், பங்கமிலென் பரிவையுருப் பட்டத்தயிர் பெற் றெழப்ப
திகம் பாடி மேன்மை, தங்குமறைத் திருஞான சம்பந்தன் றுட்டுணை
புமேற் கொள்வாம். (க2)

சுந்தரமுர்த்திராயனார்.

புண்ணிறத் திருவெடுநால் வையெயிற்றுப் பெருங் மேல் வடி
வந் தாங்கி, யங்கணில முழுதுமுழு துவிவிய கமலமல ரடிகள் சேப்பச்,

சிவராத்திரிபுராணம்.

சங்கணிகைக் குதலைப்பொழிச் சாலைவிழிப் பாவையென்பா டடபு
லன்பரம், பொங்கிருள்த் சந்தானை நடப்பித்த சந்தானைப் பேற்ற
செய்வாம். (கௌ)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

பாவரசு மலரயன்மால் கடவுளர்க்காய்ச் சென்றமர்செய் காம
மைம், பூவரசு படவிழித்துப் புனவேங்கை உத்தியதழ் புனைந்து போர்
தீ, தேவரசு மனமழைத் திருப்பதிக மிசைத்தமிழிற் கிறத்தப் பாடி, கா
வரசு சம்பாப நமக்குயர்பொன் னாட்டரசுநக்கு மல்தே. (கௌ)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

பெருவாத பித்தையப் பிளிக்குளையு முடந்மக்கும் பிறந்தை நீக்கி
யொருவாத சிவகதிய ஹரிமைபெற உறவமல ருமிழுஞ் செல்லை
மருவாத மனோதுலவு மன்றுடைபாற் குக்கோவை மாலே சாத்துப்
கிருவாத லூரடிக ளடிகன்படி யுறவனக்கெச் சென்னி றேர்ப்பாம். (கௌ)

சில்லை மூவாயிரம்.

செம்மையா ரழலொருகை தமயொருகை தரித்தமன் றிற்
கூத் தாடி, மெம்மையா னுடைபிரான் யாட விரி லொருவரேன்
புனைக்கப் பெறு, மும்மையா யிரமுனிவர் பார்ப்பொது
பணிகண் முயன் செல்வோர், தம்மையா யிரமுறைநை தொழுக
னையோர் தாட்டுகை டலைமேற் கொள்வாம். (கௌ)

சிவனடியார்.

பொய்விரவு பகலிற் படப்பிரிவென யிருநீறு பூசிக் கண்
விரவு மணியினரா யரு முத்து னார் கனங்க ிங்கி, பெ
விரவு மறைவரம்பி னி டவர சிருண் மேன்மை பூண்ட
மைவிரவு கண்டர்தொ டிவர க்கள் சிரத்திருத்தி கழுத்தல் செய்
வாட் (கௌ)

கட ள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

பாயிரம்.

கூத்தமலர்ப் பொழில்புடைசூழ் தில்லைவனத் தறிநாத்திருக் கடை
க்கனோக்கமுந்தவுரைத் தனர்பலருமாயினுநீ வாகமநான் மொழிவ
றாமற், பந்தமறத் திடுஞ்சிவரத் திரிவிரத சரிதைநைப் பிந்தி கென்

பாயிரம்.

ரு

செந்தமிழி னுயர்வித்தடி பாவதனற் றிரட்டியொன்றச் செ
யுட யுற்றேன். (க)

வேணிலிவக்தனது மடம் பவளிப்படைபுச் செய்தனனல் விச
பின்புறதி, காணிலனென் றெனையுலகி னுலாந்ணகுவரதைநாடிச் ச
மறும், பேணிலனின் மலனிரவிச் பெருநாடியெடுத் துணைக்குழித்தப்
பேறு கூறு, மேணிலனென் னிவபதத்து றிருத்தமெனும் விருப்புன
த்தை விர்த்த லாலே. (உ)

வேறு.

சுரியநற் பரதவிதிமுறை வழுவா தாடுக ராடயு ணை துங்குபோர்,
விடுகினைத் தருநின் காமுகவிநடமும் கண்ணெ றிருப்போடு வியப்பா,
தெரிதமிழ்ப் புலவ ரமிழ்தெனத் தெருட்டுநீர் சொயுள்கேட் டகமகிழ்
கிறத்தேய் ருரியொன் புன்சொற் கவிசெவிபேற்றுள் னுவப்புறற் கெ
ன்பதா னுரைத்தேன். (ங)

பாயிரம் முற்றிற்று.

சிவராத்திரியுற்பவச்சுருக்கம்.

திருவ வானுத கலைமகள் செறிதலாற் றிசுரு
புரான்மனை தொன் றரி யினாத்திடு து
லலகிழா வுயிர் படைக்குரை முகந்விசு யு
றுலகு பேரற்றுகை மிவன் னனஞ்சிறி து
பாம். (க)

கண்ட லத்தினச் செங்கனிப் பவனவாய் ம
புண்ட முண்டதக் கடிபுரு டோத்தம் னு
குண்ட மொண்ட கன் றினுன் டுலவல கொப்பென்
புண்டார் யாவரும் புத்தி கைமிக் கணியம். (உ)

முனிவர் முன்னேகண் முண்டதத் தவிசினுன் முகனைப்
புனித மர்தவம் புரிந்தியாம் னைகிடப் வியி
வினிய நத்தல மியம்புதி பென்னவென் கமல
வனிதை கேள்வனென் னுன்னுதித் தருப்பையை வாங்கி. (ங)

திருகை யால்வளைத் தருட்டி யிதிருத்திடு மிடத்திற்
பொருவின் மாதவம் புரிநொன் றுரைத்திடப் போன
கருமக்குரை தங்கிய காணமற் றதனற்
நிர்வடிவைத்திடு னைமிச வனமென்ச் சிறித். (ச)

துன்று கொன்றை நூற் பசுங் காடி, பிரவலாற் சுடுதி
பென்று மேவலாற் சுடுவிடப் பணிதெய்து துதலாற்
கன்று மாணுகண் டிறைதலாற் பிழ்மலிக் கனக
மன்று ளாடிய பரம்பா னிகர்க்குமங் வனமே.

ஆண்டெ முத்துயர் சோலைக ளறவருக் கடைகாய்
மாண்ட ஈற்கனி மலர்முதல் வழுங்கினஞ் சுரர்க்கு
மிண்ட ளித்திட வேண்டுமென் றெண்ணிவா ளளவாய்
மென்று மடஞ் சினைக்கையை நீட்டியே நிற்கும்.

சடையர் சூண்டிகை தரித்திடுங் கரத்தர்சண் டிகையின்
றோடைய ராதப முறத்திடுங் தோகைமென் பீலிக்
குடையர் செய்யகற் றேய்த்திடுங் கோடிக மிறைஞ்சி
யுடையர் பாவத் துறுவர்க ளாறுவநங் வனமே.

அச் பக்தெறு வேணிநா ளம்புதல் துளித்துச்
சிற நீர்பொழி மாரிகா ளிம்பெயுந் தினைநீர்
மாத வந்தவ றுதிழைத் தும்பரு மதிக்கப்
பாத கங்கலாக் கடித்திடும் படியாப் படியர்.

உருப்ப வெந்தழல் வேட்பவ ரொண் டார் சமிகை
தருப்பை தடைனி ரெடுப்பேர் தபனிகைமாரப்
பருப்ப தந்தோர் தனுவெகக் குனிசெய்த பாளை
விருப்ப மோழிச் சிப்பவ ரெண்ணிலார் பிளம்பில்.

இன்ன நைமி டுண்டியல் பளைத் துண்டிடுத்து
வன்ன மாமனை கிடந்தெய்திப் பிழைவெய்தாற்
சொன்ன ஸூழிகள் உற்பல தெய்திடத் துணிந்து
பன்ன காதிபன் பிழைத்திடத் தரிதால்.

செருண்ம னத்துப் வியாதன்மா ளாகக் கிறந்த
மருண்ம னத்தினுக் களவிடற் கரிநான் மனறியின்
பொருண்ம னத்துணர் குதன்முற் புராணநூல் வல்லோர்
னருண்ம னத்துட னனையகை மிசுவனத் தடைந்தான்.

வேறு.

வந்தமா முனிவன் றனக்கெகிர் புருந்து வருகென வுரைக்கென வரீ
யெந்தமா தவஞ்செய்தனமென முகம னியம்பியங் யொவரு நிறைஞ்சி

யந்தமா மணிப்பொற் றினைவிருத்தி யுத்தியோடருக்கிய முதலா
முந்தவா தாவிற பூசனைநிதியிற் முறைதல ளுவகை முடித்து. (க௨)

மறைக்க முகின்மின் னேறத்தசெஞ் சடி மாதவர் குதனை கோ
க்கியிழைப்பதற் கெளிதாயப் பவக்கடல்சுவற் றி யிருங்கதிப் பேறுநல்
ருவதாய்க் குழைக்கய னடந்து கழிக்கயன் மருட்டுங் கூர்விழிக் கோ
தைபங் கிருக்கு, முழைக்காப் பெருமான் விரதமொன் றெமக்கண்
மறைத்திட வேண்டுமென் றிரப்ப.. (க௩)

நன்றென் முகமு ிதையமு மலர்ந்து நயனநீர் பொழிந்து விழுது
முன்றவ மிழைத்த பவனிறு கேட்க முயன்றது நீவீர்முக் குறுப்பை
வென்றமா தவத்தீர் விடையுமர்த் தருஞ்சி விமலனங் குரிபநல் விரத
மொண்ண தமா ரனைவரு கோற்ப துரைக்குவ துறவந்தகேட்டிடுமின்.

மின்னேகோர் சடிவத் தவிர்மதிக் கொழுந்து விவனிராப்
பெருமை,யன்னையர் தியுமோ ராயிரங் கவைநா வனந்தனு மொழி
ந் கரிதான்,மன்னுமா தவஞ்சேர் நந்திவா வவற்கு வழுநைய முழைநா
ய முரித்தோன், முன்னேகா ளுரைத்த தென்னொரு நாவான் மொழிந்
(க௪)

முடிபுமோ முடிய
வலகுநிப் பிரமன் டைப்பந் திருமா லுயிர்த்தொகை காப்பது
முலைய ளுதலாற் பெற் றிடுக்கர்கோ ளனனை பளிப்பதங் களிப்
பொடியுந் திரன்ஞ், விலகுபொன் ளாலகம் புரப்பத் மதிய மிரவிசெந்
ழற்கிறை ய வரங், டலைமைபெற் றதுவுஞ் சிவந் திரதந்தினையிழைத்
தென்னைத் துணர்வீர்.. (க௫)

ஈறுநான் மனையோர்க் கிருசிலம் புகம்பெற் றுவைபுக் கோடி
நல் கிடையும்,வேறுவே றுரைத் திரதந்தாற் றிடினம் விரியுநாப் புர
வியின் வேன் டொறுவெப் பிடிபுழ் பன்ன டான துரைத்திரா
கொழித்திடுங் கருகைக ளுமழ் கிடிகுஞ் சிவநி கோற்போர்
றுபய னடைதன்மற் றரிதால். (க௬)

ஆத்தன ராசர் வணிகர்வே ளாள ராதிபா டிழிகுலத் துதித்த
வெந்தொழி லான ராந்தமா யிந்த விரதமே கோற் றிடி. சுவர்தா
மிந்திர னயன்மா விமையவர் முனிவர் யாவரு மிறைஞ்சிக் தேத்தக்
கந்தடு களிற் றுரித்துமெய் தரித்த கண்ணுதற்கடவுளிற் றொலிவார்.

ஆதிபாப் புரிநூ லணிதரு மருமத் தருமறைக் கிழுவகைக் கருங்க
ண், மாவினையளித்த கடலமிர் தனைய மழலைமென் மொழிச்செறு மகா

அ

சிவராத்திரிப்பாடல்

கைக், காவியைப் பாராது கருங்குடி செவ்வாய் கன்னிய சிவரத்
கைச் செகுத்தா நெய்யை மனைத்தும் தழுவி நிறுள்போற் சிவசி
கோற்றிடிற் றீரும. (கக)

மறைகளிற் சாம மகவுளிற் புரவி மகமலை கனி ம்மக் மேரு
நிறைபுன னதியிற் கங்கையா ரைந்தாய் நிகழ்த்து தத்தினு காய
முறைதெரி காரிற் கருமுகொர்நி முதன்மைபெற்றுயர்ந்ததா மென்ன
வறைதரு விரக மனைத்தினு முனர்க்கு மானிர கதிகென் ற நுமின்.

மற்றொரு விரதஞ் சிவசிசுக்க ணையா மதிப்பநு மாண்டுண் டிதி
த்தும், பெற்றன தொழில்க ளிபற்றிகின் றுமுதும் பிரமன்மாள் முதல்
மையலாப், பற்றலர் புரீமார் கொடியினி லடலை படவட னொரு
னித் தருவஞ், கட்டையஞ் சமில் கண்ணுதா கலையென் ற நிவிலா
ருணப்ப ன்கும. (கஉ)

அனபுளர என் றி யன்மிலா லொனினு மரனிர வினிதனை யென்றிப்
புன்புலா லுடலம் வருந்திடத் தயின்னன் பொருந்திடா கருக்கின புந்
தாற், றுன்பகின் பிறவிச் சுழிக்கட லுய்த்து றுறார் தறக்கமேருத்
லா, மின்பமார் பதத்திற் போகமாநி தமல னி னப்பதம் பெறுவொன்
றிகைத்தான். (கஉ)

இனையன மெழுகன் களைகட லயிர்த மெனச்செவிப்புலம்புக மு
னிவ, ரனைவரு மறி மெய்மயிர் பொடிப்ப வங்கையாற் றொழுது
பைங் குவளைச், சுழி கில் கயிலைச் சிவசிசுக்க ணையாற் றொழிந்த
மியல்பும் வனையக வத்துச் சூதமா முனைய விசித்தரைத்தருளென
வளம்பும். (கஉ)

பெற்றுயர் கற்பவீரன் னிற தாமத னுலத்தொரு லக, முற்ற
றொடுக்கிப் பிரளயத் துயிர்சன் னுடந்திவ்வு லி னுலத்தன்,
புற்றும மகாயா கமலிதிப் படிவன மெருத்தே னுன்பொட் டயரும்,
பொற்றுணர்க் கடுக்கைத் தொடைமிடை சுழல்பு புனிதனை யருக்கின
புரிந்தான். (கஉ)

யாமமோர் நான்குஞ் செற்கன் றுகார்த்தத் திருட்பொரு தகன்ற
பி னிதழித், தாமமாப் புனைந்த சோமசே கரன்பொற் றுனினை பணிந்தவ
ன் றனது, வாமமா ரிமய வல்லியின் றுனைகாள் வழிபடு னுலவா ன
வரு, காமகீர் வேலி யுலகுளோ ரெவருஞ் சிவசிசுக்க ணையின் றிடவும்.

சிவராத்திரிப்பாடல்

க

இச்சிவ சிவிகோற் தியாவரா யி னுன் னிலையந் தாரணா கபிப்
பச்சிமத் தடைத்த பரிபிடு ருவத்திற் பருப்பத து ததி மனவு
கச்சிநற் பூசைத் தவர முத்தி கண்ணவும் மெய்மொன் றிரப்ப
வுச்சியின் மணிதே மருகது டணனு முமையவடி கவ்வா மளித்தான். (1)

ஆதலாற் சிவ புரீ கிரியெனா காம மனைவரு மறைந்திட சிசுத்தத்
தலாற் டாம னிரவிசுற் றொற்ற மின்னுமோர் காரணமுளதென், றொ
தவா ரிதிரு முலகுமோர் பொருட்டா யுறவர்கேட் டெவந்தள முருகச்,
சூதமா முனியன் வியாதனமுன் மொழித்த சொற்படி சொல்லுவான்
நித்தே. (உஅ)

பின்னுமோர் கற்ப விதுகிரி னிரசப் பிரமென் கமலவீட் டிசுக்கு
மன்னவ் கணனு முலதமா ருயிற் மழித்தி ம்ந்தைநா ளிருன், வன்
னமா முகிலத் தீர்ந்தமோ ரோழு மறிகட னீர்முகட் டெழுந்த, முன்ன
ரோ பொழிந்த பிரளயப் புயல்வான் முட்டின வளவிமுட் டிபதால். (1)

ஊர்வ ளுயிருக் குயிரதா யிருக்கு மொருபொரு ளொப்பு னுயாவா
வேறிலான் கண்ட பூரண மாண வெய்வெளி வெறுத்தெதி ரடக்கு
மொறிலா னிமய மலைம டனைத்த ச வாமமீ திருத்தினென் வாழ்நா
லிலா முகல்கன் யாகு முய்ய யோகமுற் றிருந்தன னிப்பால். (உக)

காளிமா ளுபக் கண்ணிய மணியும் கவின்பெறப் பண்திடுங் கரிய
மேனிய னனிகத் தாராசா மனைத்து மீளவும் படைபதற் கெண்ணி
யூனிமி ருடற்செங் கட்பெருங் கேழ லுருத்தரித் துழந்தபே ருலகைக்
கூனிய றுருயிற் றுங்கிப்புண லுட்குளித்தீ தெி ததுயர்ந்ததின்.
சரிதனைச் சிரிசு ளெட்டுமென் டிசையித் தளம்பி லா வகைமு ளுட்டி
விரிகிழிப் பசும்பொற் கொடுமுடி விளங்கு ளுலவையெற நி லத்திப்
பரிவுறு முயிசு களைத்துயீ ரோழு புவன் னுன்பொற் படைத்தற்
குரியான் முசுத்த கரணனை கீரவு முந்தியம் போதின லாகவி. (உஉ)

பங்கயத் தயனைக் கடைக்கனித் தலகம் பண்ணெய் பருடந்திட
ணித்தத், துவ்வெற் றடங்கட் டிருமகன் றுரி துதித்திற் தனைப்
பதம் வருடா வெங்கண்மா மணிக்குட் டரலனைப்பறத்து வன்மலாப்
பாற்கட னொ, னங்கண்மா ஞால முழுதுமுன் மெய்தித் தவமலன்
கறிதுயில் புரிந்தான். (கஉ)

உத்தியி லுட்கா ன்மறைப் பிரம னுணர்குமக் காலமு முணர்ந்த
புத்தியிற் றெளித்தீ ரோழுல குடனே புலவர்க் தருவர்கிம் புருடர்

வெற்றை லக்கை... னகார்... பைசாசர்...
முதிபித்தர் ம... டி... முக... முக... முக...
புதிபைமக்... ன... ப... ப... ப...
யாதிபிற் பு... ன... ம... க... க...
மோகிய யோனி க... ட... த... த... த...
சோதிவா னிரவி... ம... த... த... த...

பாருல செவையுரு சராசரத் தொகையும்...
முதலாய்க், சேருல கி... ரொன்பது...
வி... ப... ப... ப... ப...
பொ... ப... ப... ப... ப...
பு... ப... ப... ப... ப...

(சுரு)

பின்னரோர் தினத்திற் று...
பின்னரோர் தினத்திற் று...
பின்னரோர் தினத்திற் று...
பின்னரோர் தினத்திற் று...

உளபிகத் தருக்கி...
உளபிகத் தருக்கி...
உளபிகத் தருக்கி...
உளபிகத் தருக்கி...

(சுரு)

விண்ணின...
விண்ணின...
விண்ணின...
விண்ணின...

(சுரு)

வேறு.

சுலந்தனி...
சுலந்தனி...
சுலந்தனி...
சுலந்தனி...

(சுரு)

பு...
பு...
பு...
பு...

மேவும்பல...
மேவும்பல...
மேவும்பல...
மேவும்பல...

(சுரு)

(சுரு)

அக்கா...
அக்கா...
அக்கா...
அக்கா...

(சுரு)

வலி...
வலி...
வலி...
வலி...

(சுரு)

கி...
கி...
கி...
கி...

(சுரு)

பி...
பி...
பி...
பி...

(சுரு)

க...
க...
க...
க...

(சுரு)

மு...
மு...
மு...
மு...

(சுரு)

வி...
வி...
வி...
வி...

மண்ணுடைய வந்த மடியும்படி மறமுற்
தெண்ணுதமர் யென்கி டன நீளம்பது வந்தும்.

(சஅ)

கருதிப்படி மலிவுற்றிடு போதிற்றிரு மார்பன்
சுருதிக்கிறை வன்செனி துணிக்குப்படி கொஞ்சிற்
கருதித்துணை விழியிற்கனை காலக்கனல் காலும்
பரிதிப்படை விட்டானது பலியாதுறல் கண்டே.

(சஆ)

குராமாமுகத் துருமேலினிக் கொள்வான் கொதித் துத்தன்
சரமானத்வ் கெடுதேவீனன் றனியாடல்விற் குனித்தே
திர் சமுக மொருகான்கு செழுநரன்மறை உவன் றன்
வரமர் கணை விடுத்தான்வளர் வடவைக்கனன் மான.

(சஇ)

பெண்டாண்முடி கொண்டானிடம் பெற்றாறுத விற்றிக்
கண்டாணுறு மெண்டோளிறை கண்டானகன் மண்டா
ணுண்டாணுறு றுண்டாதித மொண்டாமரை யுறையோன்
றண்டாணுதி வண்டாண்முதிர் சமரம்பொரு தம்.

(சஉ)

விவெஞ்சின மொடுதம்படை விடுகின் பனரி சினை
றடுவெங்கள் மிசைசுஞ்சுவ ரரிடம்புய னெனவே
கடுவெங்கள் கெடுகொண்டெழு கடரின் றிரள் வடிவா
நடுவன் றன் மதிடம்பொதி நளிர்செஞ்சடை முதல்வன்.

(சஃ)

எடுக்குங்குட மாதத்தினி விலகும்பிறை குறையத்
தெடுக்குந்திதி பன்னுன்னைச் சொல்லுஞ்சுதர் தசியி
னடுக்கங்குவி னப்பேரொளி னண்ணுற்றி னன்னோர்
விடுக்குங் கடை நீராய் வெதிட்டன மாதோ.

(சஃ)

நின்மகை தனக்கு மூத்த நீலமா மலைக்கும் வேதப்
பொன்மலை தனக்கு நாப்பட் புராதவிர் பதும ராக
நின்மலை நி று தென்ன மாறுகொண் டவர்தம் மிற்றாஞ்
சொன்மலை கருத வண்ணந் தேன்றிய கடனாக் கண்டார்.

(சஃ)

பங்கயத் தயன் ரல் விண்ணோர் பார்த்தகட் புலத்துக் கெட்டா
தங்கவர் டனத்தி னுறு மனவிடற் கரிய தாகிச்
செங்கதிர்ப் பரித கோடி திரண்டொரு வடிவாய்க் கூட
பொங்கொளி விரித்தா லென்னப் பொலிந்தபே ரொளியை நோக்கி

நிதைய மடைந்து நீண்ட வழற்பினம் பாடி நிற்கு
மிதைய முடிகள் காண்டா னிருவரு மினைந்து தம்மிற்
கந்தரு மடிக டேடக் கடவென் றேன மாகித்
ததிபெறு முகுத்தன் கீழேழ் தொன்னிலங் கீண் டுசென்றான்.

(சஃ)

கண்ணமா மதங்கள் சிந்துங் கரிமுத லாக முன்னோர்
சொன்னவா ருயிர்க் கெல்லார் துணுக்கிடப் பவளச் செங்கா
லன்னமாபச் சிறைக்கான் மேரு வசைத்திடப் பறந்து வரச
லன்னவா ரிசத்தோன் வானின் மணிமுடி தேடிப் போனான்.

(சஃ)

மருவருந் தூவ மாறு மலர்மிசை வதிகின் ரோணு
மிருவரு முந்த கால மிறந்து விளைத்த தன்றித்
சிருவரு தமிழின் செய்ய சேவடி முடிகா னாமல்
வெருகரு மணத்த ராகி வெங்கினர் மீள்கின் ருரால்.

(சஃ)

கையியங் கிருவர் தாமுங் கோலநீ டொளியை நோக்கி
பாடியி னடங்கும் விவற்பி னமர்ந்துய ரன்ப ருள்ளத்
தாருந் தருள்வோடி யின்னை யுணர்ந்தில மெமது சென்னி
குடியாம் வாழ வின்னுன் றுணைப்பதங் காட்டு கென்றார்.

(சஃ)

மரபா தத் து ரோன்று மதிக்கலை குறைந்து தேபு
மசில்பா னுன்காம் பக்கத் தரையிரு ளியாமற் தன்னிற்
தேசினல் வினங்குஞ் சோதிச் செஞ்கட ராகி நின்ற
காலொ றுதற்கட் பெம்மான் றனதுருக் காட்டி நின்றான்.

(சஃ)

நிலகண் டமுமெண் டொரு நெற்றியிற் கண்ணு நீறுங்
காலனைக் காய்ந் தாறுங் கையின்மீன் மழுவுங் கண்டு
மாவன் லாமற் தன்னின் மலரயன் உலப்பா னின்று
குலபா னியனை நோக்கித் துதிபல டொல்ல லுற்றார்.

(சஃ)

குதியா யனுவா யெண்ணி லுயிர்க்குயி ராகி யென்றும்
பேதியாப் பரம தாகிப் பிறப்புட னிறப்பி லாமற்
சோதியா யெழுதாக் கேள்விச் சுருதியின் முடிவா யெய்கட்
காதியா யகாதி யாகு மடிகளின் னடிகள் போற்றி.

(சஃ)

விடைக்கொடி யுயர்த்தாய் போற்றி விரிமலர்ச் செழும்பொற்
கொன்றைத் தொடைப்புயா சலனை போற்றி துறங்குபொற் ரோ
ட்டிற் றுவுடைக்கருங் கடைக்கட் செவ்வாய்ப் பைந்தொடி பங்கா
போற்றி, சடைப்பரம் பாணை போற்றி சங்கரா போற்றி போற்றி

கதா சிவராத்திரியுற்பவச்சுருக்கம்.

விரித்தல களைத்த மாக்கி வீக்குகை சாரா சங்க
புதித்த புன லுக்கும் பாலகைத் திரைத் துட்டி
பெரித்துக் குக்கிப் பூசி பெண்பணித் திலக்கு குலம்
நிரித்தின் றுடு மிட்போற் சேவடி போற்றி போற்றி. (அ)

இலகொளித் திரொண்டி யீர்ப்புனற் குப்பத் தோறும்
பலவுரு வாகித் தோன்றும் பான்பைபோ லங்கல் காங்கல்
றுலகுயிர்க் கனப வங்க ளுட்கிவித் தோழித் தாலத்
தலகொகக் கருணை மல்கு மலனே போற்றி போற்றி. (அ)

அலமாய யருவ மாடி யுண்டமா யகல மாடி
யொருபாய் பொருளாய் வண்ண யொப்புட தயவாய்
புருமல னுடி பெங்கு கிணைத்துக் காது நீற்குங்
கருதரு ஞான ளந்தக் கருணையங் கடலே போற்றி. (அ)

காலநாற் விழத் தாக்குங் கணிகழற் காலா போற்றி
தலமும் பொருளுக் கெல்லா முழுமுதற் பெருந் தோற்றி
பாலகைத் திரை போற்றி படர்க்கைப் பாலகை
பாலமுண் டிருண்ட கண்டத் தண்ணலே போற்றி போற்றி. (அ)

பொடிபெறுப் புடியோர் லுண்டும் புண்ணை கோட்டி
கொடியின்மீ னொழிது வேகைக் குளவிற் யழுவற் கொண்டு
படிமுதற் ககன மீழும் பரத்தியாம் டரிந்து தேடி
படிமுடி காண்டற் கெட்டா வத்தனே போற்றி போற்றி. (அ)

பீர்வடி வான செய்ய கொடுபுல வுலவை வானம்
பார்வ வாகத் தோன்றப் பட்டத்தே முன்ன மல்கும்
கார்வ வான கூத்தற் கடியிடி மொண்டாய்
பேயிடி வின்றி நின்ற பிஞ்சுக்கா போற்றி போற்றி. (அ)

யச்சுலையுண்டென் றேதற் கேதுவா மிடைவாண் மாண்
கூகைச் சிலப் புருவ மாக்கிட் கவுதமன் பன்னி கொண்ட
மல்க்கில யருவ மாற்று வலர்ப்பதன் வடத்தன் டாராத
பசுலிபப் பன்னி யாண்ட பரிவுடன் பழிச்சி தேத்த. (அ)

மருவிர் கமலப் போதின் மந்தரநாள் முகத்தோன் வெறியி
லுருவிபோல் விழிச்சி சோர வாக்கெக் குருவி யன்பார்
தருவிர் மலர்க் கெவித் தமனியச் சபையி லாரும்
பொருவிர் கமலச் செம்பொற் பூவடி போற்றி செய்தான். (அ)

வேறு

நிலத்தானைக் கடுவொடுக்கு மிடற்றானை மழுத்தானை நீங்கா செ
வகை, வலத்தானை மலைமகன்சே ரிடத்தானை வரிசிலைக்கை மதனைச்
காய்த்த, சலத்தானை யெண்புயர் சலத்தானைத் தனைக்குழத் தருக்கி வடி
ழ்தென், புலத்தானை யுளத்தமலர்ப் பதத்தானைப் போற்றிசெய்தார்
புலவ லல்லாம். (எ)

கந்தரநேர் கந்தரத்தான் கருணைவிழிக் கண்ட யருளிக் களிப்பி னோ
டு, மந்தரவா னவர்புகழ்புன் ளாசுனைக்கு மச்சுனை யளிதே னுண்ணு
ங், கொந்தவிதரண மலர்க்கமலத் தவிடுருக்கு நான்முனைக் குறித்
து நீயிர், கிந்தைதனில் விழைந்தவரங் கேண்மி யது தருவலென்று
ப்ப னுற்றுச் : (எ)

கரியெனநின் றுயிர்க்கருள்செய் கண்ணுதலீ கனற்பிழம்பாய் நின்
ற காலே, விரிகடர்விட் டெழுமொளிகேர் விளக்கெவ்வுழம் விட்டிலே
ன வீழ்ந்து நீறு, பெரியுமெம தத்திரங்க ளீங்கெமக்கு மீண்டெவி யா
ங்க ளென்றும், புரிபுற தொழிலுலில பெறவுனருள் புரிதினென்று
போற்றி நின்றார். (எ)

சுன்றமரி விருவீரு முடியாமற் சோதிவடி வாயா தும்மு
கனின்றவிராச் சீயிரியா மனகிவநா டனில்வித்த கியமத் தோடு பரா
மன்றம்மலர் கொடுபுரை புரிந்திடினீர் டினைத்தெலாம்வறுங்கல்செய்
மென்றயன்மா விருவருக்கு மனமகிழ்வாமனித்திட் டியம்புய்பின்னும்.

சுடியியல் பிகைகோற்ற விரதமிதன் பெருமையெவ ரளக்க வல்லார்
சாதிமுறை நெறிதவறுஞ் சண்டாளர் நோற்றிடினுந் தக்கோ ராகி
மோதிவருங் கடல்புடைகு முலகெனும் பிப்போக முற்றிப்பிண்ப்
பூதிதரும் பெரும்பாவக் கடல்கடந்து குதிநெறி பொருந்து வரால்
ஆவிந்த மறைபவர்கட் களித்தாலும் புரவமக பாற்றி னுலு
மேவிந்தச் சிவகிளிபோற் பலன்றார வெனவிபந்து விண்ணி னோக்கு
மாவிந்த நடைபயின்று வந்தனைய கரியுரித்த வாதன் வாமக்
கோவிந்த னரவிந்தன் கோவிந்தன் முககோக்கிச் கூறிப் போனான். (அ)

உலங்குலவும் புயமுருத்த னிவ்விரத நோற்றயிர்காத் துடந்து
போரிற், சலங்குலவு மரக்கர்குலச் சலகிவட வையிற்சுவற்றுத் தானை
பெற்றுப், பொலங்குலவு மிதழ்விந்நு தேன்றுளித்து சூழித்திமம்
புயப்பொற் பூசு னிலங்குலவு மயிலைமணந் திமையவர்கண் முதலே
வர்க்கு மிறைவ னுணன். (அ)

ச.கா. சிவராத்திரிபுராணம்.

வல்லுணர்வுந் துயர்கமல நாள்முடேழ் துலகமுதல் வனநி
ருந்து பல்லுயிற் றினைத்தமனப் படிபடைத்துத் தனதுதரப் படை
யும் பெற்றுச், சொல்லுமறை முழுதுணர்ந்து தாவியனப் பன்னாந்து
கணங்கு பூத்த, வல்லுறழ்மைக் கருங் கண்ணுமே வானிதனை மணந்து
பெரு வாழ்வு பெற்றான். (எ)

தோறும் திசைமுகங் கோற்றதற்பி னிவ்விரதஞ் சிறந்த தெங்கு
மோதவரு மாகமதிச் சிவநிலையுந் பவம்தென் றுணர்வீ ரென்றே
மாதவத்தி லுயர்சனைன் று, ஸாகை மிகவணத்தோர் மகிழ்ந்து கேட்ட
குதமுனிவாணிகழ்ந்தசரித்திரத்தைவித்தெடுத்தசொன் னுண்மன்றே

சிவராத்திரியுற்பவச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

சிவராத்திரிமான்மியச்சுருக்கம்.

தென்னு குதனை கோகியல் வனத்துறை துறவர்கண் மறை
மன்ன மாவிர தத்தினை கோற்றி மடையுமே திராணுளிற்
பன்னு மாமல சிட்டருச் சனைபுரி பரிபுரி பரிவோடின [குண்
றினன் வாறென விரித்தெமக் குணாத்தியென் றிரப்புவ் சைக்கி

மாக மாமதிச் சிவநிலையுந் பவம் வகுத்துரைத் தனமிப்பா
லாக வத்துட னைந்துன தரணிரா வவற்றைநீ ருணர் வீரால்
பேசு ராத்திரி கோமவா ரத்தினன் மதயகா லையிலெதொட்
டேக மாகவந் திகிக்கடை யளவுவா ளிசைந்திடி லிதுவாமே. (உ)

திங்க ளின்கலை குறைதூர்த் திமதி கழமையிற் திசுழல்விற்
தங்கு சாமகான் களவுதொட் டுந்திடிற் சயிலின் தருண்மாயைப்
பஞ்சல் வைத்திடுப் பாயனைப் பூசனை பண்ணுக பரிவோடு
மிக்கு னாதத்தவா கமங்கண்மற் றிதனையும் போகாரத் திரியென்றே

வந்தசா மத்தனா நாழிகை யிருநூறு விருந்தாலுந்
தேறு கின்றவச் சதூர்த்தங் யப்படிச் சேரினாக் கொளல்வேண்டு
முறு தீர்தவத் துறவிகளன் விதிமுறை யுணர்குயிங் கிவைகோத்தி
கூறு மற்றுள சிவநிலை விரதமுக் கோடிகோற் றிடலொக்கும். (ச)

பருவ மாறுங் வருடமோ ரொன்று பன்னி ருமதிதாறு
முருவ மாமதி கிறைந்தது குறைந்திடுமோரிரு பக்கத்து

சிவராத்திரிபுராண்மியச்சுருக்கம்.

ச.கா

மதம் தூதர்த் தயெறு நாள்முடேழ் துலகமுதல் வனநி
திருவ யிதனை தவிரிதை நித்திய சிவநிலை பெனச்சொல். (ந)

அகிக டாகமா தத்தினிற் குளிக்கதி ரம்புலி குறைபக்கத்
திதபன் னுண்மூன் றிங்கண்முற் றிரிதிடை சித்திரை மதிதேயு
மதியி லட்டமி யிடபமா தத்துமுன் மருவுமட் டமிமரில்
பசிகயாழ்மதி மதிவளர் சதூர்த்திவாம் பகர்ந்தகற் கடகத்தில். (க)

விரியும் வெண்ணிலாக் கலைகுறை பஞ்சுந் தளங்குமா வனிதன்னிற்
பரியஞ் சுக்கில பக்கவட் டமிபுரட் டாதிமுற் பதினமூன்று
மரிய வைப்பிக் கம்புலி வளர்த்தி பாறியன், டறைதேனிற்
றெரிய முற்படு சத்தமி யிற்படு திதியிலட் டமிதானும். (எ)

ஓப்பின் மார்கழி யுபயபக் கத்தினி லுறுதித் பதினாஞ்ஞ
பைப்பு மான்மதி வளர்மதி தனிவறு திரிதியை யிவைகுலக்
கப்ப வேற்காக் கண்ணுத லருச்சனைக் குரியவா கமமெல்லாக்
தப்பி லாதெடுத்தினைகொண்மா தச்சிவ கிரியெனைச் சாற்றும்மே. (அ)

மாதின் மார்கழிச் சதூர்த்தங் பாதனை மருவிவத் தமமாகு
முறி லாக்குடி திங்கலிற் குளிக்கதி ருடுபதி குறைபக்கந்
தேறி லின் றிச்சதூர்த்தசி குசன் திரக் கிழமையிற் சேர்வுற்று
லீறினத்தி கொடுக்குமக் கோட்பாடு சிவநிலைக் கிணையமால். (ஊ)

உற்று பன்னிரு மதியிலிவ் விர கோற் றுளம்விழைந் தனமுன்னு
பெய்யு கோரயன் மாகியிற் சேவன் யிறகுபங் குனிதன்னிற்
சொற்ற சித்திரைத் திங்கலிற் பதி குரியன் விடைமாத்
தற்ற முற்றிடு மிதுனமாத் திர பிடிவற் குமரோசன். (ஐ)

சிங்கத் தம்புலி கன்னியிற் சேடனிக் திரனெடுங் துலைத்திங்க
டங்கு கார்த்திகை நாமக டறுமதி தனிம்மனோன் மனிதையிற்
றுங்க மாரியி லிடபதே வன்பகஞ் சுகமொழி யுமைவாம
பங்க லீட்டு டங்கிடத் தக்கரை பக்கராத் திரிசொல்லாம். (இ)

மகா திங்கலி னபரபக் கத்திடை வருபிர தமைவெய்தப்
புகலு மன்றுதொட் டெதிர்த்தபன் மூன்றுராத் புகிப்பதே பொழு
பக்த ரும்பதி னுண்வெனி னோற்பது பக்கராத் திரியாகு
நிசபரந்தரு விரதமற் றிதற்கினை யாவோ புகல்கிற்பார். (ஈ)

கூட ருஞ்சிவ ராத்திரி யிப்படி யைத்துபட் டதுவாகு
முருகு காதலோ டைந்தையு கோற்றன் ன் றுரைத்தவை முடியாதேன்

கிவராத்திசி மாணம்.

மருது ம. கதி. எனன்றனை விதித்தெடு வரன்முறை வழுவ
பெருகு மன்பு னேற்றவர் பெறற்கும் பெருங்கதி
சகதை முன்பு பஞ்சியி னுறுவினை பேசட்டிமேற் பதஞ்சு வரன்
சகதை பங்கு தருட்டிற் குளித்தெடுங் கோதறு குணத்தி
னேதயாமெடுத்தினைப்பதிங் குபக்கினி யினமயா ந்நிபாசிப்
பேதை பானுடாநிவடு சிவரிசிப் பெருமையின் திறனம்மா. (செ)

மத்தமமால் களிற்சுரிவை போர்த்துழுவை யுரித்துடுத்தமநிவ
சூரிம, வித்தகனி ஸிறுமிடற்றுச் செவிரவா கியவிரதம், திளங்க நோற்
கி, லுத்தமமுத் திமமதம மெனவொரும வனகப் திம, மொழுந்திற்
சொல்லன், முத்தழல்வேட டுடுமுனிவர் கேண்மினைச் சூழ்நி
மொழிவ தானன்.

விடுத்தசெழும் கதர்ப்பரிதி மேற்றிசைபோ யுதிவந்து பேவுங் காறுந்
தெரித்ததிர யோதரியாந் திவின்று பின்புசுதர்த் ததிதான் கூடித்
தரித்தயிரா வன்றிமற்றைப் பகன்முடிந் தந்நியிழற் றறுகட் டந்நி
யுரித்தயிரா னிசைணிக்கு ளுத்தமத்தி ளுத்தமமா யுமா யுர் மன்னோ.

உகித்தகதி ரத்தமித்த பிண்குடுகு சூத்தியெத்த மமா மென்பர்
 துதித்தவந யாகியுத பாந்தமதாய்ப்பு விரஷ தோய்த்த நிற்கும்
 துதித்ததூர்த தகிதித் தமிக்குமு சூர்தூர்த்தநெற் கக்குற் போதி
 மதித்தபத்து நாழிகையிற் பிண்குடுகு தூர்த்தமெத் திம்மா ம...

அஸ்வினி ரு பதுகத தையளவுத ினின் றந்ருப் பின்னர்ச்
சொல்லி னுயர் மதிபரிதி யுட ி மமாவாசை தொட்டத் தொய்
புல்லிவிழ னதமசிவ ராத்திரிப ி மெணவெடுத்துப் புகல்வ ரல்லி ிமால்
னஸையல் சொ பதினமூன்றூத் திதிதொட்ட சதூர்ந்ததெய நன்ற து

கருநாநிற்புதின்முன்றூர் திதியுடனே துரத்தவெயோர் கிலதார்க்கு
வங்கியவே சிவச்சியாக் கொள்வெண்ணெஞ் செவரூப மாகு மேன்மை
தங்குக் கருநாநிதியோ தசிசத்தி ரூபகிவை தானென் னுகித்
துங்கமுறக் கூடுமிரார் சிவலிங்கா காரமெனக் கொல்வர் மன்னே.

ஆசிலமா வாசைதொட்ட சதுர்த்ததொ னுவிவது லங்கம் போல
ம்பெருமநிற் பூசைசெய்யிற் பிரமதத்தி தேடமுண்டாம் பிறங்கு ம
தந் தேசமுழு வதுங்கெடுமுற் புண்ணியம்போஞ் சித்தைசெய்யிற்

சேவராத்திரிமாஷமியச்சுக்கம்.

1111 இளம் கூசுநர கந்தை இம் கொடியவிர, வுரகமதிற் றுளியபா
மாநா (20)

உந்நிலமா வானைதொட்ட ஆர்த்தகிவை தூர்விரத்தம் குரிய
வாகுந், கூறுபுகழ் சைவமுன்னு கொனல்வேண்டும் திருவேண
ங் கூடிநிற்று, மாநிலமா வானைதொட்ட ஆர்த்தகிதான் வித்த
ம்வாழ்வின் மிக, ஆநில்கிர கெருக்கு, மாகுமமா வானைதொட்
தொட பின்னே (உக)

அந்தமில்லாத தந்திரம், சதுரத்திலேயாகக் கிடைக்கின்ற கொள்கை, செற்றமில்லாத துறத்திற்குள் விரவினிறப்பின் னொருகிலைதான். ^{மேல்கொள்கை} மத்தத்தூற்றும், மற்றாடக் கொள்விலேயுள்ளும் ~~கொள்கை~~ விரத்தர்களுடைய திக்குமபகர், மற்றதுதர விரண்டியடி விரவிலதி கத்தந்திரம் சிந்தாமரமே. (௨௨)

தந்தையர் சேர்ந்தவரில் வைதிகர்க்குஞ் சைவருக்குஞ் சிறந்த
தாய், மதிஞ்செந்தையி வமாவாசை கூடமுதன் மழமர
மேந்தி, மதிச்சடையோன் தனைப்பூசை புரித்திடெல் சைவருக்கு ஈன்
மு மென்றே, வித்தணாண், மதிக்கியுலமச் சதுர்த்ததிக்கு மித்தமுறை
வேண்டும் என.

(2௩)

அ.ந்நாஸிஸ்ஸும ஸையிதுகன் லாமாஸாவிற் சதுர்த்தகிழும் நினத்திம்
கடஃ, மற்றைநா ளிராவுப்தி லீ துதா ன ளனா ளிற்வா வாநதெ ன் னு
புற்றிழ்ந்திற் றினாநதனிஸெ பூ ரகடா, இடல தொழிகழாநதனா
பற்றாநத தருககீனசெய் இடவ துதாராஸைவதெ துறைபின்னெயா.

முற்றதியம் லோர்பொடி டிடையில்தித் திடுத்தியின் மு
தேச முண்ணு, திற்றிதனிற் றுயிலொருவி யேறேறி தனைப்புதித் தி
யாம நான்கும், பிற்றிதியிற் கிவணப் பார் கண்ணல்கிப் பாரணந்தா
ன் பின்னர்க் செய்பக, சொற்றடு மாகமமாதக் கிவத்திகோற் றியிண
கருதித் துணிக்நு லோரர்க்கே. (உரு)

ஹதவருஞ் சோமசுவ நிகெணக்குச் சதூர்த்தசிவ ஸ்ரீவால்ந்
முதலிழ்பூந் கொண்மைணிவேணிமலைப் பூசைசெய்து
கிதகன் றபிரதமையிற் பாரணஞ்செய்திடவேணெஞ்
பேதமுள்ள சிவநிகிக்குட் சதூர்த்தசிவ காலரிவாயம் பிறங்கி மிங்றால்.

இன்னும் நினைவாக கோற்றியவோர் முற்றினத்கு லெய்தா கன்
ய, கன்னிதர யோதலிவி லொருபொழுதுண்டரிவையார்தோ ளின்

வெரத்திரிமாமயச்சுருக்கம்.

உக

வெரத்திரிபுராணம்.

தவித்திச் சொன்னவிர வகற்றி நினை வைகையிற் புனித
தேவத் தாடிப், பின்னர்தின மறுபதி குங் காலையி, செவ்வா
த்துழி யிறழர் தாற்றி. (உஎ)

மதிமுடியோன்கோயிறனை வலம்வந்ததடைவிட்டு ணங்கிரபாற்
புகன்றில்வயினேகி நிழலதே, ஈர் பாதகர்பாற் றுண்டாமற்
கநிவமற் றவருடன்லார் பேசுதல் கண்ணினெதி கண்டிடாம
னதியினைப் போய்நண்புலி னுவிதி கழுவாது கலி ராடி. (உச)

துய்யி வண்டு எண்ணெடுத்திட்டுச் செய்யுதல் கடன்சுத்திச் சுட
லெட்டு, மையனைப்பூ சிக்குமிடங் கோமயத்தான் மெய்யிடயின் மய
பொன் னு பதவி னேத்திரத்தால் விதானித்து னுண்டுகண்ணல்
சிறக்க காட்டி, மையகருண் மலர்மலை தேரணங்க ளரினாவினாவி
வயங்கநாற்றி.

கண்ணுதலை யருச்சித்தற் குரியபொரு ளினைத்தொய்யுங் கருதித் தே
டி, விண் வலவு கிரைஞ்சுங் மேற்றிசைவே லையின்முறச் விழும் வே
லை, தன்னுலவு சந்தனநற் றுபதி பாதி யிம சயில மீன்ற, பொண்ணு
தலோர்பரகடறுறை சந்தியின் முன்னினை யதவி உட்பால். (உ௦)

கந்தியினிற் றண்புனருய்ந் துக்கியநற் றிசையெசெ மார்ந்நிப்
புண்ண வந்தினமாட்டிமுடித்த வுள்ள னைப் பிடிசையில் வைத்தத் தா
யிக்குந்தியமே னாகத் திதிடிக் கமநான் மறைகனெதெ தியர்பாதி
முத்தியமக் திதிருளினிற் புசையிற் வழுவாயன் முடிசை
னமும். (உ௧)

முன்னமுதற் சாமத்தி லானிசைந்தர லாட்டிடுக முறைமையாகப்
பின்னாரிண டாஞ்சாமத் தைத் தவிர்தா லாட்டிடுக பிரசத் தன்னு
ன்னையஞ்சேர் முன்றாய சாமத்தி லாட்டிடுக நாலாஞ் சாமங்
கண்ணுதற் றினிலாட்ட காரணவா கமமெடுத்துக் கழறிற் றன்றே.

ஆசகல்கோ சலந்தயிர்பால் கோமயபெய் கௌவியமைத் தாரு
பெய்து கல்கல்கற் கலாதபாச செய்வியையைத் தயிர்தமெனக் க
வைநி தத், மாசகல்கௌ வியம்போலத் தனித்தனியே தாபித்து மதி
யஞ்சுதி, சன்மனி முடியிதி லாட்டிடலா கமதாங் கெடுத்தக் கூறும்

சத்தனமுற் சாமமதி லகிரிண்டாஞ் சாமமதிற் சாம மன்றிற்
கந்தியிஞ் கருப்பூர் கடைச்சாமங் குங்குமஞ்செய் கமலப் போதில்

வந்தருளுன் முன்னமுதற் சாமத்தி வா னவொவரும் வணங்கியத்த
மச்சமலா முழுமுதலவன் மேனி குளிரமிகு மனபிற் சாத்தி. (உச)
முற்சாமம் வில்வமதிற் பித்த முனிமலர் முன்றஞ் சாம
நற்சாதி டலர்நாலாஞ் சாத்தி னந்தியா வர்த்தப் பூக்கொ
டற்சாநுந் கௌத்தினைக்குச் சாத்துகவென் றுகமத்து ளதிக மான
சொற்சார முள்ளித்தத் தந்திநா றெருத்தினைச் சொன்ன தமால்.
முண்டமுற் சாமமதிற் றுளசியிரச டாஞ்சாம முன்றஞ் சாமங் கண்
டகஞ்சேர் கூவினைமுத் தளக்கினைநான் கெனப்பகுத்த டையிற் சா
மம், விண்டலர்நத மதத்துளிக்கு முற்பலர்கின் மலர்சா த வே
மென்றே, பண்டலாலம் புத்தித்தேத்துஞ் சிந்திமயமது லதை
ந்த தலதே. (உ௪)

வில்வொச்சி மாலிலங்கை முட்டிநுவை வெள்ளிப்பஞ்ச வில்வ
மீர்த்த, மால்வரிவற் றின்றழைமுக் கிளையாகக் கொள் டயன்மா றெ
டர்ந்துங் காணு, காரதன் திருமுடியி னுஞ்சா மமுஞ் சாத்த நன்ற
மீது, கல்விழ்ந் தவருணாக் காரணவா கமமுதைத் தருந் மன்றே.
எதயின்முற்சாமமுற்கப்பருட்பொ ண்ணமாகுமற்றையிற் றாஞ்சாமங்
திதகல்பா ட்சமாகுஞ் சாமமொரு பூன்றதனிற் றிலஞ்சே ருன
மோதவரு சாமமொரு நான்கதனிற் றத்தான் றதைத்தாற் று
நாதனியே தனந்தனக்குச் சுத்தானன் மாஞ்சே நான்கிற் குமெ

சதுவகஞ்ஞனே யுக்கிரனே சங்கரனே சிவனே சம்பவனே சான்றாய்
முத்தித்தி, கல்கயிடு மீசான னேமவக கிரபெச
மறுவறுது தாபதி யெயென்னுந் தாமோ டாட்டு மோதி
யுகியுடன் றுபாதி கிவேதனங்க ளினைத்தினைப் மொழுங்கிற் செய்தே.
நாமத்தினிருக்கெனுஞ்சொன் னுட்டிநைமூத்தவந்து கண்ணஞ்சாமங்
தோமத்தினகற்றிரண்டாஞ் கருதயிரண்டாஞ்சாமஞ் சொற்றமெண்ணு
சாமத்திற் சாமமறை யிற்றிலுறு மறைநாலாஞ் சாமத் தன்னி
மீமத்தி னின்றிடு மாதிரி முன்னோதி யிருகை கூப்பி. (உ௦)

உருகுமுளத் தடனிருந்து றெருவியிரு விழிநுணி, மறக்க மி
ன்றி, யிருளுறுங் குவின்யாம நான்கினுமிப் படியருச்சித் துதி தோ
றம், பொருவிலுந் கியங்கொடுத்த காயடியென் புரியுமிந்தப் பூசை த
ன்னைத், திருவுளத்தி னயந்தருள்வா யெனத்தித்தத் தண்டனிட்டுத்
திருமுன் வீழ்த்தே. (உ௧)

உ.உ. விவரத்திற் பாராட்டும்.

இவ்வாற்தான் விபுலையிற் பற்றியதனைப் புலிதனி லுமுதலாகப்
கூன்வதிலிற் புலையிற் காலையிற் செய் ன்கறித்த நவியை நவியே
யன்னகூன்வதிலுமுதலாகப் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற்
புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற்

கூன்வதிலுமுதலாகப் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற்
புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற்
புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற்

கூன்வதிலுமுதலாகப் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற்
புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற்
புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற்

கூன்வதிலுமுதலாகப் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற்
புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற்
புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற்

கூன்வதிலுமுதலாகப் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற்
புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற்
புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற்

கூன்வதிலுமுதலாகப் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற்
புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற்
புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற்

கூன்வதிலுமுதலாகப் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற்
புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற்
புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற் புலையிற்

விவரத்திற் பாராட்டும். உ.உ.

பாரணத்தான் புரிந்த பின் உதற்பொழுதிற் சோம்பொழுகண் ப
டைசெய்தாரோ, லாரணத்தான் பின் பிறகுல வந்தனனாம் பித்திரிடி
யாயி னோடாக், காரணத்தான் பின் பிறகுல வந்தனனாம் பித்திரிடி
வர்களுஞ் சாந்திப், பொருள்கி னோமறை விதிப்படி புரியலித்த
ப் பித்திரிடி மன்றே. (சக)

முத்தியினை விரும்பிமுதற் சங்கற்பப் தவறு முழுவெட் டாசெ
பத்தியுட னிவ்விரத நோற்றதற்பின் வேதயர்க்குப் பசுப்பூ தான
நித்தியவெண் ணைக்கண்ணி தானமன்ன தானமுட னிதிய நல்கிப்
புத்தியுடன் சிவதிரிபாம் விரதமொழிவதுவழக்காப் புகல் வர் மரீச்சு.
வேறு.

இத்தரல் விரதத் தனைச்சிவ னன்கிற் கினைத்திட வுணர்ந்துசெய்தி
நோன், கந்தவேள் களைக்கவகக் காலன்விற் காமன் கடவுளர் கண்ணொர
யிரத்தோன், செந்தமிழ் கடவுண் மகிழ்க் குபேரன் செப்பிய உரையு
றை நோற்று, தந்தய னனைத்தில் வினைத்தனை பெற்றுத் தன வெறு தலை
உதா யினாரே. (சக)

என்றுரைத் திடலு னைமிச னனத்தி லிருந்தவ றிருக்கூப்பி, ந
ன்றுரைத் தனைக் காலித் துள்ளோர் கலையறு சிவநிதி நோற்றி, டொ
ன்றுதற் கரிதா முத்திபெற் றவர்க ளுள்ளோளி லுநாயென வுயர்த்த. (சக)
ன்றுறழ் தவத்திற் குதமா முனிவன் கூறுவன். (சக) உண்மினென் றசைப்
பான். (சக)

விவரத்திற் பாராட்டும்.

சுருமாரச்சுக்கம்.

கந்த நான்மலர்க் குவளைட் புறகதிர் மதியஞ்
சந்த ஓடவிப் பொதும்பறிற் றவழந்துசெல் சரால்
பித்த மால்வரைக் குத்தரத் ததயின் விரி
புத்து வெண்ணிகைச் சிந்துவென் றொருநதி யுளதால். (ச)

விடுங்க திர்த்திர னித்திலக்கோடுகள் விரவி
கெடுத்த ருக்கோ முரித்தநன் னீலவண் டார்ப்ப
வெடுத்தே ழிற் புரித் தடவிமால் வரைநின்று வரலாற்
கொடுங் கொ லைக்கடம் பொழிகவுடி களிநெனக் குலவும். (உ)

கலைகளைத் திறந் தி புலவர்வாழ்த லோன்றி கவ்போன்
மலையு ளடப்பநச் தளகரும பொருங் கொடு வந்து
தலைமை யுற்றதேர் பெற்றுநர் சங்கடாடி தென்கு
முலவி மாநிலத் தவர்களுக் கன்பமே யு ளும்.

(க)

என்று புண்முலை யெயிற் றியர் வயிற் றலைத் திரங்கை
காய்ந்த டுக்குரம் பைகவி தீத் தம்புவிற் கவர்க்கே
காய்ந்த பாலையிற் குறும்புக ளடக்கவே லாசர்
காய்ந்த வெள்வளை முழங்கவத் தாலென வருமால்.

(ச)

கருவ மந்தித் தகைமருங் குளதுகட் கமலத்
திரும் கட்கணி உன்னது தேவரும் விடப்பத்
தரும் நீதியுஞ் செல்வமுந் தழைப்பது கைகால்
பொருவில் குஞ்சு புரியெனப் புகவொரு நகரம்.

(இ)

மதுவ ருவயற் கமலவாண் டுத்திய ருவப்ப
மதுவ ருதால் லாடவர் மனமு ளுடிக்கும்
விதுவ ருதவெண் சங்கொலி வீதிடு ருநிட்ட
முதுவ ருதும் முதுகர்ப் பெருநையர் மொழிவார்.

(ஈ)

சூன கைகார் நிகர்நிறம் படைத்திடு கொமால்
சூன கத்தையர் துடுதித் தநிக்கலை யிகந்து
பாரு கடிநீர் திடநிமிர்க் தாலெனப் படுமம்
பேருந் திக முகழ்புறஞ் குடுக்கெனப் புரிசை.

(உ)

வித்து விண்முதில் வேலியென் முன்னேரே மிகுந்த
டாழ்ந்த கன்றுடி கிஞ்சியை வளைந்தபே ராதி
தாழ்ந்து மீதுய ராடிமுடிச் சூகர கிரியைச்
சூழ்ந்து வெண்டுகரைப் பெருங்கடல் சுற்றிய தொக்கும்.

(ஊ)

சூறையில் பொருக்கெயிற் குடுமியிற் றெடுத்தவர் கொடிக
ளதையி னைப்புன லகழிசூ ழுங்கக புரிவ
நிறைவ னப்பெநிற் கோக்குறு மாடியா நிலவின்
சூறறு டைத்திட நீட்டிய கங்கலிற் கவிழும்.

(஋)

நிலவு மாமணி விமானங்க ளிலத்திருந் தென்னப்
பலவு மாஸ்வரைக் குலரிசைத் தெனக்கதிர் பார்பி
புலவு மாஸ்மதித் கன்னமுது குரிஞ்சிட வுயர்ந்து
குலவுமாடகத் தியற்றிய கூடமா டங்கள்.

(ஸ)

மாத தாமென நிழலுடன் மலைகர ளை
ளாத தாமென விடுமதம் பெருக்கெடுத்த லைப்பச்
சேற தர்மெடுத் தேர்களுஞ் சனங்களுஞ் செல்ல
நிற தாய்த்துக் கெழுந்தவிண் புதைக்குநீர் விதி.

(க)

வையப் பாவையும விலைபெற வுளர்முலை டுருத்த
கையு றுண்ணிடை நாரியர் புலவியிற் கழிந்த
துய்ய மான்மதச் சேற்றொடு துவஞ்முத் தாரஞ்
செய்ய மாமணித் கலங்கிடத் தெறிப்பன தெருக்கள்.

(க2)

கதி நூலுண ரத்தநர் சாலைக ளொருபா
லீதி மன்மவர் நிறைமணி மாளிகை யொருபா
லாதிபம்பெறு வணிகர்வாழ் வசிக ளொருபாற்
கோதின மண்மகள் புதல்வர்தங் குலமே யொருபால்.

(க3)

மெய்க்கு நூலிடைவறுவென மலை யிறற்சி
சலிப்ப காலாமலர்த் தாணி தண்டை யுயர்க்க
வப்ப நீடிய ளார்தளங் கைவளை புலியென்
ஒலிப்ப மாதர்க ளுடக மாடரங் கொருபால்.

(க4)

கிலை டற்கடைத் தநிகரர்க் கமுதலித் ததுபோற்
நிலைமை பெற்றமுத் தமிழ்க்கட ளுலமத் ததல
விலையு றக்கலக் கிச்சுவை செவிப்புலத் துண்பான்
கிலைக டற்கடைவர்க் குரைப்பவர் கழகமங் கொருபால்.

(க5)

வார்வி தெதிடு மொழா சோதையுங் கொடிஞ்சித்
தேர்வி தெதிடு மோதையும் பிளிறுகிற் தூங்கள்
போர்வி தெதிடு மோதையும் புரவியின் தீ தப்பங்
கார்வி தெதிடு மோதையின் மும்மடி காட்டிய.

(க6)

மறைவி ரித்துரை பயிற்றுந் தோதையு மன்ன
நிறை யளக்கவத் திண்டின ரோதையுந் தேவர்த
நிறைமை யிற்நினஞ் சாறய ரோதையு மெழுதிட்
டறை கடற்படு முழக்கமும் துளக்குற வலைக்கும்.

(க7)

துண்ட மாமதி தவழ்மதிற் றென்னை ரதனுட்
துண்ட வாருயிர்ந் தொகைமுத லடங்கிய கணக்கா
லுண்ட கோளகை கவித்திடும் பேருல கனைது
முண்ட முண்டகக் கண்ணின னுதரமொத் துளதால்.

(க8)

உசு

வெய்துத்திரபுராணம்.

அரியபுரம் லிருப்பும் நகர்ப்புரம் பவன்றோ
வந்திபுரத்தித் துவர்வட வலாகுழைத் தருத்தத்
திரிபுரஞ்சுடு வெவாடி எந்தைசெய் பவன்றூட்
பரிபுரத்திசுழ் திருவறை பரிபுரஞ் சிறீசே.

(௧௬)

காந்து செம்மணிச் செட்டிங் கட்டழங் கட்டம்பா
சென்று கொட்டிமொய் டிபங்கோர ரெட்டுமென் றெய்
நாந்தக் கொடிய சமாமேற் றெய்நற னனாகும்
வேந்த ருஞ்சுமை யாறிட மேலிற் பார்ப்போன்.

(௧௭)

வேத தூண்முறை திறப்பிடா தெற்கனாக் கிவிக
மாதர் கற்பெனும் வாய்பழி யாமல்மா லத்தொர்
பாத கம்பழி பயின்றிடா கருங்கிழி யாப்பி
பாத ரத்துட னைப்பயிர் ளுளர்த்த சித்தான்.

(௧௮)

அனைய கோமகற் காரெனல் புரே னெய்நோன்
வினையி லிங்கிய சுரர்குரு ல்கட்ப்பான் வெண்குறால்
வனையு மாப்பின் முத்தழல் வெள்ளிகள் வளர்ப்போன்
நனையரிந்நியே ரெடிநகாட் டவத்தொடு சித்தான்.

(௧௯)

வெய்துத்திரபுராணம்
முற்று மோருருக் கொண்டென மூடங்குவென் டினைக
ளெற்று பாரங்கட லிடைவிட ஞ்சித்தென் வெழல்சுர
பெற்ற முர்மறைக் கொழுந்தின தருட்பெறப் பிறந்தான்.

(௨௦)

தோன்று மைந்தனாகுபர்க்கு மாறென் றரு
லின்ற தந்தைபே ரிட்டமுழத் தேர்மணி யழுத்தி
யான்ற பொன்னெரி யவரிட தையான் டனையுடு மனவின்
முன்று நூல்வினா நான்மறை விதிப்படி முடித்த.

(௨௧)

ஆத பன்வட நிசையனே யுத்தர டுணத்தத்
தித கன்றிடு மோகாட டிசுப நிதத்திற்
முத விழ்ந்தவென் டாமரை யாள்சரண் வழுத்திப்
பாத கம்பயின் மகந்தான் மறைபயில் வித்தான்.

(௨௨)

ஆய்த பந்தல் கலைஞா மாவிலுக் கழுத
மிந்த தாமெனக் கமரிடை யுருத்தபா லென்
வோய்த்தி டாமலற் பகலெலா முணர்த்திட வுணர்ந்து
வாய்த காமவென் கலையிலக் காமென வளர்த்தான்.

(௨௩)

கவன் மாஸ்களி தெனவரு காட்சிசன் றிருந்த
ருவன நூலிடை கடந்துபின் ரெய்ந்திதா முல்லைத்
தவன வானகை கொட்டிமற் றுத்தனங் காட்டிப்
பவன வாயினர் காழுறு பருவநெய் தினனல்.

(௨௪)

தஞ்ச நாண்மலர்க் கண்ணினன் லெய்தி தகத்தி
விஞ்ச வேலினாத் திணக்கிவைத் தியெவென் னைகபான்
சஞ்ச ரீகம் டார்பசுந் தாரொடுந் தழவி
மஞ்ச லிடைமு யின்னென துடங்குறான் மாப்பன்.

(௨௫)

செயு மாமறை முகிவர்ப் பிளிறுது தூத்தின்
சைய தாமெனக் கவையுருந்தடத் தகயான்
துய்ய வாரிசமுனைமுறுக் கவிழ்நெய் துணர்ன்
செய்ய தாளினன் தேடரு மூடவத் திலதன்.

(௨௬)

சொன்ன விண்ணிற் றிரண்டியு பிணைத்தடந் தோளான்
வன்ன மேகலை மடந்தையர் கண்டவர் வதான்
வன்ன லஞ்சிலைக் காமனெ காட்சிதந் தினையா
வன்ன வன்றருப் பேரெழி லாரெடுத்ததைவார்.

(௨௭)

தென்ன லத்தடந் தேர்மிசை வருமதன் செங்கை
மன்ற லம்புகள் படப்படப் பதைத்தனம் வருந்திப்
பொன்ற யங்குபூட் புணர்முலைக் கணிகையர் போக
மன்றி லென்றிட துகர்த்தவா வடங்கில னுடு.

(௨௮)

பழுதி லன்புட து பழுற் பகருமப் பொழுது
கொழுந ரன்றியேரர் கடவுளைத் தளிர்க்கழல் குவியா
வழுவில் கற்புடை மடந்தையர் தமைமே ளருட்புத்
தழுவி யானினத் தொருமு விடையெனச் சர்த்தான்.

(௨௯)

மாமன் மைத்துன னெனவழைப் பாணியா வையுந்
தாம னாகம் புராணநூல் சதுர்மறை யென்னு
தாம னுவினி னவின்றிடா னுடொறுஞ் சிலைகைக்
காம னாகம் வேதயி தாமெனக் கற்பான்.

(௩௦)

சாடு வரடைமற் றிலேபன மெனுமருந் தியற்றிப்
சானிறை முறைமையிற் பெருந்தக பெற்ற
கோடு மாமணிக் கும்பகேர் குவிமுலை சுயக்கும்
வாடு நூலிடை மகளிளா வசப்பட மயக்கும்.

(௩௧)

உலக்கு ாளணித் தாயினர்க் கொரிக்குமி னெக்கு
நலத்தி னுள்ளிலக் காமவே ணனு னு நழுபாப்
பெலத்த மூலையின் றருக்கோ வேரோடும் பிடுங்கி
நிலத்தி னங்கிட விசைத்தெறி சுழல்வ ி நிகர்த்தான்.

(௩௩)

அந்தி வெண்பிறை முடிக்கவ னடி நி ணைக் கமலஞ்
சுந்தை செய்கிலன் றிருவருக் களைக்கில பென்றே
நின்றதெ யபவ ிசையாய் மித்தரு மியற்றுஞ்
சந்தி வந்தோ மறந்தனை றுறந்தனன் றருமர்.

(௩௪)

இங் வாறிய னொழுகிய படிந் தண் டியாடும்
தந்தை பாஸெத் துணர்த்திட தனைபனைக் கவ
யந்த மாநகர்க் கிலைஞரை யழைத்தரு கருத்திச்
சுந்தை தேறுற புதுதினன் திபிலி சப்பும்.

(௩௫)

பிறம் னைக்குறித் தாகிய பேதையெ ணுநர்த்தோ
நறம மித்தான பொடிபுழை பெருள மயொன் றடையார்
மறமி குத்தவெம் பவம்பு பி மாற்றி மச்ச
பிறவி யுறும் பகையினவ ான்குமெய் திகோர்.

(௩௬)

ஈறுதால் லைமையென் றுளத்திலை நீனைந்து
நாடு றுர்பிறர் மனையெனி னுமீர் வைப்பில்
வீடு றுப்புசுழ் மேவுவர் வித்தைகை வித்தங்
கேடு றுர்பிர கக்குழி ிழ்த்தழல் தவிலார்.

(௩௭)

ஈறு தீர்மாத் தூரிட னென்றென வொன்றி
வேறு பேதகங் காட்டுபுன் மனத்தினோர் விழைவார்
கூறு நீணரி கவரவில் மகைப்பாற் குறுகி
வேறு காமமே துக்கபவர்க் கிகபா மில்லை.

(௩௮)

என்று பற்பல் நன்மதி தன்மதி யிதயங்
துன்று மச்சுரு மாறு து குணத்தவாஞ் சொற்ற
தொன்று மற்தவன் ிசைப்பில றுழைந்தில துபலஞ்
சென்று னைத்திடா றெடுமாமு னையெனச் சினைந்த.

(௩௯)

கப்பி னாடொறுங் களித்துண வளிப்பினுங் கோழி
தப்பி லாதுபுன் குப்பைபோய்க் கிளைத்திட றவிரா
தொப்பி னூல்படித் துறுமதி யேபல கோடி
செப்பி னுறுத்தம் மனம்புரி செயல்விடார் தியோர்.

(௪௦)

களிப்பி னுஞ்சுகடுங் கடவுளர் கடல்கடை யமிர்த
மளிப்பி னுஞ்சுகடு மறைநனைக் குளிப்புன லகத்துக்
குளிப்பி னுஞ்சுகடுங் குன்றுறு சுகைகனிற் குறுகி
பொளிப் னுஞ்சுகடுங் காமமிக் கூர்தர வுழன்றுன்.

(௪௧)

தூய நீத்திழி தொழில்புரி துபகுணத்
தாய நீத்தன டந்தையு நீத்தனன் றமர்க
னைய நீத்தன் மிலரிதி மகனிர்மே னிகழு
மாய நீத்தின் மயக்கறத் துறந்தவர் மனம்போல்.

(௪௨)

தொழுகு லத்தவர் குலத்தினிற் றோமாத் தோன்றிப்
பாறுபற்பல விளைத்திழி குலத்தொழில் பயின்றுன்
முழுமு தற்பொரு ளாய்மறை உடஞ்செய்கான் முக்தோ
னெழுது மத்தக விதிவழி விலக்கிற் றெவகோ.

(௪௩)

கன்னி மாடமுங் கடிமறிந் காவலங் கடந்து
துன்னு மாரிருட் பொழுதின்மங் கையர்முல் தோய்வா
ன்னன் மன்னவர் தமைப்பிந் கிலக்கி னுமையா
ரின்ன தன்மைபி னீங்கிவை கிகழ்த்து மெல்லை.

(௪௪)

முத்தயிதினு முளரிமென் முகிழ்முலை முகத்தம்
ணைத்த பற்குறி நகக்குறி கண்டெம் மனையார்
தத்த மக்குள கற்பழித் தானெனச் சலிந்துங்
லகத்த கிண்டிய ராகியக் கடிநக ருள்ளார்.

(௪௫)

காவல் கட்டழித் திரவினிற் காவினு லெய்தி
யாவ ரித்தொழில் புரிபவ னெனமனத் தெண்ணிப்
பாவ முற்றிய படிற் றொழுக் கச்சுரு மாநன்
மாவ னப்புடை யான்செய லிதுவென மதித்து

(௪௬)

அற்ற கோக்கியாம் பற்றினு மகப்படா குசை
பெற்ற மாதர்தம் மொழிப்படி யினிமனம் பிழி
ரிற்ற தாகுமில் வாழ்க்கையென் றிரங்கியுட் கலை
புற்று னோர்திரண் டென்செய்கே மிதற்கென வசாவி.

(௪௭)

வெறு.

காசினி யென்னு மாதின் கலிக்கரி யாண்ட நீக்கி
மாசகல் புகழ்வெ ழுளாடை சாத்திய மன்னன் முன்பாய்க்
கசுத லின்றி கத்தி குறைநிறந் தறைவோ மென்னத்
தூசகல் வாரின் மாண மிழந்தவர் துணிந்து குத்த.

(௪௮)

கால்வழி சென்றி னென்னக் கருத்தொருப் பித்தி மாந
வேல்வழி கண்ட நெஞ்சர் வெய்வளை கொழுக்கல் செட்ட
சால்வழி பரந்த மெய்த் தன்பனை நாடு நிதி
கால்வழி புரக்கு மன்னன் காலிலை கோச்சியேடு. (௬௪)
வாயிலோர் தம்மைக் கட்டி வரவுரைத் திடுகு ரென்னப்
போயிலோர் கண்ணை யன்ன புரவலற் பேற்றி மாந்த
ராயிலோர் கோடி யோயிற் கடைந்தன ரென்னக் கருக்க
கோயிலோர் நிருவார் மெய்த் தெற்றவன் கொணர்மி னென்னு
அரசர்கோ கருளிப் பரடென் நவனாயுட் புருத்தப் போந்து
கரசரோருகம் ள் கூப்பிக் கணைகழற் றுளிற் றுழ்த்து
பரசரின் கடைக்க ளோக்கம் பரப்பிதல் குறையா தென்
முரசோடு யோப்பாய் கேளென மொழிய ளுற்று. (௬௫)
புரசர் குலேச ளுளின் புரோகிதன் மைந்த னோர்
வரசரின் கணைகாந்த மதிக்கு மா ளென்போ
ன்சொழித் தனது சாதி நீதிநீதி மநீத்தத்
தாசகல் கருவஞ்சக் குதகெழி தூர்த்த ளுதி. (௬௬)
கூல்வளை முழங்கி யார்க்குத் தொடுகடல் வளாக வைப்போ
கோல்வளை யாமற் காக்கும் குரிசினிள் ளகரக் தன்னிற
கால்வளை வரிவில் லெய்க்குய் கருங்கொடிப் புருவ பின்
மால்வளை மனத்த ரா கெழ் பிசுத்திட வருந்து ளுற்று. (௬௭)
இல்லிவ்மே வியாபி ளுர்தங் குணங்ளை யெவர்க்கு முன்ன
சொல்லா ளுறையர் யாழ்ந்தோற்றநோய் தடைந்து மாற்ற
வல்லா மருத்து வுக்கு மறைப்பவ ருளரோ மன்ன
புல்லோ மானச் சா ளுப் புரந்தரு ளெம்மை யென்றார். (௬௮)
கேட்டபோ திருகை போதாற் நின்றசெவித் தனாக ளுழிக்
கோட்டமி நலிக்கோ ளோச்சங் கோவிரு கோக்கள் சேப்ப
வாட்டமில் குமுதச் செய்ய வாயிதழ் தடிப்ப விந்த
காட்டா சளித்த நீதி நன்றான் நென்ன நக்கான். (௬௯)
தெற்றிக் கூர் நின்ற சேனகா வலனா கோக்கி
மாற்றரும் படிந னுமி மறைக்குலந் தொன்றி ளோ
காற்றென வினாந்து சென்றிக் கணத்தினிற் கொணர்மி னென்ன
வேற்றி ராச நான விடியென முழங்கிச் சொன்னான். (௭௦)

நூலகடல் விடத்திற் றோன்றும் கூற்றவன் றாத ரொப்பா
ரனாகொடிப் பொருகி லோடி யநகர் முழுதுத் தேடி.
வலையில்புன் றெழிலுக் ளாற்று மறையவன் றன்னைப் பற்றி
வினாவுடன் கொணர்ந்த கொற்ற வேந்தர்கோன் திருமுன் விட்டார்.
வெய்யுலேல் விடலை தூர்த்த லிப்பிற் றன்னை கோக்கி
செய்யநான் மறையோர் நீதி திறம்பிடு மிலைச் சென்னி
கொய்தி னவென்பி மென்னக் குலமறை யலனாக் கோற
லெய்சு மரபு நீதிக் கடைதென் றமைச்சர் கூறு. (௭௦)
கோமுகங் குளிர்ந்து கோபக் கொடுங்கன றணிந்து பின்ன
கோமுகக் கருங்கு ள் மாதர்க் கிசைந்தகற் பெணுக்கான் காம
மாமுகத் தீயி னுத்கட் டரும்பழி சுமந்த விந்தக்
காமுகன் பின்னம் மெல்லை கடத்திநீர் விடுத்தி ரொக் றான். (௭௧)
அனையரல் வனாகேட் டந்த வந்தணன் றன்னைப் பற்றி
வனையுன் மன்னன் காங்கு மரிலங் கடத்தி யப்பால்
வினைவல்லி யுனக்குச் சூழ்த்த தென்றவர் விடுத்து மீண்டார்
கினைவளர் தருக்கன் மேவுங் காணெறி சேனிற் சென்றார். (௭௨)
விண்ணுறு வனாக ளென்ன விளங்குதன் றுணைத்தோள் சேர்ந்த
பண்ணுறு மொழியி னுரை நனைதொறும் பரிந்து நீண்ட
கண்ணுறு புனலா நென்னக் கறுழுவேள் கணைகள் பரய்ந்த
புண்ணுறு புழிற் றென்றல் புருத்தழல் போல் வீச. (௭௩)
கூடுகெனக் கரடி கோடி யாடுநீ டரவ மாளி
படுமதக் கறுழி தூங்கும் பணைக்கைமால் யா ள் பாயுங்
கொடுவரிப் புலிவாழ் காட்டிற் கூளிப்போற் று த்துத் துன்பத்
தொழிபிற் துழல்வா னன்கோ ரோடையை மட்டந்தா னன்றே. (௭௪)
தத்திவீழ் திரைக் ளெற்றத் தவழ்ந்துகுற் சங்க மின்ற
நித்திலங் களாக டோறு கிலவுகா னிழனிற் றெய்கை
மெத்திய நீள மாழம் விரிவுறு மகல மெல்ல
மத்தியென் றணைப்ப தல்லா லாரதன் பெருமை சொல்வார். (௭௫)
அம்புய டுகமென் காலி யம்பக மாம்பல் வாய்வெண்
கம்புகந் தோ கோ கங்கொங் கைகனைக் கால்வ ரால்கூர்
மம்புகழ் புறந் தன்ன ளென்டு வருமுழந் தாளக் ளாகப்
பம்புகிற் படுகர் மென்சொற் பாவைய ருருவங் காட்ட. (௭௬)

சிவராத்திரிபுராணம்.

முரிதிகைத் திலகால் கோட்டி மூகலன் டெனாரன் பூட்டி-
விரிமலர்க் கமலன் பாவி விசிகங்கள் வினாவீத் கோத்துப்
பிரிவென்ற கயல் நூவிப் பிரன்றனைப் பெருத்த பூசல்
புரிதர மரனின் நென்னப் பொலித்ததப் பொய்கை மன்னு (௧௪)

மூண்டவெம் பசிடரம் செய்வ நூளிரமர் முனரி யென்று
மாண்டய் னிரனாதேர் வன்மீன் வாய்ப்படா துணை தப்பித்
மாண்டகு வாரி தாவும் துழைகண் டெனும் துள்ளி
நீண்டபைங் கயலை கேடித் துரந்து போய்ப் பாபு தீசகால். (௧௫)

முத்தியி லவப்பொய் வேட முயன்மரின் முத்தித் தி மோகம்
புத்தியி னிருந்து திமை புரிபவ ரென்னத் தாங்கித்
சுத்தியா டரவி னெட்டைக் கழுத்தினைச் சுருதி நினைத்
ருத்தியும் கிடக்கண் முடி யிருப்பன குரண்டம் கோடி. (௧௬)

பட்டுவல் வினையின் கொட்பா லெடுத்தி மொகநக மாண்டி
பட்டுமவம் துலகித் துன்னும் விசுத்பம் தன்மை பெண்ணக்
கொட்டுவெண் டினைகண் மோதுங் குமாநடல் புயியுள் கொடுத்தித்
காட்டுவ தென்ன நீரிற் குவித்தொழி காண்டங் கொம்போ. (௧௭)

துவவெண் ணிறக்கண் சபகந் குவகெந் தேலி முட்டாண்
மெய்பெரு கமலப் பேரறிந் பிதிருத் தொவிருத் தோற்ற
மாயர்கண் படைகண் டன்னே ககத்துநி சரித்து மரால்
சேபகைத் தலத்தில் வாரித் திரட்டிய வெண்ணெய் பேரூம். (௧௮)

கல்லுநர்க் கயத்து நீனைக் கதுவ விழந் ததுபெருமற்
கில்லுகிற் கொலை முகிச் சிறையிற் திருப்ப தோர்ப்பாற்
கொல்லுநற் துலகிப் பன்னத் துணைசிறை புலர்த்திக் கோத்ப்
புல்லுயிர்ப் பேண்டி போடு புலிமே னடப்ப தோர்ப்பால். (௧௯)

மண்டனி வாய்ந்த டென்னைக் கழங்கொ கவிர்த்தா லன்ன
தண்டவண் டாணந் குழந்த தொழுகி னொருமா லிருட்
கொண்டருத் தாக நீயிற் குதிக்குமா விசங்க ணோர்ப்பா
லொண்டபைத் திறைப்பா லன்னங் கென்னா நிதன மோர்ப்பால். (௨௦)

இன்னதன் மையிற் பாவி யிருக்கனா தன்னி லெய்தித்
தன்னமர் பேடை தன்னைத் தழிவிச் சிறைக் காத்தன்னங் கல்
பன்னமர் பாவிற் புல்லு மதுதெரிந் தணங்க ணோடு
பன்னரு மாசை கூர விருத்தனன் பரிவுற் றிப்பால். (௨௧)

சுருமரச்சருக்கப்

வேறு.

பஞ்சணி பதப்பரி புரத்தொலி பரப்ப
நஞ்சன விழிக்கடை குழைக்கய னடப்பக்
குஞ்சர மருப்பினிரு கொங்கைகள் குலங்க
வஞ்சியென வோர்புல மடந்தையவ னுற்றான். (௨௨)

மன்றல்கமழ் மாலைபணி வார்குழ நனக்கு
மின்றமிழ் மொழிக்குமை விழிக்குமெய் பொளிக்கு
மென்றளி ரடிக்குகிற் வேறுவகி லொப்புண்
டென்றவ டனக்குவமை யாவர்புகல் கிற்பார். (௨௩)

எர்மருவு நூனிக ரிடைக்கொடி துடங்கத்
தார்மருவு வார்குழல் சிந்திட விரிந்தே
யார்பத மிரக்கவரு மன்னடை மின்னை
மாரணிக மன்னை மாறெனநிர் கண்டான். (௨௪)

பொன்னுலகில் வாழ்மட மாதகொல் பொறிப்பைப்
பன்னக நகர்க்கணுறை பாடை கொல் பங்கார்
மின்னவிர் சிலம்பினுறை மெல்லப்பல்கொ லென்ன
பின்னன நினைந்துபி னெழுந்திடு லெய்தி. (௨௫)

சேபவரி வாள்விழி யினைத்திடு திறத்தாற்
தோடில் மீட்டி மித்திடு கவட்டா
லாயபுவி மீதுவள ரன்னமிய னென்த
தியகுண வேதியன் மனத்திடை தெளிந்தான். (௨௬)

மங்குனிந் முற்றிடு மடப்பிடுகய நாடு
வெங்கய மெனத்தனி வினாந்துமு னடத்தே
யிங்கெனெறி ருற்றிடுவன் யாவனிய கேள்னாத்
திங்கணிகர் வரணுத நரித்தன டிகைத்தே. (௨௭)

எம்மணி மால்வகா யெனக்குலவு தோங்கை
வேமசனி காறுமுன் மீதெழ்த்தடித்தின்
வாமமிகு கோரிடை மடந்தையனா வெல்லங்
காமரீவ ருமென மனத்திடை கணித்தான். (௨௮)

உட்புலங் கற்றுமய வுற்றககு மாரன்
மாட்டுட மெனத்திள் வரைப்புய மிலக்காய்க்

(56)

பங்கயக்கட புலமகனாற் பன்னமெனப் பகர்வயிற்றுச்
செங்கணிகழ் மழவிடைபோற் செனித்துதித்தார் நெய்வனாவ
ரங்கவர்க்கு மதுப்பிதெ மருத்திதருத் திவின்வளர்க்கப்
பங்கிரிசுங் கடற்புலியிற் பாதகையக் தெனவளர்த்தார். (௯௮)

மன்னுமெனப் பொதியவரை மன்றல்கமழ் தென்றலுடன்
பன்னுநமிழ் படந்தெனப் பண்ணவர்பற் பல்பயிலும்
பொன்னலவி லரம்பையுருப் பசிரெராம் பொற்பிடைடன்
பின்னறமிரு கன்னியரைப் பெற்றுணப் பிரியமுற்றார். (௯௯)

மறமலி யைவனொன வளருளமந்து னமர்தருடன்
கறைவடிவாட் படைகதைடார் கிணமெடுங்கார் முகத்தாங்கி
யறைதருபே டடலிகளி லாறலைத்தப் பொருள்கள் வடிவிக
சிறைபடுகீர்த் கயல்கவர்த்த கொலையெனக் கடிதலவரன். (௧௦௦)

அந்தணொன் னிலர்க்குமக்கன் குலையு மனவிறந்
கொந்தவிழ்காண் டலர்க்கோதைக் கோதைடர்கள் குலையென
மைந்தர்கரை முதிர்விருத்தர் வரும்புறவா வரும்புறக் கொல்
செந்தவிதக் கொலையென மயவர்க்களித் தெடுத்துடைப் பா. (௧௦௧)

பக்குபுனற் றடங்கனாயிற் புரிதருண் னியிற் படுத்தத்
தொக்கமெடுங் கலவி னாதேர் றேலடிப்புட் றெவமுட்டான்
மிக்குவர்கண் டான் மடன் விசித்தினைப் பெரும்போதக
கொக்குமுற் பக்குக் கொன்றுகொன்று நின்றுபின்னும். (௧௦௨)

மேவிவனற் றவனங்கொழும் வில்லனங்கு விற்றபாதி
தாவியெரு கொடுதெரி துருநுபுன்னி மானினங்க
வியுக் கிரலையுற் றிலைக்கெழன் மரைக்குலங்க
ளாய்செருத் தூசுருந்தி யடுபுலிபோற் றிரியுட்கான். (௧௦௩)

விரித்தகொடு வினைவசத்தான் மெயிற் பிணிகள் மிடித்தலைத்துப்
புரித்தரு விருமொறு புலமகன்பொன் றிடப்புலம்பிப்
பரித்தனவின் மெழுதாடே மற்பலாட் பவில்பெடையைப்
பிரித்தவன் றிற் சேவலெனப் பெருத்துயாக் கடலயிழ்த்தான். (௧௦௪)

வழுமயங்கு முளத்தேரு தேந்திழைப் பெரைநெய்த்து
விரிமிருகட் புனல்குமிழி விட்டோட விம்பியிம்பி
மழுமசனிக் குடைந்துபுர னாவெனநீ னிலந்தலையர்
வழுவியங்குங் கெழுப்புகெடுட் டெயிற் புயிர்த்துப் புழுங்கெடுமரல். (1)

கண்மணிபே யெனதாசைக் கங்குலவிழித் திடவதித்த
விண்மணியே யிப்பியின்வாய் விண்டுமிழும் வெண்டரளத்
தண்மணியே பருச்சலித் தருமமுதே தயக்குகதி
ரொண்மணிநீத் திமொவி னுணையிழந்து முய்வேனே. (௧௦௬)

துப்புரழ்செவ் வாயிதழூத் துடியிடையுங் கடிதட்டமு
மைப்புருவக் கார்முக்கு மதிமுகமு மிருவியியுங்
கொப்புலயு மிருகுழையுங் குருகுலவு கரத்தழகு
மெப்பிறவி பிறந்துணைந னினிக்காண்ப தென்றயரும். (௧௦௭)

ஒங்கினைய பெருத்துயர முழந்தமிழ் வரும்புறநாட்
பூங்கமலக் குமமுளகபோற் புடைத்தரும்பிக் குமிழ்த்தெழுந்த
கோங்கமுனை யினக்குலவக் கொங்கைகளங் கவனளித்த
மாங்குயிற் ற்சால் வியர்க்க மருவமங்கைப் பருவமுற்றார். (௧௦௮)

மாங்குளத் தருமுல மணிக்கருநீ னிறமணலை
வேகமழ் செழு துணர்கள் விளங்கிதழித் தருங்கலியை
நீரிலெழுஞ் சைலத்தை நிகர்த்துநெய்த்து நெறித்திருண்ட
காரிருளிப் பிழ்ப்பென்னக் கவின்கொண்ட கருங்குமல்கள். (௧௦௯)

கஞ்சு வல்கமழும் சாலியினை கணைக்கிணையா
யஞ்சுனந்தோய் தடலனங்க னகமங்கற் தலைகட
னஞ்சுருதங் கலந்திலங்கு நகுமணிப்பொற் குழைநிதி
வஞ்சமிருங் கொலையின் மதர்த்தனவா வந்திசைகள். (௧௧௦)

கன்னியர்க ளின்னணந் கலைவளர்த்த மதிய மர்ப்பத்
துன்னியமுட் டாட்கமலத் தாயருகை மறு குடைந்து
மன்னியமென் றோடவிழும் பதனோக்கி மதுகாவா
பின்னிசைப்பும் பொறிச்சுரும்ப ரிருத்தென் றிருந்தவனும். (௧௧௧)

செக்ககொழு மிளமதியுந் தென்றலுமன் றிலும்பகைப்பக்
கைக்கனைகொண் டடர்ந்தமதன் கடுமபுசல் பெராக்களவின்
மிக்ககொடுங் காமமெனும் விடந்தலைக்கொண் டநீநிலனாய்
மக்களிரு வளையுமன் மருண்மென யெனமணந்தான். (௧௧௨)

பெருவனாபோ லகன்மார்பிற் பிறங்கியோற் றணக்குபொடிந்
திருவனாக னொனவளரு மிளமுலைக்கோ ிழுதழக்கப்
பொருவருமா தாலினுடன் புணர்ந்தலை னுகர்த்திகொண்
மருவருபூங் குழலியரு மைந்தரிரு வொப்பயத்தார். (௧௧௩)

21

சுருமாரச்சுருக்கம்.

நக

ந.அ) சிவராத்திரிபுராணம்.

தனாமிசைத்தன் புதல்வியாக டாமீன்ற தனையிரகு
வளையுமன மகிழ்ந்தெடு மமழிது வைத்தமுறி
திகாபெறிவா ரிதிற்றந்த தெள்ளமுதக் குதலைகன்கேட்
டனோதருவென் னுணாச்சகாயு டூட்டிவளர்த் துவப்புற்றன். (ககச)
வேறு.

இவ்வண்ண மிக்வென்ற னிருந்திரொட் பசும்புரவி யிரவி தன்
னை, மைவண்ணப் பார்த்தன்பு வாயினிற்றெய் துமிழ் னை மறை
யோர்க் கெல்லாஞ், செவ்வண்ணச் சனகமுதத் தலைமுலைப்பாற் றுணா
விடுஞ் செருத்த னல்லான், கொய்வண்ண மலர்க்கோதைக் கோமகன் னு
ன் னுனமிகக் கொடுப்ப வாங்கி. (ககசி)

யந்தல்லந் தணர்கடம்மை வளச்சரியின் மறித்தருத்து மைந்த
ரோடுங், குந்தகெடுங் கதைவடிவாள் கொடும ள்ஞ்சா யகிவனினுற் கொ
டிது தந்தஞ், சிந்தவுடற் செதுக்க செய்த கையெவா கை பொருள்
கள் சேர வவ்வி, வெந்தழலார் விழுத்தறுகண மிரு சரி யெனத்தனதி
ன் மேவி னுனே. (ககச)

பல்லொழிந்து கவளொழிந்து பருவொழிந்து முடிவொழிந்து பனை
த்த திண்டோட், கல்லொழிந்து கல்லொழிந்து காலொழிந்து காலொ
ழிந்து கலங்கி வாழிற், சொல்லொழிந்து பனவொல்லா னுடைய
ந் துடைத்திலக்கு சடர்வேன் மன்னன், செல்லொழிந்து முடிவ
ழிற் கோரில்வா லுநோக்கிச் சென்று ரன்றே. (ககச)

சென்றுமுனை முறையோ வென்றசொற்றின் னிறல்வேர்
தன் செவியற் கேடயிக், குன்றுறழ்கோ புரவாயிற் காவலனாக் கைய
னாக் கொணர்மி னென்னப், பொன்றுயிலு மணிமாற்ப னாரிருக்கு ம
ண்டபத்திற் புகுத்தப் போனார், கன்றுமனத் துடனவர்தங் காயமுதற்
காயமெல்லாங் கண்ணத் கண்டான். (ககச)

யாவரிது செய்தனரிங் கெனவின்று நீயெமக்கென் னெந்த தெய்வ
ம், பாவநெறிச் சண்டாள நெருவண்மைந்த ருடண்மறித்துப் பறித்தி
க் கொண்டே, யாக்கெவ வளைத்தடித்திட டாயுத்தரா ல்வஞ்செய்தே
மை யடர்த்தா னென்னக், காவலன்வா யிதழ்துடிப்பக் கட்டழல்வான்
நெருகைமற்றைக் கையிற் றுக்கி. (ககச)

முன்னினற முடங்குளை யான் மடங்கனிகர் படைத்தலைவர் முக
த்தை நோக்கி, மின்னின்ற வற்றருளைக் கரத்தலை சிலகொடுபோய்
விளங்கு செங்கே, தென்னின்ற கதிர்கருக்கி யிரவிகுட திசைக்கடல்

வா யெய்த முன்னர்க், கன்னின்ற மனத்தலைக் கடிதோழிக் கொ
ணர்மினெனக் கற்பித் தானே. (ககச)

ஆயவரும் விரைந்துகதை யாழிசிலை வாய்நாயா னயிவ்வே
வேந்திக், சாயவரும் கடுமறவி தூதரிவ னொனவெருவக் கண்டோர் கா
னிற், போயவனை மூலக் கமர்ப் பொதும், செறி யடவிதொதும் புதை
க்கை கவழஞ்செயமுச லெண்குபுலிதிரி ரிகடுருவியெங்குத்தேட லுற்றா.

கையரிக்கொண் டிடுஞ்சேனை கணங்கண்டு மருண்டிமனங் கல
க்கிக் காதன், மையரிக்கண் னியுராடு மக்கரினாடு மவ்வணத்தின் ம
றைத்து வைகி, நெய்யரியிற் நீக்கிகாண்டு நண்ககற்றும் பழந்நெருக்க
னெடுக னோதை, செய்யரிற், னகன்றிரவிற் பற்பலகா வதங்கடந்த
சென்ற பின்னார். (ககச)

காட்டியகெந் திறகுட்டு வாரி நங்க யழைப்பவொற்றைக் காற்
றோ னுணடிச், சே டுளஞ்செய் துதிப்பரிதி கீழ்த்திசைக் கனையவ
னா சேருங் காது, காட்டியதி வினைக்கொடியோன் பயமுல மாநடந்
து னுட்குக் கின்பு மூட்டியவடி வவதேயப் புடையிலொரு வரைச்சார
லொளித்திட டானே. (ககச)

தொல்லினையின் புகடுடிய வரைகனங்க டொறுமுன்று தொ
டாந்து காணி, பல்வினையம் புரிந்துவழி மறித்தில முயலும்பு ப
ன்றி மான்கள், கொல்வினையஞ் செய்துகடுங் டெடுக்கற்ற மிடினெ
னப்பெர் கொண்டு நரஞ், கல்வினைய மொச்சு ன்றித் தீவினமே
ம் படச்செதுத்தி வாறு நாளில். (ககச)

அவ்வளாயி னெடுஞ்சாரற் கணக்காதத் தனவையின்மால்யன்புக்
தேளர், தெவ்வவையென் றிடுகுலிசப் படை யோன்மா னுடொவருந் தி
ரண்டு போற்றிக், கைவவையொன் றுரித்தருந் கறைமிடற்றுக் கண்
ந் துதல்கட் கருணை நல்கித், கைவவையி டேற்றப்பான் வீற்றிருக்கு
நரகநகர் தானென் னுண்டால். (ககச)

அந்தகர்ப் பூசார்பார்த் திவர்வணிகர் குத்திர்புன் னுயிநோரும்,
பந்தணிகைக் சந்தமுலைப் பண்டருசொற் றாந் திடிவாற் பனரும் பா
னற், கொந்தவிழ்நாண் மலர்வாகுங் கமழோடை களிற்றகுழமிக் குளிர்
வீராடிச், சுந்தரஞ்சே ராசார முடித்தப் பன்னாசாரமிகு சுந்தராகி. (1)

வெய்யகெடு பாதகங்க, ன்ருக்குக் திருநீறு வீரவச் சாத்தித்
தய்யமணிக் கண்டிகையின் நெருடபுனைந்தஞ் செழுத்தோதித் துலங்

சுசு வெரந்திரபிரானம்.

குஞ் சோதிச், செய்பயி லிக் குண்டலங்கள் முதலாம் பொற் கலனிலக்
கச் சொக்கர் மேனி, யுய்யுறைந் தருடருர கேச்சுரத்திற் சென்று
தொழு தம்பு கூர் (கக௭)

மெண்டரளத் தொடைநாற் றி விதானித்த செய்த்தகனி விளர்த
மேற், வண்டமரும் வலம் பிமர தவிமுல்லை மல்லகைசெய் வ
பிச்சி, தண்டலிர்ச்சேர் மணயிருத் த மந்தரங் கரவீரஞ் சாதி வர் ப், பு
ண்டிரகன் கருங்குவளைப் போதக யருச்சினைகள் புரித்த போற்றி. (கக௮)

சங்குபட கந்தடிமத் தனந்தாளந் தழுவியசல் லரிமல் லாரி
மங்குனமுழகி கெனமுழங்கப் பரதவித் த படிநடன ம் ரிராடக்
சங்குறணிற் கண்டியிலா தண்டர்பிரா ணுட் கொலி கட்டிற் காரி
ளுங்குசிவ கிவிவிர மாசியிப்பிற் புர்த்தநி னோற்குத் துற்றார். (கக௯)

நானா னல்வினையொன் றிருத்தனந் துறா னிருபொற்றே
ட்டின், மீதுலு தடநெடுங்க ளுமைபாகன் சன்ன டிமுன் மேவியா
சத், தாதுலு நந்தனக்க டடலிமட மனையியர் கூர் தற்குச் சூட்டப்
போதகெய்யான் போதமர்தப் போதகண்டர னை னாடந்த புதமை
யெல்லாம். (கக௯)

இவ்வொரந் தமிதவெ ளிரவிலென்றத் தினைகாக்கு மெல்
லை மாந்த, மங்குனித் தந்தகரசம் காவெனமு வைந்தகன்ன லகன்ற
பிள்ளர்த், தங்குபு னக் கொளித்தேபத் தட்டேந்திப் பரிமாறுஞ் சமய
ந் தன்னிற், திச்சு செஞ்சடைபேர னினிதுறையுஞ் சிவலில்க்
சரித்தானே. (கக௯)

மீட்டெடுத்த வனத்திலையி வெவ்விலைகள் பலபுரித்த விருப்ப
கெஞ்சிற், காட்டுமேனத் திழத்தியரோ டின்பலவ றுகர்த்தி னன்னாட்
ழித்த பின்னர், வாடக்பெரும் பிளியலைப்ப மத்தடைக்குத் தயிரித்
ன மறுகி மாழ்கி, மீட்டெபெரும் பாநகந்தா னிறந்ததெனத் தனதடனி
த் திறத்திட்டானே. (கக௯)

வேறு.

பெரிய வாயரகல் வானி ளுந் திறு பிறையெ யிற்றர்க்கை பெற்றெழுந்
தெரியு கீள்வடவை யொத்த குஞ்சிய ரிடித்த சொல்லினர் தடித்த
சொரியு மாரிமுடி லால் காலமில்ல பொக்க லிலவார் யொக்குமா
கரிய மேனியர் சிவந்த கண்ணினர்கள் காஷ நூதர்பலர் மேவினார். (கக௯)

கால மொத்தகர மீதெ தெத்திலை தண்டு வாளியகை சக்கர
குல மிக்கவடி வாள்கி ரத்தொகை துணிக்குநீர் ப கலிச்சிகுர்
வேல முற்கழுமுன் பிண்டி பாலமொடு வீயப் பசுமலை கொண்டுள்ள
வால சைத்தமிழு புலிபுல் வாயினே வளைத்தகர மென் வளைத்தனர். (கக௯)

பற்று மென்பர்சிலர் டாவி யாவித்த நிப்பாநதச்சலிர் பாறையி
னெய் மென்பர்சில ரீர நாவதனை யீத மென்பர்சிலர் பாரெலா முன்
முற்று ணர்துகொலை செய்த காலக் கொடித்தி ரொன்றிவை யுறாத்தி
மற்ற டம்புய முரித் த சித்திட விரித் தி கட்டினர் வருத்தியே. (கக௯)

அடிப்பர்ப்புல விலங்குகொன் ததனை யன்றுமென்றகனி தின்றபல்
லொடிப்பர் மாப்புபுழு யுடு ன பபர்க்கை யோச்சி மேலிட வரப்பிமே
லிடிப்பர் பாசம னு கொண்டு கண்டமதி லிட்டி துக்கியிரு கையினும்
பிடிப்பர்கண்ணினை பித்தவகனா றி பெருவாரமுயலு மெல்லையில்.

கங்கிமுத்தியெதுந் தின்றந்தினை வருவென்றமது வாயில்வாழ்
கணங்கள்சென்றொரு கணத்தினெய்தியெ காலநூதர்கொடு போகமுன்
குண்ட டாதசுரு மார னைக்கயிலை கொடுவ ரச்சிதி கூற்றெப் பின்.
பணங்கொள்பாடிமுதி பரணிவேணியனி பரமனற்கருணை புண்ணினு

பாற்றியங்குவிடை கொண்டவாயிலை போந்துந்திகண நாதர்போ
கூற்றி னுறையி் குடித்த காலனருள் கூர வந்தகரு னினைத்
தேற்றி யாதரவு செப்பி யற்பிடுகு செம்பொன் டாமணி விமானப்
தேற்றி யோர்கொடியில் வம்மினீனான வியம்பியுந் தகனா

நீர ணித்திலகு தெற்றியாமிக கெடுத்த புன்சு துளா
ராம ணிந்தருளு மெந்தை சேவடி யகத்தி ருத்தியு ளன்பினு
ருற ணிந்துவரு முக்கு றும்பற வொருக்கி யோசைகள் பெருக்கனற்
பேற ணித்துவின ரிரச தக்கிரி பிரித்தி டாமலுறை பெட்டினார். (கக௯)

தம் மாகமிரு கண்டி கைத்தொடை தரித்த ளார்களின யரித்தனா
ரோ மால்வரை யசைத்தொர் கையினி செடுக்கு மற்புய மிடுக்கினர்
நாம வேறிகிரி கொந்த முற்கழுமு ணுகை தைப்படைக ணவியநீன்
வாம மேவுவடி வாளி னோடுதிறன் மறவி துதிர ட மருவியே. (கக௯)

விடுமி னிந்தமறை வேதி யன்றனை விடுத்த டாவ டல் விறம்படை
பெடுமி னெம்முட னெதிர்ந்த வெஞ்சுமரிவற்றிய கர்வலி உரையுங்
கெடுமி னன்கமுட புடமெ னும்பெரிய பிரிய முந்த ினா யெமதுகைக்
கெடுமி னென்றுசில வாச கங்கிளதி கூறி னு பவிமை கூரவே. (கக௯)

முனிவர் டோன்மிக் புது முறுத்தி வேணி முடித்தனர்
தினையி லோரொரு பாதி நீதிகள் செய்தி லீரொமை வெய்யு
யினை வாய்மொழி பேசி யேசி யடர்த்த வன்மை நடத்தல்
நினைப ராயிது செய்த நீரிவாய் யாவ ரெவலி செய்தனர். (சுசு)

எனது வன்றிற் றியம தாத ரியம துத்தவ ரொன்றபொற்
குன்றகொண்டிமுன் முப்புரந்தருக் கொள்ளமென்னகைகொட்டிமான்
கன்று கொண்ட கர்த்த குயெயிற் கருணைக்குள் விழியழற்
கன்ற சித்தநு ளாதி நாயக னன்பர் பிழியிது கூறுவார். (சுசு)

துண்ட வான்மதி கங்கை மானதி குடி தேனிசை டாடிமா
லண்ட குமலர் முண்ட காசன டாடிமா யாறை டாடிமா
முண்ட மான்முத லும்பர் மங்குடி சிம்ப டொன்பதை யுலுமா
என்கூட ராவிட முண்ட ராவணி டாடிமீதி விருத்தினேன். (சுசு)

கால னுருயிர் கால வேயொரு காலி னுறுதை செய்தீ
டாவ மேக ரந்தகாச னவகை முத்தலை யயினெடுஞ்
சூல மேகொடு குத்தி மாப்பு துளைத்த வானி லுயர்த்தியோ
லோல மேயன வலி பாயி யுலக்கு மட்டி முணக்கினேன். (சுசு)

திருச னுசல மதனை யம்மை திரிக்க மெய்த வெடுத்தவ
யிற் றுணை முடிபு ன்ந்தக மொருப துச்சா மிருபது
கெரிய நாரண னேய்முத னேடு பாத யிரண்டிலோர்
விசிய நான்மல டாய் னுயக விரல முத்தி மிதித்தனான். (சுசு)

உறுதி வானவர் மான வர்க்கெட புதி ழுமல் விலக்கவஞ்
சிறுமை தீர்தர முத்தி பத்திகள் செய்த வர்க்கருள் செய்யவு
மறுவி ளாமதி போல வால மருப்பு நெற்றியி னுங்கலும்
பெறும தாசல வதன குயொரு பின்னை பெட்பொடு பெற்றனோன். (சுசு)

நாலு மாமறை யோ நான்முக னுரி நாகி நறுக்கவன்
தாலு நீடினா யத்தி நெய் மர்க்கர் பற்க டகர்த்தநற்
சாலு மாமதி விட்டி நுபுரி ன்க னைத்தலை வெட்டிமுற்
கோலும் ரெவல்லி யுதி யென்றொரு கோர வீரனை நல்கினேன். (சுசு)

கொடிய தாச குறு க்கலை வெண்ணி சிங்க முகத்தகற்
படியின் மிக்குபர் குதிசெய் புற் னுணவக் குலமெலாம்

வடிவொள் வேல்கொடு கொன்று பொன்றிகழ் வான நயம்பதற்
கடிய திவினை யறவ ருட்டரு மறுமு கத்தலை யருளிசேன். (சுசு)

எவ யாயிவ னெய்து கின்றன மிக்கி வன்றனை விட்டுகீர்
போவ தேகட னென்று கின்றன பொறுமை யோடிவை புக் கவும்
பாவ சாகர மான மானமில் பன்ன னைப்பல நாகின்வாய்
பேய வேலிட லன்றி மீளவி டோமெ னுவலி பேசினார். (சுசு)

மட்ட நப்புரி புன்றொ முற்கு மாற னாவ னைப்புயக்
கட்ட றுத்தன ருட்க றுத்தனர் கட்ட னற்பொறி கச்சுவாய்
விட்ட னைத்திதழ் பற்க டித்த லித்தெ தேயி யெரித்துவே
வெட்டி லக்கமில் வாளி மாமழை தூவி னுர்சிவ தொண்டரே. (சுசு)

சாமு றித்தனர் வாரக முப்பிறை னு னித்தனர் கவுருடன்
சிரமுடை ன்நனர் குல வேல்கதை திசிரி கால்வனை சிலைநெடுஞ்
சாமி றுத்தனர் குடர்ச றித்தனர் சவிரு நைத்தனர் தமதுவென
நாடு ரித்தனர் தென்ப லத்திடை யோடி னுர்யம தாதரே. (சுசு)

படிபுகழ்விஞ் சையர்நாப்புக் கருவிதட விச்சுருதிப் பண்கள் பா
விடியொலியின் மிகுதிரு மந்தர துபிமுழங்க விரண்டி பாறு
நி, கொடிசுடைகள் பலலிலவக் குலவியகற் கற்றிக்பொற் சோட்டி
ந் பூத்த, கடிக்கமழ் மழைபொழியக் கற்றைமணித் திரைநெடுங்கா
ய் கவரி வீச. (சுசு)

சுருமார நகைக்கருங்க ணாம்பையர்ப்ப ணாண்டிசைப்ப நகை
யிற் றிர்ந்த, சுருமாரன் நனைக்கவின்கெய் மானமிகை கொண்டிலை
ந்தார் சுரர்கள் போற்றந், தருமார னுடலடலை படவிழித்த தனிநுத
ற்கட்டலைவன் வைகு, மிகுமாரத் திரைச்சாயத் தள்ளியரு விப்பினல்
பாய் ரெவ்வி னெற்றில். (சுசு)

பொக்குகிற் விமானத்தி னின் றிழிந்து நந்திவிடப் புருத்தபொ
ற்பார், மங்குறவற் வரையாசன் மடப்பாலை யிடப்பாக மருவத் தா
ன, வெங்கரிக்கூற் நெய்தலையின் வீற்றிருக்கு விமலனைவெண்
டிரைகள் வீசங், கங்கைநதி முடித்தசை டக் கண்ணுதலை கண்குளிரக்
கண்ணுற் றுணை. (சுசு)

கறைசெய்யப் கருந்தாசைச் சேந்தாதிற் புரித்தனமை கடுப்ப
நீ, பொறையறிவொன் றில் லி நான்ம றுடன்கூட்டிப் புர

சுரு

சுவராத்திரபுராணம்.

ந்தாய் பெருநி, யிணைவரம் பாணைவீழ்ந் திறைஞ்சதறு மெம்
துருப்பெற் றுருத்தி ய்குந், னறைதருந் கணக்கருட னெனத்திரு
வாய் மலர்ந்தமல னருளிச் செய்தான். (கருசு)

கணக்கத்திற் சுருமார னாறுருப்பெற் றுண்டிருந்தா னமரிற்
றோதும், பதக்கணத்திற் சென்றடைந்த தூதர்மன் றனைத்தொழு
து திரை ருண்ட, மைக்கணத்தி னசனியென்ன வந்தெம்மை மட
தறிவித் துமறையோன் றன்னைப், பொக்கணத்திற் பலியிட்பான் க
ணக்கக் கயிலேறிக்கொண்ட போது னென்றார். (கருசு)

கேட்டவுட றிருவிழியுங் கணற்பொறிகான் றிடச்செனமிக் கிள
ரச் செய்ய, வாட்டக்கை புடைத்துநின்றெம் மடிகார மெனப்பு
ன்று வளாகள் போதார், தோட்டடங்கல் குறுங்கடக்குச் சித்திரகுத் த
லோகோக்கிச் சுருமார னன்பர், லிட்டருக னெனியங்க றுண்டுகொ
ளி தெரிந்துவிரைத் தியம்பென் றானால். (கருசு)

மற்றவனுந் தேர்த்துகு மாணெனுப் கோரிகு மறையோ
ன் றிமை, முற்றுமயற் றித்திரிந்தான் சென் றுதலிற் றுமடியு
ங்காறு, கற்றவம்புன் னியமொழக்க மிறையாவ மில்லென்பின்
னமனு னென்றென், செற்றமுட னெழுந்தாதச் சென்னியான் முன்னி
யான் செல்ல னென்றே. (கருசு)

நிழலுமிழஞ் சணக்கரி னீலருவ லிருத்தனை திர்ப்ப ிண்ட, ச
முறையார் ணடைகண்க தகைத்தடிபேர்த் திரைதோறுந் தொனிக்
கந்த, வழலுமிழகட் டுபுருப்பகட்டின் மிசையருக் குறையிறைவந்
கணவான் செம்பொறசு கழலணிசித் திரகுத்த துடன் தூதர் றுழுவா
த்தின் கயிலே பெய்தி. (கருசு)

அண்ணலவ ணப்பாக னடலயிரா கதப்பாக னன்னப் பாகன்
பண்ணமர்யாழ் கத்தருவர் விஞ்சையர்வா னவர்முனிவர் பலரும்
போற்ற, வொண்ணாமா மலர்க்காதத் திரம்புபற்றிச் சுருகித்தி
யுலவ வந்தி, வண்ணமுறை போவைக்கட் புருத்தொதுக்கி யொல்கி
யின்று வழத்தல்செய்வான். (கருசு)

ஆதிகு வீறிடியா பா டுடன்பெண் ணலிடலவா உவையுமொசு
கோதிபெறு மருவரு ப்த் தோற்றசா சாமனைத்தந் தோய்த்தந்
கோய்ப்பாதிமி து ிப்பெதை பாசுமார யேகனுமாய்ப் பகர்தற்
கெட்டாட புதிபுனை திருமேன புன ின்ற மா லாத்தான்கள் றி
ந்நி போற்றி. (கருசு)

இத்தலையா ரமுதமெழ வேண்டுமெனப் பாப்புலபுத் துப்பற்
றோகன், மத்தலையா வமர்க்கடைத் திடவடவை கருந்தமாய் வந்த
தென்னக், கத்தலையா ரிதியுதிக்குங் கடுவொடுக்கு மணமிடற் றாய் கரு
தா ருனுண், முத்தலையேற் காராவ மறைபுகழு மைந்துமுக முதல்வா
டோற்றி. (கருசு)

உலகுயிர் யாவையும் படைத்தற் கயனாகிப் புரந்திழந் துண
முரு, மிலகுமணி மார்பினனுப்த் துடைத்திரித் தருத்திரகு யிவையு
மன்றி, யலகிறிரு விளையாடல் புரிந்தருந் பராபர னீராதலா லுன்,
சலசமலர் மருட்டியசே வடியடியென் புன்றலையிற் சாத்தினே னால். (கருசு)

என்றினைய துதிசு நிரி விழுந்தெழுந்து வாழ் புதைத்தங் கெறியுங்
பாசம், வன்றிறல்சேர் தண்டமுதன் முத்திரை யுத் திருமுன்னே வை
த்துத் தாழ்ந்து, கின்றினிமே லடிபெருங்கி வத்திராரம் போதுமென ி
கழ்த்த வீச, னுன்றிறம்யா துன்னுளத்தி னுறுகுறையே தெம்முனீ யு
ளாத்தி யென்றான். (கருசு)

சுருமாரக் கடுத்தெழில் வசயப்புரிந் தவர்க
ளக்கங், குரிய னனதேவற் படிபுரிந்தார் குறையினொற் குலகத்
துன்னோர், புரிகொடுத்தி வினைகளறிந் ததற்கினைய ிண்டமெனைப்
புதி யென்றா, யெரிவகி னவரவர்கள் வினைக் கறிந் தூட்டுவித்தே
ளின்று காறுந். (கருசு)

எம்பெருமா லுபணித்தகற்பனைக் டுவறிலனி டிருந் யோங்கி,
யும்பருல களவளவுங் குஞ்சரந் புயிவிரைந் தொலிக்கு முங்கி,
பரவம் பரப்புடவித் தேவர்குலத் தினிற்றேன் றி யறத்தை நீதிசுக், க
ம்பயிலா துளத்திரவிந் கலைகலன்பொன் றினத்திருந் கன்வனாகி. (கருசு)

வில்லமகரி ரல்லார்தங் கற்பழித்து முலைப்போகம் விழையுந் து
வத்துப்பு லைமகடோ ணலறுகர்த்தங் கவனுவிர்த்த புதல்வியரைப் பு
ணைகது சாதிலைதவறி யுனருத்தி வேதயரா னினமடவார் நீத்தோர்
தம்மைக், கொலைபுரிந்த கொடுமறவன் சுருபுர னென்றொருபேர்
கொண்ட திபோன். (கருசு)

உயிருலக்குங் காலமது கண்டெடுத்தி தூதரடைந் தருத்து நெ
ஞ்சி, லயிரளவு மிரக்கமின்றிப் பாசமதிற் பிளித்துவரு மந்த வேலை,
மயிருறுசென் றிகண்முனையுக்கத்தகர்த்து நிக் கலயங்கள்
ட்டிக், செயருடனஞ் சேரையெல்லா முரிந் திரிந்து குற்றவென்றி
செய்த பின்னர். (கருசு)

ஹாதவாழ்வு கிரிச்சிதையீர் வச்சிரத்தோன் முதலமார் வந்த
வாழ்த்தச், செய்வவமொன் நில்லாணை கவமணிக ளிழைத்தடுப்போ
ம் மேரிலேற்றிக், னாதவமற் றருத்தவங்க ளிழைத்துமிக வீணத்தவ
ர்க்குங் கற்பஞ் சென்று, பெய்தரிய க்னதுபதத் தெய்வியத்தா ர்க்கு
ஹையென் றிடம்பிப் பின்னும். (க௭௦)

கணமிருண்டு துளித்தமழைத் தாராகோக் கணங்கிடினுங் கவ
ன்றிர, வனவரிவா லுக்கட்டளை வான்மீனாக் கணித்தொருவர் மதித்
திட்டாலுங், திசுமியவ்ருந் புரித்தகொடும் பாதகங்கட் கிலக்கமில்
லைச் செப்பு மன்றோ, னனவாத தாண்டவின் பதம்பெறவுங் கருக்
குளதோ வறையிடு வன்றான். (க௭௧)

அந்தகனைக் கணக்கணித்தங் காதலரைப்பா டுத்தனார னின
மா னேரகட், பைத்தொடியார் டுலர்வதை மீன்மிருகம் பறவைகொ
ன்று பகர்த னின்ற, மந்தைகுருகாப்பிரம கம்பிவாசி சதுர்வேதத் தம்
மை காணு, கிந்தைசெய்த னீதிபிழைத் தொழுதல்பெரெச்சான் றுணா
த்துவிதி னெத லின்பும். (க௭௨)

கன்னிபொற் கலனிழந்த கைமைகுரு கிழறிவி கணிகை
தகை, யன்னியு பெ ணன்னையவ னுடன்பிறந்தார் தன்புதல்வி யன்றி
மாமன், பன்னிசேர தரிதாரத் திரியுடனே பரிவிரதை பழித்தரு
காதி, மின்னிடையார் தகைட்டன் மிருகங்க டமைப்புணர்தல் வி
ரதம் வீடல். (க௭௩)

குணங்குப சந்தவனங் கொய்ன்மடங் னோக்கிதைத்தல் குதிரை
யானை, யவந்திடுமென் னெண்ணெய்நெய்பொன் னுபயகோ முகி
தான் மாகவாங்கல், வளர்த்தபெய் டாங்கடமைத் தறித்தன்முனை வி
ரியாகமலரைக் கொய்தல், விளங்குசுவா லயர்திர்த்தங் களிம்மலமுத்
திரம்விடுதல் விளம்பி வற்றில். (க௭௪)

மனமறிய வுச்சிட்ட மிடல்களகற் திருடல்என்னுன் மதித்திற்
குஞ், சொனகுலருண் டுதகவீட்டனம்பிதிர்போ சனந்தார்த்தர் சோ
று தின்மல், தினகாணை னுதணைநீ ராளேகா தகைமிக திகழுவாவி,
லனமருந்த லிடக்கரத்தா லென்தொன்றை பயிறலனு சாரஞ் செய்
தல். (க௭௫)

கடைப் பரிமுலைப்பால் சாத்தொரு செருத்த னல்லான்
சுருதி நுகர், விண்ணமுருத் தமனம் திரத்தேவ லிக்கிரகம் வி
புகி வேகங், கொள்ளுமத கரியநு டுபுதந்கண் ணிகைதவனங் கு

வெ பன்ன, லென்னுகுறு பெய்திர்பா லெண்ணெயொடு னுண்ணு
த லிணைவ ளாதி. (க௭௬)

எண்ணருந்தி வினையுரித கொடியோருஞ் சிவகிழோற் றியா
ம னான்குந், தண்ணையும்பூ வனாநற் றடையாம லருந்திநோர். சுமா
மில்லார், நண்ணருமா மகம்புரிந்து ந்தியடித்து தண்ணை கல்கி னு
வர்த், பண்ணருந் பலவிரத மிழைத்தவனுந் துபேரவையன் றாராதே.

என்னவெ லிசிவிரதத் தாசகரு கேச்சு த்தி லமுத மூறுங், கன்ன
ன்மொழி யுமையொடெமைக் கண்டபுட்பெற் றணதனற் காயும்
வெய்யோன், முன்னொதி ரிருளிமட்டி லுடைந்தனற் திவன்முத
னான் முயன்ற பாய, மென்னருந் கணங்குடன் கூடுகின்ற விண்
பமுத்தி யீது பெற்றான். (க௭௭)

என்றிறைவன் கூறுதலுந் தண்டதான் மீண்டுரைப்பா னிரக்க மி
ன்றிக், கொன்றினமான் றசையருந்தி மதுக்குடித்து மனைவியர்தங் குழ
ற்குச் செம்மன், அமலர் கொய்திடுவான் கீததன் ற பன்புகொடு
வந்தா னல்ல, னனரு ளிதுவெனின்மற் றுணாப்புவ னெனப்ப
ரம னுவனை ரோக்கி. (க௭௮)

எண்டருமெட் டெணையுளத்தன் மலரோனு முளோனு மீந்ரா னெம்
மைக், கண்டவா டோற் றவர்பூசை பண்ணினர்நற் கடியடைவர் கால
நீகற், தொண்டர்தமைக் கொடும்பாசற் தாழ்வீக்கித் தட்டவருத் தோ
ன்றக் காட்டித், தண்டமழைக் குரவிருன் றாதருக்கு டிர்த்தவழி கா
ந்துகென்றான். (க௭௯)

செறிந்தவயிர் கவருதற்குச் சென்னிபோய் மறந்தெனது தினவே
ற்றாதர், செறிந்தபுரி சடைப்பரம நின்னடியா னென்பவரை கினைவற்
றோ, தறித்தறியா திழைப்பார்தன், மவர்செயன்மற் றடையாள ம
றைகி யென்ன, மறித்ததினாக் கட்டவீடமுன் டருகுருவாய் மலர்ந்தி
றைவன் வகுத்துச் சொல்வான். (க௮௦)

சிரங்களங் காகிரண்டெடற் தின்மிறறறோ டாழ்த்தவிரு செங்கை
வாய்த்த, வுர்த்தனிகண் டுகைபுனைவோ ருருத்திரமந் திரவில்வோ
ருற்று வேண்டும், வாங்கட்டு காடகட மாமுனைப் பூமுகங்கொண் டு
வேற்றான, மங்கொள்விறந் சண்டகனைத் தசுமுகனோ டாக்கர்தமை
க் காய்த்த மலை. (க௮௧)

பகாசிவரூபமதாருகு சிவலிங்கம் திணைப்பூசை பண்டிதர் போரால்
வினாகமழ கந்தவனம் வைத்திவோர் கற்புடைய மின்னார் மிக்க
கொடுபெறுவென் டிருநீறு பூசுவோர் சிவாலயங்களுக்கும் மின்னார்
தொடையெறிவா நிதியுலகு மெமதடியார் தலைப்பூசை செய்யு மெனோர்.

நின்மலமா மஞ்செழுத்தை யுளத்தழுத்திக் செபித்தெவோர் கி
ன் மாக, நன்மதி ராடிவோர் பஞ்சபா தகந்தவிந்தோர் நான்னை
டோறும், தன்மதியி லாழ ஹ வந்தணருக் காலையன்னஞ் சொன்ன
நீவோர், மனமதியுற் குளங்கவல் கல்லுவிப்போர் நிழல்காலை யழியி
ல் வைப்போர். (கடி)

காசிவரா மெச்சாய்பெற் கணகசபை யாருக்கா ளத்தி காஞ்சி
மாசில்கழுக் குன்றமுடி குன்றமொற்றி யூர்முருதார் மதுரை யையா
ருசின்மறைக் காடுவென்கா டானைக்கா மாபூர மருணை புன்னார்
தேசுதருஞ் சிவபூசந் திருப்புகழார் முதற்றலங்கள் செகத்தி லுண்டான்.

அத்தலங்க டுறையடைந்து புனிதநீர்ப் படித்தாய்
சித்தாபித்தி லாழறையுஞ் சிவலிங்கத் தெரிசனம் செப்தோர்யாரு
முத்தர்சிவ நினைவு நோற்றலர்மற் திவ்வொவர்க்கு முதற்பே ராகு
மித்தகைய ருன்னாநீர்க் கெளிவலர் ஸ்ரீமதிவர்க் கில்லையென்று.

கருகியசெற் கேட்டுளத்தி லுட்குமான் வீழ்ந்திறைஞ்சிக் கால
னைய, தருகிலிடை யென்பெந்தி வைத்திமுதற் திவ்வொவர்க்
கூடொழுகி, வருகினைத் தூதர்க்கு யறைத்தான்செய் மாற்றமென்
லாம் வஞ்சுக்கக் கறி, யொருகிகிரி துயருட்டித் தென்புலங்காத் தினி
திருத்தா னுவப்பி னெனும். (கடி)

சிவசிவராத்திரிவிரத சரிதைதலைக் கேட்டோர்மற் தின்பாய்க்
கற்றோர், சுச்சையநிக் கொங்கைமங்கை பங்குறை கயிலையெய்திக்
கனிப்பொன்றே யுச்சிதமாய்ச் சுகழனி மாதவர்கேட்டுள்ளுமுற்
முருகியாயான், மெச்சிமகிழ்ந் திடவேத வியாதமுனி மொழிப்பா
யே விளம்பினுனே. (கடி)

சுகுமாரச்சுருக்க முற்றிற்று.

இன்னு மாசியிற் சிவநிசிப் பெருமைபோன் திசு சப்பேன்
புன்னு வார்சடைத் துறவிர்கா ளுமக்கென விழைவார்
புன்னு நான்மறைப் பொருடெரி வியாதனைத் கொழுது
புன்னு மாதவச் சூதமா முனிவான் பேசும். (அ)

கமாய்க்குறு முயலுறு கதிர்மதி தவறு
விளங்கு பிஞ்சிருமுற் தனகைமா நகரினே வெற்ற
வளங்கொள் சாகர புரத்தயல் வளர்வரை வந்தி
லுளர்க்கா னோகையோடு மறைபவன் றேறுவடை யுடையோன். (உ)

வெண்ணி ணத்தடி முடைகமழ் வெடிக்குரல் வாரா
னெண்ணில் வேட்டுவக் கிளைஞரோ டின்பமுற் றென்று
நண்ணி வாழ்பவன் காதினி ளுலகால் வாயின்
றண்ணி லாமருப் பரித்தது குழையெனத் தரிப்போன். (ங)

தேறு டீடையு வாற்சுற் செந்தினை மாவங்
கானி ளீயலுங் கச்சுற் கணிகளும் கங்குள்
முதுவா மேனமான் மனாமுயன் முதலிய மாவி
லுதுவா மைவனத் துண்டியு முண்டுகொண் டுவப்போன். (ச)

பொங்கு வெஞ்சினத் தழல்விழிப் புறப்புலி போல்வான்
கங்கு லுண்டாக் கிரிமுழக் கெடுகெனக் காலு
மங்கு தலாருந் கொண்டுள்ள தாலென் டடிவன்
தங்கு மங்குல னென்றுள னெருதா ச சுவான். (ரு)

பொன்றி கழந்திடு மவ்வரைக் கருகொரு புனத்திற்
குன்றி யின்வடக் குடமுலைக் குழைக்கலை யடுக்கு
மின்றி ருந்திடைக் கொடிச்சியோர் கொடிச்சியை வேட்டான்
கன்றி லுஞ்சிறைச் சேவலு மாமென விரைந்தான். (ர)

கொடிய கோளரிப் பிணவெவ் குருளோன் றென்னப்
பிழந டைக்குறப் பேதைவான் கிருமகிழ் பிழ்ஞன்
கடிய புல்லுகிற் கட்டியோ டானினைக் கடி
வுடியு சேர்தரு புதல்வருக் கணிந்துள மெய்வான். (எ)

உராயிந் தீர்மையிற் களிப்புறு மெயினுளங் கொருகான்
வரையி னீண்மரத் துரித்திடும வற்கலை வான். (ஊ)

நாயி னீர்த்துமான் ரோந்தெருப் படிவிறிற் றொட்டு
நாயி னீர்த்துட் குஞ்சிமென் கயிற்றினுல் விளிந்து.

தூக்கும் வெஞ்சாத் தூணிதன் வெரிநிடைத் தாக்கித்
தூக்கின் ரோவறுதற் கரிசைசேர்த் தஞ்சை கயிலத்
தூக்குந் தோளிலவார் விற்றரித் துயர்கவா வினங்கோண்
தூக்க மச்சமொன் தல்லவன் வேட்டமே லெழுந்தான்.

இலவு தேக்கி விரத்திலே லெட்டிபுன் னாகத்
குலவு கூவினங் கொன்றைபுங் குரங்கோ ரெப்
பலவு பட்டலம் வன்னிசண் பகம்பட ரழிஞ்சி
னிலவு பட்டலைபற் தாதுபொன் னிறத்தளி வேங்கை.

விரி தஞ்சினைச் சந்தனம் பொரியகா வெள்ளில்
பெரிய வாகையிப் பிலம்பிக மத்தமுட் பிடவங்
கரிய காசிரங் கழையிருண் மதுமலர்க் கடம்பம்
வரிகொ ளார்பதற் செரிதரு மராமம் வரும்.

மாவ நாகந் லழைமுதன் மாட்களானெருங்கு
யிரவ லாற்பக லுலையாக் கிலங்குமா யிரஞ்செந்
காவ ரோதன் கதிரொளி புதுகொன் னெரு
மரவ மாருதம் புகுந்திர வந்திலன் டைந்தான்.

புட்ட ருக்குலத் தொறுப்பில் பெய்குநுட் புனத்திற்
கட்ட முற்பொநிக் கூருமர்க் கவிழ்த்திலேயிய
மட்ட ரச்சித லெடுத்தியர் பாழிலவ மீதப்
தொட்ட சழ்த்திற் சோறுக னுருந்துமங் கொருபால்.

துறம் பிச்செறி மடிசெவித் துடிக்குற் செக்காய்
தெறுகி னத்துடன் கிலிமுகஞ் செங்கி யிளிச்சென்
துறசெ வித்துணை கியிர்ந்துகள் குழிநீடு கொண்கட்
குறுமு யற்கிறு குருளையத் தூர்த்திற் கொருபால்
வோந்த வாகுளே மடங்கல்பு கம் மாயின்மத் தகத்தைப்
பிளந்து கோடுகள் படுக்கியே னுடத் தெரித்து
வினங்கு நித்திலங் சோரித் துவண்டதால் விரிமா
துணஞ் செழுங்கனி விராவெனத் துணங்குமங் கொருபால்.

இடிமு கிற்குற் தாழ்செவித் துணைமருப் பெய்த்த
கடிமி னப்புழைத் தாழ்கடையிற் பெருங்குறியு

துடி மிக்கய முனிகள்பின் றொடர்ந்திடித் துன்னும்
பிடிந் தியபுனல் படிந்துடன் பிளிறுமங் கொருபால்.

முழைக்கட் குஞ்சிடு கொடுவாரிப் புலியின முழங்கி
முழத்த பேரொலி கேட்டுவல் லுளிமரை வரையா
முழைத்த காரிரும் பென்னவே நீண்டகோட் டிரலை
முக்கு லப்பயத் தொதுங்கியே யொடுங்குமங் கொருபால்.

நீடு வேற்காக் குமாவே னெடியமா குலங்க
குருடு னவத்தபல் லாயிரஞ் சுடர்விளக் கொப்பப்
பாடு சேர்படம் விரித்துயிர்ப் பெறிந்துநற் படிநின்
குடு நாகநன் மணிகிடற் தவிருமங் கொருபால்.

வேறு.

இத்திற கிசழும் வனத்திலங் வேட னிருஞ்சிறைப் புட்குலம் படுக்குங்
குத்திரக் கண்ணி பற்பல ஓன்றிக் குலவுமா வினங்கொலை புரிவான்
புத்தியி னியற்று மியந்திய பொறிகள் புடவியிற் பதைத்துய ரடவிப்
பத்திர மரத்தி னடிகளிற் றொடுத்துப் பலவலை வளைவுறப் பூட்டி.

மடிசெவி வளைவான் ஞானிக னேவி வாரிக டிர்த்தின் குறிய,
தடிகளி னெறிந்து கற்றிர கிசுக்கட்கட்கடைகள் சுற்றிப்பே லிசிச், செ
டியவளர் னனத்தில் விலங்குகள் கலங்கச் சயதவன் றுரத்தலும் வலையி,
னடிகளி, பிணிக்கப் புதைத்திடு பெச்சியி ல்கப்படா தகன்றவங்
களை.

புல வருதுந் தந்தவாய் திறந்து பொதம்பரிற் புகுந்தமா வி
னங்கக, மென்சிறைப் பறவைக் குலமெலா மருள விளித்தவை
போலந் தறழைக்குந், தூர்புட் னுழையின் கலையடி மிதிக்கவமி
கண்ட் நெறி தொடரு, நென்செய் கேளினியென் றங்கைகள் வங்கி
லிடுமபுத முடுமபு நேடிக.

வாரிலை வணக்கி விடுத்திடுங் வயிர வாளியான் ஞானியால் வய
ங்குங், கோவெங் குந்தப் படையினுற் பிரண்ட் கொடுங்கடுங் கதை
யினுற் குணிலா, லோபெறும் டுள்கள வலையினுற் புதைத்த வியந்
திரப் பொறியினு லெதிர்த்தங், கோர்விலங் கோர்புட் கொன்றிடக் கி
டையா துள்ளுறு கவலையுற் றுடைந்தான்.

இன்னனம் வேட்டத் துணைதவன் கேளி விளைத்திடத் தழைத்
த கட்டெழுந்த, தன்னருமுதாத் தழைக்க டெயிந்து சோகமோ து

௫௨

சிவராத்திரிபுராணம்.

ருந்தப் பவரான், பன்னரு மிரலி தென்றறிச் தவன்போற் றித்
தோர் பதங்கொடேர் கடவி, மன்னெடுங் கயிலை மலைவலம் கொள்
ன் பச்சிம் திசையதின் மறைந்தான். (௨௨)

கொய்யுளைப் பரியேழ் கொளுவுமா ராழிக் கொடிஞ்சியந்தே
டு குடபால், வெய்யவன் கற்றைக் கதிர்க்காஞ் சுருங்கி விரிதிளைப் புண
ரிவீழ்ச் திடலுஞ், செய்யகோ லோச்சு யுலகினி தளிக்ஞ்ச் தினை
மரசர்போ யொதங்க, வையமா னுதற்குக் குறுகில வேந்தி வந்தபோ
ல் வந்ததான் மலை. (௨௩)

ஒருகுட் டேரோன் குடதிகைக் கடலி லொளித்தறக் குளித்த
பின்னர், வரமுறு வரிவிற் நடக்கையச் குலன்றன் வடிவுநன் கதற்
வெர் திமை, கூருறு மவன்றன் செய்கைஞ்ச் திரங்கன் குடிக்கொரு முன
மும்போற்சுருகிப், பேருல கினைத்தம் விழுங்கிமா திரம்விண் புதைத்
து காரிருட் பிழம்பே. (௨௪)

குனிசிலைச் சுவர் குலத்தினி லுதித்தக் கொடுங்கெலை புரிந்த
ங் குலனூர், தனியிருந் தாண்டு மீண்டியா மெய்தச் சரிதேரி யாடவன்
டரிக்கி, வினி, ஐளின்னி மனைவியுஞ் நிறுவ ரிருவரும் பசிப்பெண்
றிராவத், துணி, ம பாரிந்து செனிந்த னாந் தேறிச் சொல்லருஞ் கு
சியொன் றுணர்ந்தான். (௨௫)

பாவியென் வாளா வெறுக்கையோ டெய்திற் பவரின் குளிருட்
பொழுதில், வாழிக் கிருயிக் குளிப்புணல் பருக சூரியன் குளிருட்
லம், பேலியே வதைத்தத் தழகொடு பேத லியைப் பன் ம
னெழுத்துவாயிஞ் சிறைப்புட் குலம்பயிர் நடுமோர் குறியி
ச்சுணர் நனனே. (௨௬)

முறுகினைக்கோ ளரிவயப் புலிவெய் ழும்மதக் கரடமாலையானே,
குறுகு மென்றஞ்சிப் பாழிகீர்ச் சூழிக் கோட்டிற் றவன் கொட்டி
றுவ னென்றேறிச் சரிசையான் மறைக்கு முல்லை ச ளரித்தரிந் தொ
க்கி, மறுகிய மனத்தா னேனமான் மனாகள் வருமென வரவுபார்த் தி
ருந்தான். (௨௭)

வடிசெய்த வகுத்த வவதிக சைவ வழிமொழி வழாமன்மற் திரச்
தாற், படியின் றுப்பகடையர் முனிவரன் பூசை பன்னிய தென்னிய
படியே, கடியவெந் துதித்தெய் கிராதனுங் காணுந் கவநிவிட் டிரு
மா லூரத், தடியினூக் கெடுத்த புராதன விலங்க மயர்ந்தினி திருந்ததோ
ன் நன்றே. (௨௮)

அங்குலச்சருக்கம்.

௫௩

அன்றா னிரவென் றறிந்திலன் குடுக்கு மம்பி
றறித்த; தன்றடங் கையா லெறிந்தபைர் தழையுந் தனியிருந் திடிற்று
யில் வருமே, யென்றது விலக்கி யிருட்பொழு தகற்றத் கெண்ணின்
காய்தவிட் டெறிந்த, மென்றதை முழுதும் பழுதிலவ் விலங்க விய
ன்முடி. மீதுவீழ்ச் ததவோ. (௩௦)

குறுந்துளித் திவலைப் பளிநனி மூழ்கிக் கொடுப்பகிக் கருந்திடா
தொழிந்து, ஐயுறந்துயி றுறந்து புராரிசர் நிதியிலுந் தின்மா லாவென்
டழையார், நெறுந்தழ னுதற்கட் சிவந்சியதனிற் சிவராச்சனை புரிந்
துவெத் திமை, யறுந்தவ முடையோ ரொக்கனன் வேடன் கொடிச்சி
சன் திறமினி யறைவாம். (௩௧)

கோறு.

உன்ன ரும்பெருங் காட்டினில் வேட்டமே லுற்றான்
யின்ன வார்கிலை வலவனென் னுயிர்த்துணை மகிழ்ச்
னின் ற மெய்தில னென்னுந் லோ வெனமனைத் தெண்ணி
யன் றென்னடைக் குறத்தினன் டிபின்றிடா தாழ்மம். (௩௨)

தஞ்ச மொன்றிலன் றயியனாக் சென்றன் றகைசா
பஞ்ச னக்கிரி யாமென வருத்தெதி ரடர்த்த
மஞ்செ னப்பொழி மதசை
ஞ்சு ருக்குலங் கொன்றதோ வென்றான் குலையும். (௩௩)

கரிய லெய்யுக் கூருகர்க் கவிழ்தலைக் கரடி
சரிநீர், வந்துட் தவர்த்துதா வென்னமெய் தளரு
முன் றெஞ்சினகாக்காடுரி கறுத்தெழுத் துடலைப்
பெரிய வாயினிற் பெய்துக் கொல்லெனப் பிதற்றும். (௩௪)

அனையு றம்பணி விடங்குழற் துமிழந்திடு மகல்வாய்த்
துனையெ யிற்றிடு
கிளையு டன்றிநி கரு
லுனிட டங்கலா லுயிருலந் தனன்கொலென் றுன்னும். (௩௫)

நாட்ட மன்னரின் புதல்வர்வெம் பசியிரு னலிந்து
கோட்ட முற்றனர் கொழுத்தனச் கோற்கொளிஇ வெதுப்பி
பூட்ட வந்திலை பன்றனைக் குரிமையா மெனது
வாட்ட நோக்கிலை யென்கொல்செய் தாயென மயங்கும். (௩௬)

என்றி ருந்தருந் தயருழந் திடைக்கொழிக் கொடிச்சி
குன்றி யின்வடங் கிடந்தொளிர் கொங்கைகள் குழிப்ப

விவரத்திடு ரானாம்.

வென்றி வேல்விழி நீருகுத் திமிமை
யன்றி பொன்றில ளயர்ந்தன ளிருத்திடு மமையம்.

(௧௭)

பரவி யந்தனர் வந்தனை புரிந்துமன் பழிச்ச
விரவி யம்புயம் பொற்கதிர்க் கரங்களால் விரித்துப்
புரவி யேழ்தகம் பூட்டிய பொற்றடற் தேரு
பிரவி யுங்குண புலத்துய ரிரவியி லெழுந்தான்.

(௧௮)

புலவு வாய்கம முங்குலன் றினந்தொறும் புரிந்த
வலகில் பாவவல் விருள்களைத் தூங்கத் தலா
னிலவு நீரணி நீண்டரி சடைச்சுவ னியு
முலகி னீழருட் தடிபகற் கதிருமொத் துளதால்.

(௧௯)

மேவி ளங்கதிர் விரித்திட விடிந்ததன் பின்னர்
வரவி ளஞ்சிறு மான்விழி யெயிற்றிதன் மைந்த
ராவி முந்தகன் றுலகென் றங்குல னீழைநா
கடவி ளம்பனை நின்றிழித் தணன்வழித் கொண்டான்.

(௨௦)

நாறி லாத்துயர் பற்றிடு மெயிற்றிதன் னிதயர்
தேறி வேடனைத் தேவொ ளுடந்துது தீர்ப்பத்
தூறி லான்வால் கண்டெதி ற்தோகையிற் றருயி
மாறி லாதுயர் புற்குடின் மேவினர் வந்தார்.

(௨௧)

வந்து செத்தினை மாவுடன் வம்பமர் வணத்தேன்
முந்து புற்பத மேவுநீ வாரொண் டூர
னந்து நற்றசை நறவுக ளுடொறு நாடித்
தந்து வந்துவ ளோடுபன் னுளவண் சார்ந்தான்.

(௨௨)

முருந்தி யற்றரும் பற்கழன் றிடநரை முந்தித் தி
டருந்து தற்கரி தாபுடல் பலங்கெடு மலராய்
பெருந்தி னைக்கடற் கடுவுறழ் பெரும்பிணி பிணிக்க
வருந்தி மற்றவன் சுடந்துறத் திறத்தன் மன்னே.

(௨௩)

வேறு.

சூலமொடு வாள்லை தோமர முலக்கை
பாலமயிற் வேல்விழி பாசமவை கொண்டே
பாலமதி போலெயி றிலங்கவட வைத்தி
பாலகிற் தூதுவர்த னவ்வூ னடைந்தார்.

(௨௪)

பற்றினர் புயத்துணை ன் பாசமத னுலே
சுற்றின ரடித்தனர் துடித்திட விடித்துக்
குற்றின ருடற்சவி குறைத்தவச மேன்மே
யுற்றிட் டுதைத்துவழி யொல்லெபட ரெல்லை.

(௨௫)

மங்கையொரு பக் கன்மழு மான்மறி மரைப்பூஞ்
செங்கையி லிருத்திறை லொதான் மகற்கூட்ச்
சங்கைபெறு மங்குல னெனுஞ்சுவ ரனைத்தம்.
மங்கைகொள் கயிற்றினிடை யார்த்தியம தூதர்.

(௨௬)

சென்றனர் விலக்கியொளிர் செம்பொன்னி தேர்மே
லின்றவனை யேற்றியொ ரிமைப்பினிவ னெய்தக்
குன்றன புயத்துவலி குன்றமரு வாரா
வென்றகண் னாதரை விடுத்திதி யென்றான்.

(௨௭)

நாதன்விடை கொண்கணை நாதரை யழைத்தே
யே மறுமங்குலனை யின்றுமொடு போகுந்
துந்தமை வென்றுவிரை விட்கடர் விமான
தினரி லிருத்தியிவண் மேவலிற் கென்றான்.

(௨௮)

நங்கிமொழி கொண்கணை நாதர்கண் விரைந்து
வந்தியழி தூதரை வருத்திவலி செய்தே
முந்தியவன் மொய்ப்புகன் முரிக்கவின பாசஞ்
செந்திமண் டூய்த்தெத் திகொ டேரினமிசை வைத்தார்.

(௨௯)

பாவர்பணி கெட்டிவ னெதிர்த்திற் புரிந்திற்
போவதிவ னெங்ஙனமொர் புண்ணிய மிலாதான்
மேவவுவ னுமினி விடோமென வெகுண்டு
காவல்புரி காலபடர் காப்ப்த்தெதிர் கதித்தான்.

(௩௦)

உக்கடலை வன்றவ் தூத்திடை யுதைத்தோ
னெங்கடலை வன்பனியி தென்றுமுச லத்தார்
செங்கடலை நேர்குருதி செந்தவெம தூதர்
தங்கடலை மோதினர் தரித்தில் ரகன்றார்.

(௩௧)

வென்றிதரு வானவர் வினாத்தருவி னற்பூப்
பொன்றிகழ் செழுந்துணர் பொழிந்தனக்கட் வாழ்த்த
வன்றியா மங்கைவர்க ளங்கிரு மருங்கு
மிக்றின்கொள் வெண்கவரி நேசமொடு வீசு.

பெரிய மயராத்திரிபுராணம்.

விண்டல முதிக்குமடி வெண்குடை சிழந்தப்
பண்டரு மிசைப்பணுவல் கந்தருவர் பாடக்
கொண்டவிடி பொத்திர் குறங்குட முழுகு
ஞெண்டகம தோடமர ஆத்தி முழங்க.

(13)

பொய்மலன் முன்பு விடுத்தபொழுதெம்பா
லையகன மாயிவ னிருந்திடுதி மென்றே
நேயமிக வைத்தெழில் கொ ணெற்றிவிழி புற்ற
நாயக ஹரைத்துவர் நல்லிளையந்தே.

(14)

செங்கணையி னன்கயிலே சேர்கணை தாரை
யங்கணைமர் வுற்றிவி னருத்துயர்செர தேர்
திங்கண்முடி யானடியர் செய்திற் மெல்லாம்
வெங்கண்மற விக்குமுன் விளம்பவினா வுற்றார்.

(15)

பாசமெழி தாரைதொடர் பாறுபடி குலும்
வீககடர் வேன்முசல மின்னுதை கண்ணு
நாசமுட னங்கும தங்கையிற் நான்கிற்
நேசுற வுத்திடு தை செந்தொடை விளங்க.

(16)

எற்றிய கடற்றினா விருத்திய தெனக்காட
முற்றிரெளி வுறபு அரு கத்துணை முரிப்புற்
பெற்றிடி வெணக்கால் பிறங்குபில வாயும்
பற்றிய தழற்குறிகர் பங்கியும் விளங்க.

(17)

வாதகப பித்தமு லாணபிணி புற்ற
மேதமிகு செம்பணி யியற்றியா னிற்பப்
பாதகர் வெருக்கொடு பதைத்திட வுருத்தி
தாதிரு பக்கமுறையின் முழ.

(18)

சாலமொழி மாதர்பல சாமரை யாட்ட
லாலமதி யாமொ லுள்தெயி நில்லங்க
லைவரை பொணிதி செடுத்தவி குருக்குப்
காலனிற் காலிவிவர் கைவதாரமுது வீழ்ந்தே.

(19)

முடனே யறத்திற் சூயன்றறித வில்லா
வேடனே வடத்தினிடை வீக்கிவரு காலிப்
வருக்குமிது பண்ணிவன ரொற்றைக்
முடனே உளித்தவர் கணங்கன்கொடு போலார்.

(20)

என் நினைவு யுரைத்தி வெயிற்றித முதுக்கித்
தென்றிசை நகர்க்கிற் திரண்டெழு வளர்ந்த
குன்றின்மிகை பெய்யிடு புயத்துணை குவங்க
என்றிது வெணத்தன நிற்கத்துட னெழுந்தே.

(21)

சஞ்சரிக மொய் துழா றுர்களைசை யுப்போ
யஞ்சன வரைக்குக ராணபக டேறி
விஞ்சொ கணக்கெனா லீரர்பலர் ஞமு
மஞ்சன மிடற்றிதைவன் பூழ்கயிலை வந்தான்.

(22)

வேறு.

அரியமா:தவத்தோ ருள்ளமொத் துயர்த்தோ ணுவினுங் களங்க
மொன் றின்றிக், கரியமா முகில்கள் படிதடஞ் சரார் கயிலையிற் க
னகமா முனியர், லுரியநான் முகத்து விதவிதிக் கரிய வொலிதிகற் க
திராளர் யிழும், விரியுமா தவரோர் கோடிவக் துதித்து விளங்கல்
தோற் றுளங்குமண் டபத்தின்.

(23)

ஐப்படை தரித்த தண்ணறுந் துளபத் தண்ண லு மண்முதற் ப
டைத்த, வம்படை கமலத் தவிசறை யயனும் வரைக்கிறை யறுத்திடு
ம் வகிச்சம், பம்படை யெனக்கொள் பாக்கர் தனனும் பன்னிரண்ட
ருக்கரு ளாற்றாகக், கொம்படை கனின்று முகப்படைத் தருளுங்கு
டவயிற் னைக்க கோவும்.

(24)

வார்பெறு கலக்முலைக்குறக் கொடியை மூணந்தருண் மகிழ்ச
னற் கடப்பர், பெறு புயத்தேற் றுரகன் னுக்கே சரிமுகன் ற
சுவர்கட் கிறையாஞ், குர்பெறு வரங்க டொலைத் தவை வேலோன்
ஞெகைமே வொகாமூர் தருள்வோன், கூர்பெறு முட்டாட் செங்கி
றக் குடியிக் கோழ்சேர் கொடிக்கரற்

(25)

உலகமுற் றெடுக்குங் காலையி லெழுந்த லுழிவெத் தியென வு
ருத்துத், சிலகமுற் றிடுவா ணுதன்மறைக் கொண்கொள் சேர்த்திடு
செயலிதி பிதயிற், கலகமுற் றிகலிப் புரிமக மரைக்கரற் கணத்
சிறைத்தவன் பிறைபொ, விலகவிட் டெடுத்துவ கதொயிற் தலனை
யேற்றிற் வீரபத் திரணும்.

(26)

புடத்திடு பசம்பொற் குழைகுழித் திடுங் டு ஸ்ரணை புட்கலை த
ராள், வடக்குட முலை ஞமுதமு துழக்கு மார்பின்ன மா
ங்கி, முட்கிய தடக்கை நீட்டிமூக் கொடுக்கி முரிதிரைக் கடலெ.

சு. 2

வினாத்திரிபுராணம்.

முகத்தன், அட கொடுப்புவென் னெனமே லறு பரிசு குமாரு
னவனுமே. (கஉ)

வன்மனைப் புகாத்துங் கரியகா யுரு கினை மாருதத் தேவு
மனைலுந் தேற்றக் குருடெற் றெறவு மகிழ்ந்த கடவுறு மபனைக்
கென்னருத் தலைமை பூண்டியிற் றெறு மிருஞ்ஞென் கரும்புபாட்டி
பார்த்து கன்னருத் திங்கநாச் சிறுதியுஞ் கருதி கருமீ காணென் பங்
தலும். (கஉ)

மேவறு விரிசென் னடிநாக் கட லெழும் விலங்கின் குருக்
னோ ரோடும், பூவருங் கங்கை முதலிடு லெழும் பொற்புறு கற்புக்கி
ழல்வாழ், தேவறு முயர்க்கத் தருவரு தீத சித்தரு முத்தாரமுனிவிரி,
யாவருஞ் செம்மை குவித்தா காவென் றிருமருங் கிணுத்திரன் டேத்த.

பாரதன் மேலா மண்டகோ ணகைபொற் பருப்பதன் திருப்பவங்
கல்ல, சாரதக் குழுவங் குழிவிழிப் பேழ்வார்த் தளங்கடைப் பேய்க
ருஞ் சார சாரதன் மகதி யாழ்வாரம் புனைந்தினைப் பிரம்பெடு து
வவங், சாரதன் வடிவு பெருநறுங் கூத்த லரம்பையர் கவிரிகா லிச
ப்ப. (கஉ)

கொலைபயி னயனைத் தஞ்சை மறவுங் குளிர்மொழி யறித்தமுங்
குலவு, மலைமகள் வதன முழுமுகிக்குடைந்து வாணெயிற் றுவிதவக்
கிடைத்து, கலைவரை ம லுடல்குறைத் தொதுங்கி னிடுக் கமா லுர
மார் பித்த, கலைவரை சடைக்கரட் டலைவருக் கெனென் னிலவு
கான் றினமறி கெடப்ப. (கஉ)

தெங்கெடுத் திரைநீர்த் கங்க யஞ் சடையிற் றெவிக் கடும்ப
னி சேர வுறங்கிட றவிர்த்து காண ததியா லுரித்துமுன் மருங்குறவு
டுத்த, மறங்கெடுத்தற்குட் கொடுவரிப் புவித்தோ லுடைவறங்கு ளுடுக்
தொறு மருண்மொழினை வகுக்கி குதித்தெழுந் தற்ற கோக்கி
யங் கெடக்காட் திருப்ப. (கஉ)

கொல்வரைக்கூடும் விரிகெடுத் தடவகட் குவிதனைத் திரித்தோ
ருக்க, சேல்வரை துவசச் சித்தச னெரியத் திறந்தகண் டிருதுதற்
கெழுந், சேல்வரை யளித்தற் கரிதென விரிந்த கெழுந் கனனம்வித் து
ரும, மால்வரை யருவி யென்னமுப் புரிதால் வயங்குமார் பழமிக வி
ளங்க. (கஉ)

சென் தயிற்சுகத் தான்னைக் காணத் தாதபோய்ப் பாவைபா
டைத்து, மேயவன் திறல்சே ரந்தக ரு விலங்கன்முன் கெட்கெடு

31

அங்குலச்சருக்கப்

தைத்துச், சேயசெங் கமல மெனச்சிறத் தன்பர் சிந்தையம் பாருக
மலரக், காய்கதிர் விரிக்குந் செழுமணிச் செம்பெருந்தழற் று
ளினை தவின. (கஉ)

கும்மையார் கரு முலகிலி னுதவி றோன்றிய கவுணியச் சேய்
க்குக், கொம்பையார் முலை ராமுக்குத் தழுவும் குழைத்துமுன் கு
டித்தெடுப்பருக்கு, மம்மையார் பாக மர்கமற் றெவர்க்கு மருங்கு
ரித் திரேவிழி பரப்பி, கொம்பையார் மடங்க லாசனத் தெமையான்
மிமலனங் கினிதுவீற் றிருந்தான். (கஉ)

முனைதகாட் கனிவித் தன்மையி னிகழ்ந்தமுழுவது னென்துநீ
ண்முடிக்கிட், கிந்தையா விந்த லிகர்த்தகோ புரஞ்சேர் கித்தினை
வாயில்போய் னீர்தி, யெந்தையே வலினை லடுந்திறற் கால னிருகர யி
ருகர ணந்தன், கிந்தைகம் பித்ததோ டெம்பிரா னிருக்குந் திருச்சபை
யுடுபாய்த் துதிப்பான். (கஉ)

பொங்கர விதழிப் புதுமலர் புனைந்த புரிசடைப் புனிதவம் புயத்
தோன், கங்கர கங்கா தரகர வறையுங் காய்கினைத் திக்குமுன் னுரித்த,
துங்கர வியனன் மதியமுக் கண்ணுஞ் சாநகா விடைவரை துவச, ச
ங்கர வமல திகம்பர வும்பர் தலைவரிந் றுண்மலர் போற்றி. (கஉ)

மன்றன்னைக் கூழை மலைமகட் புனா வர்த்துதி யென்றசொ
ன் மரும, லெழும் ரும்காச் சென்றுடற் றுவதோன். றங்கனை யயங்
கெனைக் கிழவன், தென்றமத் தக்ககட் புலக்கால் கொளுத்திப் புன்
னகை புரிந்துமுப் புரமுந், குன்றவிட கணகக் குன்றவிற் குனித்த குழ
கின் குறைகழல் போற்றி. (கஉ)

ஒருமலை யெடுத்த விருந்திற லரத்த னுரணுடைத் துட்கமுன் னு
ரிப், பொருமலைச் சைக்கைத் திரிந்தகாட் புத்தமு தத்துட னுதி
த்து, வருமலைப் பதித்த முச்சூழ் மணைப் புனைவிழிப் போதணிந்
தடியார், கருமலை வகற்றி பின்பவி டளிக்குவ கெழுவமலர்
போற்றி.

வேறு.

எனப்பல துதிகள் கூறி வீசனை யிறைஞ்சி யேந்தி
மனப்படு மச்ச நீங்கி வரப்புகைத் தொதுங்கி னின்றங்
கனப்பதி பாகன் றன்னை யவனிமுற் படைக்கச் செய்தாய்
கனப்படு முலகங் காக்குக் கண்ணனைக் கற்பித்தாயே. (கஉ)

சுற்றுலா துறைமுகம், கரடமால் யானை பூர்
 மூலம், கரடமால் மென் னுடன்திடற் கருவிச் செந்தாய்
 தண்ணெய் கருகில் விரு சந்திரா நித்தர் தம்மை
 விண்ணினி லுல்லி னையம் மென் னுடன்திடற் கருவிச் செந்தாய். (அக)

பர்பெறு மனதை அப்போது பிறிதிக் குபேரம் கீதம்
பர்ப்புற லெங்கும் வீசப் பவனோப் பன த்தாய் மற்றை
வார்த்துஞ் சுவதி யான வுருணை வைத்த ய்தன்மர்
கீர்கெடு மலர்க்குத் தண்டஞ் செய்வதற் கைத் தர யெய்தின. (அ. 2)

திருபுவனத்து நீதான் செய்ததும் பிறகு எல்லாந்
சரிவர நடந்த பின்னுந் தமிழனென் பிறைத்த, கெல்ல
புரிசடைப் பரம வென்று புரிநெடும் பாசத்தோடு
முரிசெயற் கரிய தண்ட முதலமுத் திரோமுன் வைத்து. (அக)

ஆக்குவார். அழிக்க வெண்ணி லாது கா'க வல்லார்
 நீக்குவா யிதென்திறுநர் பணிசெய கிழந்து கென்று
 தாக்குநீ முயெகெடு லன்னான் சொற்றது கேட்டு நெஞ்சிற்
 முக்குமா றின்று வந்த தாழ்வென்கொல் சாற்று கென்றான். (அசு)

கண்ணிக் குறையில் கையிற் தாழுதல் குறித்தும் பேசி
மண்ணின் மா கிணங்கள் கொண்டும் வாய்த்தபுல் குலங்கள் மாய்த்த
வெண்ணினைத் தடிதடி மீண்டு விகித சடத்தாண்டென்
மண்ணிகம் விவ்லா வேடறுப்பதும் ஆறாத தூறுதல்.

பரிமதம் புரிதல் குறே பதார்து மாக மாதத்
புரிதல் பழகல் குறே வுபுரிவ வந்த புரித
புரிதா நிறுதல் குறே புரிதல் பதார்து மாதத்
புரிதல் பழகல் குறே வுபுரிவ வந்த புரித

செய்ததும் புரிந்ததும் என்முதற் புவனநன்
 தீதி திறம்பிடி மறங்க டேயு
 முகநீரும் தலங்கள் செய்ய மறக்கருந் சரியா யெண்ணிற்
 நடனநன் கடலீர் முழைத தாரணி கவிழ மன்மே. (அ.பா.)

என்னுடைத் தூதர் தம்மை விகல்புரிச் சிறை விலைநிலை
 முன்னுடைக் கணங்கள் செய்த துரைத்திடக் கேட்டி ரோட்டி
 மின் முன்னுடைப் படையாற்றி நண்டால் வெட்டியும் புடைத்துத் தென்னா
 முன்னுடைத் துறிகத் தோடு மூலோகன் செறிநாடு (அ.அ.)

ॐ

தாவரும் பவங்கள் செய்வார் தாஞ்சிவ லோகந்
பாவனாத் தண்டஞ் செய்வ தென்றெதி ரியயீ த் கூறத்
தேவரு முனிவர் தாமுஞ் சிந்தையிற் றியான ன் செய்யு
மவருந் தானை யின்ற மூர்த்தியு முகமயி தானன். (அக)

விற்பயில் வேடர் முன்னுள் ஈட்டமே வெடுத்த கந்த
மற்படு காளி யுண்டி யனந்தத் தருகிற் சார்ந்து
பொற்பம் வில்வஞ் சாத்தி புசனை புரித லானே
சொற்பயில் பாவ வேடர் சுவறிடத் தூர்த்திட டானே. (க0)

இத்திற மறிபாய் நீயு மெழுதருங் கணக்கில் வல்ல
சித்திர குத்தன் றுணர் பெரித்தி னென்று திங்கட்
சத்திரன் தன்னேக் காய்ந்த சங்கர னுரைப்பத் தீட்டும்
பத்திர மெடுத்தும் பார்த்துக் கணக்கனும் பரிந்து போற்றி. (கச)

சிவரித் பெண்ப் தோரான் நின்பதற் கூன்கிட டாம
 ளுங்வுகி யாகி ின்ற னுங்வுபுலி யென்கு ிங்க
 மவ்மெனைச் செய்ய மாடுண் தஞ்சிரங் வில்வத் தேயித்
 தவ்ருங்கு கணைக ளேவிற் தடைசெய மிடையி லென்றே. (கஉ)

சுர்தருஞ் சுகினை யாலக் குழைகளைக் கொய்து வீழ்த்தா
 னீர்தரு கண்ணி னினிதினை வந்தா விந்தப்
 பாரதனில் வீழ்வே னென்று பயந்தகிற பன்னம் பண்ணி
 மேதரு மடைமான் புகிறியின் திவனன் வருமென் றெண்ணி. (அக)

சகிதர மில்லா வேடன் றுயிறுதற் திருந்தா னீச
 னிலியெண் டினைந்து தென்னா ளீதியிற் செய்த தன்மென்
 றுகிதமாய்க் கணக்க ளோத வொண்டழற் கடலை தன்னிற்
 புதமே பூசு மேனிப் பரமஸம் பகரும் டின்னும். (கச)

இதயுடன் கணைவங் கேட்ட பித்திரா தியுற விடலை
விதைவிலாக் கணத்திற் சேர்ந்தான் கித்திரன் முதலிற்
விதைநெசர் கங்கு தன்னில் விதித்தநூல் வழிவழி
வினையமீ தறிந்து செய்தார் லியாமவ னுவ னன்றே.

செவ்விர வுனைய கூத்தம் சிவையுத னேற்றல் செய்யு
யிவ்விர தத்திவ் மேன்மை யரவரோ கணிக்க வல்லார்
தைவிரல் கண்ணிற் பட்டார் செய்வதென் கவலை நீக்கி
மைவிர விபகார் மேனி மறவியின் நூத ரோகும். (கக)

சுசு

சிவராத்திரிபுராணம்.

வளமிரு செல்வத் தன்னில் வளர்த்தவற் சாமோ ரோழிற்
தனவுமென மூற் பேரை கையலா ரோடு கூட
புளமிருந் சிற்றில் சோலி புதுகழல் கூட லாடி
யினமயி லணையான் மங்கைப் பருவம்வந் தெய்த கின்றான்.

வெறு

தடங்கி டத்திடுந் தாமரை வரும்பெனத் தடித்தப்
படங்கி டத்தபாம் பெந்துபார் பகர்த்திடத் தான
வடங்கி டத்திப மருப்பினை மருட்டிமா மணிப்பொற்
குடங்கி டத்தெனக் குவலிய கொம்மைவெம் முலையான்.

வடித்த செட்டினை வேலொடு மாவடு வடிவத்
பிடித்த செவ்வெல் சுரும்புவென் சுரும்பினிற் குருங்குந்
சடிக்க ருங்குவ னாகடனமக் கெடுத்திள் வனாக
கொடித்தி ணைக்குழைக் குழைகனிற் குடிக்குள் விழியார்.

சுருகு சுருகு தபங்கனக் கனி முழங்கிடுந் கடனீர்
பருகு மங்குநத் படுகமொத் திபரி மளக்கண்
மருவி செய்குநீன் டனிக்குலம் விருந்தன மலர்க்த
முருக வர்த்தொடை ருட்டிப முடிக்குமொய் குழலான்.

செயிர்க்கவிந் தொண்டைமென் கனிகடற் பவளஞ்
செயிர் துஞ்செழுந் செங்கிடை கொங்கிடை யிலகம்
பயில் கொழுந்தன னனைத்தையும் பழித்துமைக் கடைகை
ணயில் விடங்கொளு மவர்க்கமு ததவுசெய் விதழான்.

சலந்த ரும்பொலத் தாமரை மலர்க்கித் முகத்தான்
சலந்த ருந்தட மாப்புடைக் காரிய பொலுமா
வவந்த ருங்கட கரினை வணக்குமங் குசமாய்
சலந்த ருந்திலத் திகழ்முயிற் கண்ணா சிவியுள்.

தேன லத்தரு சருக்கரை செழுங்கனி சுரும்பு
புள தும்பொழிந் பசுங்கனி மொழிகளைப் பழித்துப்
பேன வெண்டிகை கடைத்தமுன் துளவணி பெருமான்
வான வர்க்கருண் மருந்தென மதாமென் மொழியான்.

பாரிசு செழுந் மாங்கனிந் படர்க்கமென் கொடிபைக்
காரிசு செழுந் மின்னெழை ணுலினைக் கடித்திட்

தேரி அலுயர் மதனா கிருத்திடு மல்குந்
தேரின் மீதவ னெழுந்துந் ரெத்தசிறி நிடையான். (சுசு)

ஊற்றி ருத்தமு தொழுதிடு மல்குந் குவகின்
மெற்றி ருத்த சிலையாடு தொடுகடல் விடுதேர்
காற்றி ரும்பசிக் சருத்திடுந் கட்டுசெவிப் படமும்
தொற்றி ருத்தவென் ருலதற் குவகைமென் சொல்வாம். (சுரு)

மஞ்சளு சீர வெனத்துயின் மாயவன் மனஞ்
கஞ்சளு சீர்விழித் திருமக் ண்டொடாந் கயக்குங்
கஞ்சுந் தொற்றிழற் கழிபனப் பெடைகடை கற்கு
மஞ்சொஞ் சேறிக் குவகைந் நியாதெடுத் தறைவாம். (சுசு)

இனைய பேரொழிற் வாய் திடு மிளங்கொடி தனைக்கண்
டனைய தந்தைய யிகழ் பூழ் தகமகின் முந்தால்
புனையுக் பூழ் கொருவனுக் கிருசுத்தனம் பொருங்கி
மனையி னுண் னறைச் சடங்குடன் வதுவைசெய் தளித்தான். (சுரு)

காம னுக்கலைப் பனவனு காரீர்மதி முத்தப்
பூம உங்குழற் பூவையும் புரிவொடு வைகிச்
சொம னும்புக லுரோணியுந் தவசயீ னுடர்த்த
காம னுத்தினைத் தேவியு மெனக்கனித் தடுகள். (சுசு)

புனத்து நத்தவெம் பினிகளார் புனர்க்கபூ கினு
நிலத்து நத்த விறங்கிட கன்மதி நீங்கிக்
ருல நத்திடா கீதியைக் குறித்தவன் கனத்திற்
சலந் துணான் சலங்கினள் கைமைபுந் நிருந்தான். (சுசு)

வெறு

வடாவரிக் குயில மன்றிலும் வானில் வருகில வெழுமதிக் கொழுந்தக்
ணரினா புர்த்த மாயர்வேயங் குழலுந் திறம்பெறக் கறங்குசே மணியு
மனவெனக் கணலும் காமவெந் தியை யனிலமொத் தனுதின மூடபு
னதனக் கிரிகள் பசிலபூத் தணையிந் கண்படை பொருத்தின சலங்கி

கோடுவாய் கூடக் கலைவனார் திங்கட் குடைமதன் படைபடம் பசு
ம்புன் னுநிகீ டமுற்கோ னுதமத்தெனத் தொழ லவவகெட் டிபிர்த்
துள முருகி, வாடுநீர் லிடைபே லங்கும மெலந்து கருகே
துக்கி தாகித், தேமிரா டவர்க்கன் பலகையும் காலிற் கனித்தி
டச் சேர்த்தான். (சுசு)

சுரு

சிவராத்திரிபுராணம்.

பெண்பொற் கணங்கலர் தன்று வட்டமிட் டெ
முங்கிது மாந்தா முலைக்கிடையிடையுத் தடித்தரி வளரி முல்கெழு மு
ளரிபோன் முகமு, மலைக்கிடையுதிக்கு மகியமொத் தடது மந்தி மா
யமு தூறு, மலைக்கிடையு மலர்ச்செய் வாயிதழ் வெருப்பக் குப்பமுத்
நிருத்தன ளிப்பால். (உஉ)

அந்நக ருறையு மறைபவ ரெவரு மறித்தன ரவட்டித் ததந்தா
வின்னனார் நிரங்கித் தனைவிழிப் புனலா வினைமுலை களைக்குளிப்பா
ட்டிக், கன்னலிற் களித்த மொழிச்சுய மிளரி காணவழிச் சென்றிடு
ங் காண்பு, பின்னடர் குலத்தில் வருமொரு காண பிணைதல லவட்டித்
பிடித்தே. (உஉ)

எக்குலத் துளை யார்மினே பேரோமெ டுத் துய்ததி பென்ன,
மைக்குமுற் குயிலு முற்றவா நனைத்த மந்தி குணத்திட மயங்கு
ந், திக்குலிற் குளிக் கு மதனனாக் குணத்தான் டுக்கி, பெருகை
மேற் காண்புமிக்கைத் துளியான் பகிபெனத் தனது பின்மனை மி
துகொண் டுத்தான். (உஉ)

மருவுயிற் திடுதன் மனக்குழ லணங்கு மந்தவன் குணம் மலரி
ந், நிருவுயிற் திடுதன் மனக்குழ லணங்கு மந்தவன் குணம் மலரி
யிருவுயிற் குயிலான் குமெனத் தழுவி யின்பமுற் நிருத்திடு காளிற்
கருவுயிற் தனன்பைத் துலியல் கன்னி லணங்குத் தனதுளங் களித்
தான். (உஉ)

இன்னனாடு செலாட் கழித்தனன் வெற்றார்க் கிவ்வாழி
யனே குதலுத் தன்னால் செக்குவ் களிமது துரந்த தாழிநுத்
துகற் குலிவாய், பின்னலக் தருமுன் லிவடமடக் கொடிது. (உஉ)
யுக்கட வெதம்பி, நன்னலக் துறந்து னருத்திடம் வெட்டை
விபுறத் தனியிது புரிவான். (உஉ)

கடைதரு கொச்சை காகுடன் புனிற்று னல்லினங் கன்றுறு பெ
முவி, விடைபுகுத் தருத்த மதுச்செருக் கதலு லிரக்குமா லீன்ற கன்
நினைக்கொன், துறப்பு ன் னகத்திற் கொண்டுசென் நிரலி னுணருத்
திவெதற் கெண்ணி யுடை ருட் கடியத் தழுசெய் வார்க்கி மென்றிரி
மெற் பிள்ளை. (உஉ)

அவற்றிற் செருத்த தாலினங் கென்றென் நறித்தன னபர்த்தன
மயங்கி, செவ்வயிற் கண்ணுன் கன்னலோ ரிண்டு செவ்வெ வெனத்

தியர் னித்தப், பவ்வலி ருலகோர் பழித்தகட் குத்திப் பழுதுத் தது
வெணப் பயத்து, மெவ்வ மிலாம னுணுணத் தனித்தான் யாவோ விதி
வலி கடப்பார். (உஉ)

புள்ளெனும் கண்ணுன் புள்ளம் தெடுத்துப் புரணிக ருறித்தரித் து
ரிசை, யுள்ளவள் றாங்கள் வேறுவே நம்மத்திட். வெப்பறக் கருளை
செய் தருத்தி, வள்ளவாய்க் கமல நாயகன் பூநு வத்திசை வரும்புல ரி
யின்வாய், வெள்ளெனும் பனைத்து மள்ளினன் கொணர்ந்து வீதியிட்
முறையிசைத் திவ்வான். (உஉ)

வயயுதிச் சுழல்கட் கொடுவரி வடிவால் மென்குழக் கன்றினை
யொறுத்தின், ஹையகோர் தின்று போயது மறுகி லீனவருந் காண்மி
னென் நெறித்து, தைத்து மின் டிற்பா வெய்தினன் வேளாண் டகை
பெறு காண்கோ டெய்திச், செய்யவாய் மையிற் பிழைத்தனை போலு
மென நலத் துற்றின னிருத்தான். (உஉ)

வெருத்த னனிகவா னங்கலன் கொங்கை விழைநல வட்டகை
தூர்த்திட், துறத்தபெரன்பா லன்றுபோ பென்மு மின் முற் நிருத்திடு
காளிற், கறுத்தவல் விடத்தை நிகர்த்தவெம் பிணிகள் காயித் துடற்றி
டத் தீதம்பி, மறுத்தலிற் மதியை மருட்டுவான் முகத்தாள் வருத்தினன்
மரகாமுற் நனளே. (உஉ)

வேறு

அச்சமை வத்தினி லிடர்ந்து வாரியிற்
கைச்சமைக் கடுகிகர் கால துதுவர்
பொய்ச்சமை மின்னிடைப் பூவை மென்மொழி
டதமை விழியுயிர் வெள்ளி யேக்கொர். (உஉ)

நந்தலி மென்புல கண்ணி நண்ணும்
வெந்திறற் கூற்றின்முன் விடுப் பூன்முகத்
தந்தமி நீவினை யனைத்து மாய்த்து பின்
பைத்தொடி முகத்தினைப். பார்த்துக் கூறுவான். (உஉ)

அன்றிருட் பொழுதினி லானின் கன்றினைக்
கொன்றிருத் தான்றிரு சாமங் கூறின
கன்றியிற் கொடுத்த மனாகர் துறந்து
மொன்றிய திவினைக் குரிய ளவ்வை. (உஉ)

சிலைமக ளாக்கிய தேவன் பின்வரு
மலைமகட் குடலிடம் வழங்கி வானதி

சிவராத்திரிபுராணம்.

புலமேட்டி யுதினோ னருளிற் கூறினான்
புலமேக் ளாட்புலி போதி க்யென்றே.

(க.டு)

அந்தக் னுணையா லழகின் மேனியு
நொந்தடல் பொறுக்கொனா நோய்க ளுக்கொடு
கந்தமார் குவணோர் கண்க ளின்றியே
வந்தொரு புலமகன் வயிற்றிற் றேன்றினான்.

(க.சு)

அறந்தவாத் தறவிகா ளணங்கு நோயுடன்
சிறந்தவாட் படைநிகர் திருட்டி யின்றியே
மறம்புரி புலையர்தம் குலத்தில் வந்தவன்
பிறந்தகா ரணயினிப் பேசக் கேட்டிரான்.

(க.௭)

உம்மையிற் கற்போரீடு புளத்த வாக்கொடு
கைமையிற் பலனாயுங் கலந்த தீமைபாற்
சொர்மையின் மேனியிற் நிய குட்டமும்
வெம்மை கொள் குகோனாய் முதல்வி யாதிபும்.

(க.௮)

பெற்றன ளவனொரு பிடிய தாயினு
மற்றவர் படுக்கை லவிக்க விட்டுனாக்
குற்றம் தாற்படுக்க கொடுமை கூர்தய
குற்றவ டேம்படு முடவந் தாங்கினான்.

(க.௯)

பலத்தினை மிகத்தரும் பகவின் கன்றினை
வலத்தினிற் செருத்தவன் ஞாங்கண் மாந்தலா
னிலத்தினிற் புன்றொழி னீச கொன்றிடுங்
குலத்திநின்றே ன்றினன் கொடிய கீர்மைபான்.

(க.௧௦)

பண்ணிட வியற்றுடன் குடித்த பான்மையாற்
கண்ணினை யிந்நிமைக் கடலு மித்திடு
மண்ணின்மேற் றேன்றிமெய் வருந்தி னுளரோ.

(க.௧௧)

பெறு.
உலைய கீர்மைய
மறதாய் தீதைய நிறப்ப

மணந்துகொன் வர்களு மின்றி
மூலச் செரியி னையமேற் றருத்தித்
தின்னவி னோ ளின்னிடல் ஞாவொடு திரிந்தான்.

(க.௧௨)

சவுமினிச்சுருக்கம்.

சா.சு.

தினா மு திர்த்தொர்யாத் திரையுநீத் திரையிலான் கனத்த
மனா மு திர்த்திடக் குரைத்திட வளைத்துமெய் கூனி
யுனா மு திர்த்தவ ருவமமிட் டொர்த்தகொக் கொப்பாய்
கனா மு திர்த்துநல் விடைமேபாய் முதுமைகண் ணியபின்.

(ச.௧)

கொண் மாகநற் சிவநிசு நோற்றித் தோடங்கி
யன்ன மாடுகீச் சனஞ்செல வறிந்தவர் கூடப்
யின்ன மன்றிபற் றொருபுல மடக்கைதோள் பிடித்தத்
கண் ளார்கய றுன்றுகோ கண்ணி தடைந்தான்.

(ச.௨)

தீ ப விலம்பசி கனற்றவோர் தெருத்தனி லிருந்து
தூய கண்ணிலேற் குதயுமின் சோறென விரந்து
கூய போதிலம் மறுகிடைக் குறுகுமோர் கனிய
ஞய வில்வநிற் குணவிதென் றவன்கரத் தளித்தான்.

(ச.௩)

புன்மை யாடுந் தரிட்டகூ வினாதனைப் புசித்தற்
கன்மை யாலய லெறிந்தன ளாங்கு பழைய
தன்மை யாடிய சிவலிங்க நாயகன் றலையிற்
றின்மை தீர்ப்பவர் சாத்திய தழையெனச் சிறந்த.

(ச.௪)

அடக்கை காட்சிவ ராத்திரி யனந்தலா னுகற்றிப்
பற்றை நோக்கப் பறையொரு பாகமாம் பரமன்
கற்றை வார்சடை முடிபெறி கவின்கொல்லில் வந்தார்
பிறறை காட்சிவ பூசனை புரிபலன் பெறுவான்.

(ச.௫)

யாம கான்குமன் நிரவுபத் துகமென வெண்ணித்
தூம மாரமுற் பசியினுற் றுயின்றில் ளிருந்தான்
சேம மார்தடக் தேர்கடி தருணன்முன் செலுத்தக்
கடிகர் செங்கதிர்க் கடவுளுந் துதித்தான்.

(ச.௬)

விடியல் காண்டலு மீண்டொரு தெருத்தலை மேவி
யடிசி லேற்பமற் றப்புலை பரிவைதோள் பற்றி
நெடிது டேறலுந் காரணச் சதுயிரிலை கீங்க
மிடிசெய் மூப்புலவக் கோய்பசி வருத்திடுங்.

(ச.௭)

ஆத பத்தழல் கொளுத்திய சிலத்திலுந் துழை
பேத முற்றவன் பட்டவெந் துயரள விலைப்பில
பாத கப்புலை மகனாட றணந்துயிற் பறிந்து
போத லுற்றிடத் தோடங்கியே புறப்படும் போதில்.

(ச.௮)

பண்டைய அரிப்புயல் கணிச்சியம் புநடப்பா னருளா
லெணிக்க ணிக்கருக் கணக்கோ பேவிரீர் மேவித்
குணிக்க ரும்புலை மஞ்ஞவிர் கொணர்மினென்றுரைப்ப
மணிச்செழுஞ்சுடர் விமாணமோ டும்பலிந் வந்தார்.

அண்ண காலையிற் புலமத அரவியைப் பொலமென்
றுன்ன வேகருத் திவ்விய வருவினிற் சேர்த்துத்
கண்ண ராதிபர் பாடிடக் களிமொழித் துவர்வாய்ச்
கண்ண தூர்வடை யரம்பையர் கடம்பயில் செய்

தக்க துத்துப் முழுக்கிடச் சாமர மிரட்ட
வக்க னுக்கினி லவிரமணித் தேர்மிசை பேதநித்
தொக்க வெங்காணிதச் சோதியிட் டொப்பநத் துலங்கு
மிக்க பேபொழிற் கயிர்சயிற் செல்லுவான் விசைந்தாந்

கண்ணன் குயிரால் கண்ணன் கொண் டகலாண்னை, திருநெல்வேலி மலிக் கட்டையாருந் தலசகட்டையா லுண்ண வாகுகதிர் வாகையர் முனிவா ராகர் விண்ணு லாஸிய சித்தோர டியககர்விஞ் சையர்ண்.

பரிந்து போற்றியின் தவர்க்கேலா மருள்விழி பாப்பி
வரிந்த கீன்குரன் மாடகத் திவவியாழ வாக்விப
புரிந்த வுச்சடை காரதன் புலருகு சுருதி
தெரிந்து பாடிய பாடலிற் செவ்ந்தனை கொடுத்து.

சனகபிள்ளை மான்மரழப் பிறங்கிடக் கணப்பிறம் பனைவ
பெய்யி னுற்றொளி விளங்கிட விடதுதரக் திருண்ட
மைவி லேற்றிகழ கண்டபூம் வண்டுபாண் மிழற்றத்
தெய்யி லுலகம் கமலகோ வதலமுக் திழை.

புருஷோத்தமன் தலைநிலையாகிய கங்கைப்பள்ளிக்கு வந்தான். அங்கே அவர் புகழ் பெற்றிருந்தது உறுதியாகியது. அங்கே இருந்த சாஸ்திரிகள் அவரைப் பார்த்து மகிழ்ந்து, "அவ்வளவு வேண்டாம், இங்கேயே இருக்கிறீர்கள். நம்முடைய சாஸ்திரிகளும், ஸாமணிகளும், புறத்தினரும் எல்லாம் உங்களைச் சார்ந்து வருவார்கள். உங்களுக்குத் தேவையில்லாதவைகளை நீங்கள் கொடுக்க வேண்டும். உங்களுக்கும் உங்களுடைய குடும்பத்துக்கும் தேவையானவைகளை நம்முடைய சாஸ்திரிகள் கொடுத்தால் போதும்." என்று சொன்னார்கள்.

மழலை வெவ்விதமான கருத்துகளைத் தோன்ற,
கழலை மூலம் அடியவர்களுக்குப் பிடித்தன ஆபய
மழலை யான கருப்பிரி கந்தன்
மழலை யான மருநினைக் குழுத்தன குதலை
மழலை யான மழிற்றிடு வரணனைக் வயங்கு,

தலைவரவர்களே! பாம்பைப் பிடிக்கிற கவிஞர் லண்டன்
கூட விரும்புகிறார். இதைத் தவிர்த்துக் கொடுத்தால்
திருநெல்வேலியிலிருந்து உறுதியாகச் செல்லுவது விவரம்
விவரம் மட்டும் அரசாங்கத்திடமிருந்து தெரிந்தால்.

ஆறு சூழிய வண்ணன்முன் னந்தரத் தியங்கு
மேது சீர்மணி விளங்கிய விமானின் நிறக்கிக்
கூறு மிப்பூல மடந்தையை வினாத்துடன் கொடுபேய
விறு சேர்க்கா காதகக் கணத்தினில் விடுத்தார்.

எம்மி ரான் "பிற வுண்களில் திரங்கியல் கவுடன்
வகீழ் ஸாந்திர மஸ்குக் கோங்கியல் வனாகக்
ணம்பு ஸாம்பிழி மாதரோட்டிருத்திமற் ததற்பி
தும்புச் நாடா முத்தியுற் தருதுமென னுரைத்தான்.

அனைவரின் கவனத்தை ஈர்க்கும் வகையில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைப் பிடித்தவர் கெட்டவரெவருமில்லையென நினைந்துள்ளார் என்பது வாஸ்தவம். விரிதலைப் பிடிக்கக் கூடியவர்களை முனிவர்க்குப் புகள்குங்கள். சவுமியினிச்சருக்கே நம:.

சவுழிணிச்சருக்க முற்றிற்று.

கண்மாடபாதச்சூடகம்.

புதமற் றுயர்ந்த ஓர்த்தி யெம்பிரா னிலின் காதை
யோதமற் றுனதொன் றங்கட் குணர்த்தவன் கேண்மி யென்னு
மாதவத் துயர்ந்த செய மறைதெரி முனிவர் கேட்பச்
சூத்தரத் தழக மாசி கொரிந்தென்ச் சொல்ல வற்றான்.

பைம்புலி புலாத்துங் கொங்கைப் பாவைய ரூடுங் காலச்
சம்புலி வஞ்சை மாலேச் சமனெயி றென்ன வேக
வெம்புலி பெண்ண முன்னி மேற்றிசை தோற்று மென்கீற
மம்புலிக் கொழுந்தா ரிஞ்சி யயோத்திரா நகர் புன் றுண்டால். (2)

மன்னாந்தம் மன்ன நென்ன வருந்தர தம்பரன் முன்
பன்னக மீதீர் றுஞ்சும் பகந்துழாய் முருந்தன் றோன்
மந்தர ரவிக்கும் வேந்த னாதபன் குலத்தில் வந்தோன்
கன்னலத் தருகின் டோளரன் கருதலர்க் கடியும் வரன்.

௭௩ விவரத்திரிபுராணம்.

குத்திர மறவோர் செப்ப கோவ்வா பாமற் கோளிப்,
பத்திர சபன நென்னப் பரித்துப் பாது காப்போ
னத்திர யெனச் செவ்வா பரிவைபரக் கணக்க னன்றான்
யித்திர கண னாமம் வினங்கிலை பலங்கல் வேலோன். (ச)

குன்றென வளர்ந்து வீங்குந் குவிமுலைப் பவனச் செவ்வாப்
மன்றலம் கோதைக் கோதை மதயந்தி பென்னு மாதைத்
தன்றடஞ் செங்கை பற்றிச் சடங்குசெய் தழல்சான் றுத
முன்றவ முடிவான் மன்றன் முடித்தவன் முயங்கு னுதி. (சு)

விலங்குமங் கலங்க மாய்க்கும் வேட்டமேன் விருப்ப முற்றி
புலங்கொழு வரீதத் தோளா நொண்மலர் பொதுளிப் பூத்த
பொலந்தரு சினைகள் வானம் போனவெங் காணம் போவான்
பலங்கொள்கா முகப்பட் டாண்வட்டிகை மருங்கிற் சேர்த்தி. (சு)

செஞ்சுடி ரெறிக்குஞ் செம்பொற் செழுமணி மருட நீர்க்க
குஞ்சிழர் தொடையிற் குந்தித் துலவிட விடுத்தி டுர்மை
விஞ்சிய சுரிகை சேர்த்து வெறுகையி னகைத்த பச்சை
மஞ்சொனத் தோற்றுஞ் சோதி மாகதக் கவச மிட்டி. (சு)

கைப்புடை கட்டி வென்னிற் கடுங்களைத் தூணி தூக்கி
மைப்புடை வரையும் கண்ணார் துதனிகர் வரவில் வாக்வி
மெய்ப்புடை மனங்கா பொத்து விராயுமைக் கதிபிற் செல்ல
செய்ப்புடை மேனி மேக நீனிற் பரிமேற் கொண்டான். (சு)

சங்கொடு புடகங் கொம்பு தவிறுடி தழங்கி பார்ப்ப
வெங்கொடுங் கொலைசெய் வாளி வில்லொளி விளங்கும் வைவே
லங்கவை தரித்த தானை பளவில குழ மண்ணிற்
பொங்குதண் னே யோரென் புலம்புக விசும்பு போர்ப்ப. (சு)

பெரும்புரி விலைவாச் சுத்தம் பிடியினஞ் சுமந்து செல்ல
விரும்புறு வேடர் கையில் விரைந்தெதிர் குறைக்கு ஞானி
பிரும்புறு தொடரிற் பட்டி யீர்த்தனச் செல்ல வல்லே
சுரும்பிமிர் தாடைபான் காணச் சூழல்வாய்ச் சென்று புக்கான். (சு)

வேறு.

விலைவாப் பிலைவாடு வானூடு வளைப்பார்
சிலைகோலிச் சிதாநொலி திகைபேற விடுப்பார்

கலைமாண னா முயலீடிபு களிஞ்ருடு களிற்றின்
றிலைபோய்ந் விழன்மீளிகள் சாமரரி தொடுப்பார். (சு)

கொடிக்கொண்டிடி தருவிற்படர் கொம்பேறி விழிப்பார்
மடிபுஞ்செவி வளைவால்கல் வாய்காய்கள் விடுப்பார்
தடிக்கொண்டெறி தருவார்குழல் தழுவிலை வுடைப்பார்
பொடிக்கொண்டிடி கிலனிற்சில பொறிநின்று புதைப்பார். (சு)

அட்டச்சேருழை படர்நாரியி னடிதேடினச் தொடர்வார்
மிட்டச்சேர் துமிதகடிகை விறல்வேலினி லெறிவார்
வடவாமுக வளலார்சின வலிமீகி ருளியத்
துடலூடுற வடிவாளிக் குடனேவினர் விடுவார். (சு)

வருவித்தான் மாபுற்றிடு மனன்முற்றரி பலர்போர்
பொருமித்திர சகனூற்றொரு புரிவிக்கண் குன்வித்
யுயிற்றொடு கணையிற் பல கணைத் தொழத்துத்
தருமித்தி லெவரிப்புவி தனிலொப்பென கின்றான்.
வேறு. (சு)

இவ்வண்ண ிடுங்காளி லெய்வேட்டம் புரிந்திடுமங் வெல்லி
கால, மைவண்ணத் துடலாக்கரிருவொரு வயிற்றுதித்தோர் வந்து
தோன்றிப், பைவண்ணப் பெரும்பார்த் னேக்குலக மொருகுடைக்
கீழ்ப் பாது காக்குஞ், செவ்வண்ணக் கதிர்வேலோ னுடன்றருக்கி
நெருக்கியமர் செய்கின் றாரால். (சு)

அக்கிலைகண் டன்னவரின் முன்னவளைத் தூர்த்தரச னங்கைவா
ளாற், சென்னிதுணித் தண்குருதி நீரோட வாக்த்தனைத் தெரிய
தோக்கி, யிடுகிலையில் வெல்க்கரிதென் றிளைபோனும் வஞ்சகங்க
ள பற்றி பாணே, பின்னிவளை வெல்வென்ன மீண்டோடி மனிதரு
ருப் பெற்று வந்தான். (சு)

வந்தரசன் தன்னிருதர் டொழுதெழுவ மாங்கவனுன் வாவே
தென்னச், சந்தணிக்குத் திரப்பயமித் திரக்கனே புனதேவல் சலிபட்
லாம, லிந்தவுட வுள்ளனவு மிழைத்திடுவா நெண்ணிவந்தே நென்
ன் முன்னங், கொந்தழவி லடிசிலமும் வாறுவாத் தொழிலவருக்
கொடுத்தான் மண்ணே. (சு)

வன்புலஞ்சா னணம்புயிலும் வணக்கி யபோத்தித் திரவதா
க்கும், பின்புலஞ்செய் திரடோளான் மதயந்தி புடன்வாழ்விந் பெ

எசு

சிவராத்திரி புராணம்.

ஒரு காளித், மென்புலஞ்சென் தடைத்தயிர்க் கடன்சு, கருந் திவ
சமுதச் சிந்தை மேவுந், தன்புலங்கொண் டெதரத்திற் காலிதவன் வர
வழைத்துத் தாளிற் குழந்தே. (உஅ)

சூசனத்தி லிருத்தியபின் னருக்கியபாத் தியமுதலர்ச் சூசனக ளாற்
றிப், போசனத்துக் கெழுந்தருளப் புரியென வருந்தவனும் போந்த
போதி, ஸீசனெனத் தருகிருந னெமமுதத் தொடுதென்து ிலாவின்
வண்ணம், பசுசனத்தின் மனிதருட் தடிவரிந்து சமைத்ததனைப் படை
த்திட டானே. (உஆ)

வண்டிபெம் பசுந்துளபத் தொடையான்வெள் லிடையான்ருள்
மலர்க ளுளவத், கொண்டுபெருந் தவயிவற்றும், வசிட்டமுனி முனிவு
டனிக் கொற்ற வேந்தன், ரெண்டுபெ மிவறுடனிக் கருனிக் கவத்தி
விடச் சொன்னு னென்று, கண்டுகண்ற் பொறிகாலக் கண்ணினை
சிவந்தயிகக் கணன்று நோக்கி. (உஆ)

மதுவையவித் தொளிருமுழு மதிக்கவிடைத் தனிச்சுவைகான்
ன்ன முநீ, சதுவையுடைப் பெருகிவத்திற் திருவிழந்து கருநிதங்கொ
ளாக்கயாக்கைபெறுவையெனச் சயித்திடலு மனத்தயுங் கியாக்கை
த்தட் பின்பு தேறித், தெறுவையிற் காலுயிற் திரைகலு மனமதளி
ற் சினமிக் கொண்டே. (உஆ)

மருநிகளிற் பிழைத்தறியா வெண்ணெருளிட் டனையுளையும் வைவே
னென்னுத், தனாதிதழ்த்தா மணாக்காத்துக் கலங்கொண்ட கலக்கன்டு
தாழ்த்து தேவி, கிணுதிப்போத் திரமுதல்வ தெகெனே மாகின்மலை
செப்புந் தெய்வ, மெருகினிக் கயித்தறகா தெவராசர் குவலாசர்
ளிட்டா ரென்றே. (உஆ)

தன்மாடத் தளிரியனின் துறைத்திடலும் பாணியிற்சென் சாபப்
பாணி, பொன்மாட வயோக்கிநகர்ப் புரவலன்நன் குகைமுற்றிட்
போகிற் பெய்தான், சொன்மாட மெனக்கறுத்த தக்கணத்தத் தீர்மையி
லுந் சுடர்வேல் வேந்தன், கன்மாட பாதனெனப் போப்படைத்தா ஸீர்
படைத்த கடற்பு லாக்கும். (உஆ)

வேறு.

கன்னி சுவருளி நீங்கிக் காவல னிற்ப முன்ன
மென்றிய தவத்தின் மேலா முறுவனுங் கோப நீங்கிப்

கன்மாடபாதச்சுருக்கம்.

எரு

நின்றிய வுக்கன் செய்த பிழையித் பிழைத்தொன் றென்பா
லின்றிவன் புரிந்த தீமை யின்றென போகிற் நேர்ந்தான். (உச)

விஞ்சா துதற்கட் செவ்வாய் விரிதிரை யமுத மாணுஞ்
சொந்தா கவகி கேள்வன் ருன்றலுமான் நடந்தேர் மன்னை
யற்சா னுகிக் காளி லடைந்துசஞ் சரித்தி ராறு
வஞ்சால் கறு நிற்றி மாறுமுன் சாப மென்றான். (உச)

உளத்தளி லுணர் வொண்ணு ஒழிவினை வசத்தாற் கடத்தர்
வளம் கொண்டுக் கொல்கிங்கி மற்றொரு கோலக் கொண்டு
துளங்கிடத் தோற்றல் போலத் தொல்லுருக் கரந்து கிங்க
ளினம் பிறைக் குழவிபோலு மெயிறுடை யாக்க னானு. (உச)

மைக்கைத் திதழ்ப்பூங் கோதை மனைமடந் தையர்க ளெல்லாந்
தெக்கைத் தியம னென்னச் சிந்தை வலருக்கொன் டேகி
பஞ்சைத் தகன்று போனா ருந் தவக் கிழமை பூண்ட
மெய்க்குத் தவர்கள் சாபம் பாவரே விலக்க வல்லார். (உச)

வேறு.

வடிக்குரன் மணியர முகைமுன் தறுகால் வரிக்கரும் பரந்துந்
மாலைக், கடிக்குரன் மடலார் பாதகடற் றிரையின் கற்றைவெண் கவ
ரிகா லைசுப்ப, விடிக்குரன் க்கல் சுமந்தபேரணியி லிருந்தா சிய
ற்றிய விறைவ, னடிக்குரன் சிதரன் கரிகொடு வரிகே ரடலியினக்கண்
த் தடைந்தான். (உச)

பாய்கலைப் புரவிப் பவனனு மியங்காப் பகநிறப் புரவியந்தேரே
ன், காய்க்கிற் துழையாக் காட்டிடை விலங்கின் கணமெலாம் கொன்
துகொன் தருந்தித், தியவா ளாக்கன் றிருதரு காலத் திருத்தகப் புதுக்
கடி புறிந்த, தூயவா ணகையுந் தொழுதலத் துதித்த தோன்றலு மாந்
குறக் கண்டான். (உச)

கண்டலா ளாக்க னுவகைமீ தாசு களித்தன னெலிக்ககிற் மதி
யிற்றுண்டவா னெயிறு துளங்கிட கதைத் துன்னென னண்ணியொ
ண்ணிறப்பூ முண்டகா சனன்றன் குலத்தி லுயர் பதித்த முனிவான்
புதல்வனைப் பற்றிக், கொண்டவா வுடனவெண் ணினத்தடி யருந்து
ங் கொள்கையிற் கொல்லுவான் துணிவான். (உச)

அன்னகா லிலில் கவன்முக் நோக்கி வந்தன னருந்தித் தீ
வி, மன்னசேள் சாலை கடங்கடர் மரபில் வந்தனை யல்லை முன் தி

மூன்றாமே பிவனைக் கொல்லுமை யாயின் முனிதரு விசுத்தி மூட்டி-
யென்னதா ருயிரு யிறப்பனின் நெணக்கோ ருயிர்ப்பலி யீதியென்றி-
ரங்கு. (௩௧)

தன்முனைத் தடங்க ளீர்முனைத் தடத்திற் றுவாவிட் டொழுநின்
நிரட்டே, யன்றுரைத் திடுஞ்சொற் செலிக்கொளா னுதி யத்தனை மை
த்தனை வினாவிற், கொன்றுடற் குருதி யீழ்த்தமுன் குடித்திக் கொழு-
ந்தனை கறித்தகல் வாயின், மென்றுட னருந்திப் பைத்தொழிக் கொதி-
ராய் வெள்ளெனும் பனைத்தையு முமிழ்தான். (௩௨)

என்செய்வா ளுழிந்த வென்பெலா மடியிட் டெடுத்தனெய்தி
யவல் வென்பை யின்செய்தி யதனிற் பெய்திது செய்த வேந்தர்கோன்
தன்பதி மேலிப், கொன்செய்யுந் முலைபாற் முலைபைப் போகப் பூண்
ருகா ளிறக்கவென் னுந்ந ளுஞ்செய்தி வினையாற் சாபமி டி-
மங்குழ ளாடுபுக் கவித்தான். (௩௩)

வேறு.

புரமுனியும் பாடினா பதப்போது மூப்போதம் போத்தர் தெய்-
வ, வாமுனியன் சாபமகற் றாசனிரு மருப்பொருமும் மதாசம் வாய்
க்குஞ், சாத்தினியன் பிடுகிசை ரிகடெரித்தே யரிதருந் தடங்கல்
கிக், சாமுனியுந் சேனையுமின்வாக் காமினெகக் போத்திரகர் கடிதி து-
ற்றான். (௩௪)

செய்துதினம் பிரிந்தனற் றீர்மையினுற் றொண்ட திண்டோ னி
ருபன் னுனு, மடியினையா மலர்கள் கன்றுச் செப்பூர் வினாந்தரடற் த
ன்பி னுனும், பிடியதனை நாடிவரும் பெருத்தடக்கைக் களிநெனவே
பெய்யும் வெய்ய, வாடியில்வா ளியினுடைந்து வருந்திடந்த மதயத்தி ம
னையுட் புக்கான். (௩௫)

வந்தவடன் துனைமுலைத் த மருவுவான் துணிந்திது மன்ன
காசி, வந்தகிசை சானுதி முனிந் தைக்கொன் துணையதனு வவன்றன் நே-
லி, வெந்ததலின் யிகச்சிறி தன்மனவி மார்முதலா விளம்பு மாதர்
தத்தனயி துறத்தமுலி ளிறத் தெயனக் கொஞ்சொபுற் சாற்றி வீர்தான்.

ஆதலினு லெனையித்தத் கடாதுனக்கென் றவன்கற வாசன்
மோகக், காத்தலி லினைத்த செய்தொற் கலத்தமுதம் பெற்றருத்தக்
கடனி னுனபா, செந்தியற் தில்லமில்லாற் கருமகப்பே தில்லையு
வைத் தித்த கோகதிற் சாதாரக் கிசபாத்திற் பலன்கிடையா நென-
த்தேத்த தயமிக் கொண்டே. (௩௬)

ஒருமனமா யிருவினையின் துவக்கமுக் குறும்பெரித்திட் பெர்
நால்வேதர், தருபொருளா யைத்தவித்தைத் தமுனப்ப னின்றுபெருக்
தவங்க ளாற்றிக், கருதருமா மறவிவலை கடந்துமக்கா லமுமுனார்த்து
கணிக்க வல்ல, பொருவருமா முனிவார்க ளானுமதிகொன் டரியதவம்
புரியு மேல்வை. (௩௭)

வேறு.

கடாவிட முருத்தல் போலக் காய்கின யிருத்த வானிற்
பிறையெலி நிலங்கப் பேழ்வாய்ப் பேய்மா ளொருத்தி பற்றி
யிறைவனை வருத்த வீதிவ் தென்னெனப் பன்னு தொன்னான்
முறைதெரித் தருளுக் கெய்வ முனிவகா வினாக் குணே. (௩௮)

கணிக் காமக் காலத் தேருங் கடவுண்மா முனிவர், எத்திப்
புறந்தலைக் கிடந்த ஞாலம் பரித்தரு ளானே னுனாட்
குணத்தவா ளாக்க னுனிக் கோவையி னியனைக் கொன்று
பிணித்தவெம் பாவங் கண்டா யலசையாய்ப் பிணித்த தென்றார். (௩௯)

அப்பவக் திர்ப்பா சென்னி யலைகடற் செந்து ன்னாச்
செப்பருத் திர்த்தம் யாவஞ் சென்மடன் முடி மூழ்கி
மெய்யிரும யாடல் தன்னை யுத்தியிற் றந்த மாயன்
வைப்பணி சடையான் னுதும் புதிபல வணக்கஞ் செப்தான். (௪௦)

உத்தவெண் டினாநீர் வேயி யுலகெலா முழந்து குழ
வந்தமப் பிரமகத்தி மாறிடா திருத்த ளாலே
யிந்துமன் டலம்போ யோங்கு யிஞ்சிசுழ் மிதுலை ஞாங்கர்
கந்தகொல் களிற்று வேந்தன் கவலையுற் றிருந்த காலை. (௪௧)

மாதவர் மருங்கு குழ வனாரிள மதியஞ் குழி
காதனிக் கிவனு மென்ன நானில மதித்தத் தக்கோன்
பாதபன் கயங்க றுறவப் பார்த்திவ னுக்கும் பாங்காக்
கோதம சென்னு நாமக் குலமறை மு லிவன் வந்தான். (௪௨)

அன்றிருத் தவனைப் போற்றி யடிதொழு வங்கை கூப்பி
வின்றிடம் வாழவேற் றுனை நீருபலுக் காசிக் கி
ந் திருத் தனையோ வெண்ண நவின்றுநின் முகத்தின் சொதி
குன்றிய தியாது வந்த குறையெனக் கூப்பி யென்றான். (௪௩)

திருத்திதி முற்றங் கற்றோன் நிசைமுகற் குவமை சான்றோ
னருந்திக் காலி யன்னவருண்முனி யாக்க னுதி

எ-அ) சிவராத்திரிபுராணம்.

வருத்தி பெண்ணை சாபம் வழங்கலால் வந்த தென்றல்ப் பெருத்தி உறிப் பின்னு கிழந்தவை டேச ஓற்றான். (சக)

(சக)

அரக்கரும் வனத்தி வன்னு ன்ந்தென்ற கொன்ற பாவ மிரக்கமி வலகை யாடி யிங்கொன்ற தொடந்த வாலே மட்டும் வெண்டிரைத் தீர்த்துள் பற்பல படித்த பொற்கோ புரக்கவின் படைத்த கோயி புண்ணிய தலஞ்சே வித்தேன். (சச)

(சச)

என்னருத் தருமஞ் செய்தே னிறின்மத்திர கவின்றென் விண்ணவர்க் கவிச ன்னருக் வெள்விகள் பலவஞ் செய்தேன் பன்னரும் பாவ நீயுந் பெற்றிலென் படிவ் வுன்றன் கண்ணருந் பெற்றே னுய்யுந் காலமு முளதா மென்றே. (சச)

(சச)

அன்னமா முனிவன் தாழ்வடிமுடி சேத்தி சீன்ற மன்னவன் நன்னை நோக்கி உருகி மதிக்கு ருமே பின்னலக் கடைபாற் கன்பு பெருக்குளான் புடக்குன் மேலா புன்னரும் விரத மென்றான் நென்றினை பொது மானீ. (சச)

(சச)

நாகமா உருயிற் றெய்க்கு உதிர்ப்புன் னுன்சைம் பக்கத் தேகா பூனைப் போற்றி யீரிரு சாமந்தோறு நாகமா உருயிர்க்குன் ருஞ்சேறல் கதைத் துருமை கூர் பாகமா ஊர் தன்னு லருச்செயுன் னாக்கை தீங்கும். (சச)

(சச)

வலாயிலக் காகத் தொட்ட வானிக ர வறு தொங்கித் தலாயிசை யடித்த கைதான் தப்பிடா ததபோ லீசன் குறாகழற் பதம கோங்கித் குறித்தோன் பியத்தி நீன்றற் புணையற் பலிக்கு மென்றப் பாவனற் குறாத்தப் பின்னும். (சச)

(சச)

சுற்றல மதனிலிந்த கவையிசை நிரத நோற்றிற் சற்றல மிகுதி னன்மை தந்திடு சிறி பென்னுந் குற்றமின் முனிவன் உறக் கிக்குமத் தலமு மெனே யுச்சற்றரு னைய வெண்ணக் கனதமன் சொல்ல ஓற்றான். (சச)

(சச)

வெறு. சொன் னுக்களின் முன்னி வருத்திய துபோய்க் புன்னு தக்கிரி மன்ன னனித்திடு முமைகட மின் னலி ருசடை முன்னவ னன்போடு மேவுக்கோ கன்ன மெனும்பதி யொன்றுள தந்தை கானுயர். (சச)

(சச)

அத்தல னிற்றகை முற்று முணர்ச்சிடி வார்வல்லார் முத்த கைத்திரு வுக்கிறை திக்கு முகத்தோனற் சித்த ரியக்கர் மயக்கறு நற்றவர் சேனாட் நித்த மியற்று தவத்தின் முயற்சியி னிற்பாரே. (சச)

(சச)

ஆடு முனிக்குழு வாயிசை கோடி யான்றோடு பாடு முன்கணை மெண்ணில சித்தி படு தியோகிற் கூடு முனித்திரள் பற்பல வற்றிடு லோகன்னம் வீதி யுகந்தினி யுப்பதி யொப்புற வேறண்டோ. (சச)

(சச)

அத்துடை மாதவர் வாணவர் மானவ ராடொர் ம சித்துடை யார்வெரு வக்கட மிக்கிடு திக்கானை முத்தடை வால மருப்பனி மார்பின் முரித்தோன்கு பத்தடை யானகன் முற்புது லச்சனை பனைவெண்ணி. (சச)

(சச)

ஞர்சில லிங்க முதம்படி வானி னுயர்ந்தோக்கு மேற்பெறு வெள்ளி விலங்கலி னற்றவ மேசெய்க் கார்பெறு கண்ட னாக்கர் குலத்திறை நைதன் நிற பேர்பெறு லிங்க மளித்தவ குேழவை பெற்றான். (சச)

(சச)

பார்தனில் வைக்கி லெடுக்க வொனாது பகர்ந்தேமுன் னூர்தரு மூர்தி யொழிந்தனை உருக்காடு னூர்மேலிச் சீர்தரு லிங்க மிதைப் பித்தி டை செயிற்பாரி னோர்தரு முனை வெறைந்நி யார்ந்த நிலையென்றே. (சச)

(சச)

வித்தக குேதி விடுப்ப வரக்கனும் விடைகொண்டே சித்த முவந்து நெறிக்கொடு பார்மிசை செல்போதற் புத்தரு தத்தனை யற்பொடு தய்த்திடு பொன்னாட் மத்தக வேழ முகத்த கணைசனை வந்தே. (சச)

(சச)

எண்டரு மீச னுரித்த விலிங்க மிலங்கைக்கே கொண்டகல் இ னான னின்றெதிர் சென்றெருகு கோள்செய்தே தண்டரு தாண்டல் கோவ கட்டிடை தடைசெய்ய மண்டனி னீழிக முழிக வாகன வறுகென்றார். (சச)

(சச)

ஆடு வானவ சொற்றி னான்மறை யோனாதி மற்றிர் டோளல் வரக்கன் வரும்பெரு வழிதன்னி னிற்றிட மற்றவ னுந்தனி வந்தவ னேருற்றான் முற்றினி லுத்பச லத்தை விடுக்க முடுக்குற்றே. (சச)

(சச)

விவரத்துரிப்புரணம்.

(25)

(10)

(45)

(10)

செய்து

(५५)

பொருத்தவது கிருத்தெழுத்து பொழிமதவாணைத்தொ
ணத்தலமு மணிமுடியு மலெட்டும் விசம்புமுறப்
படைத்தவரு வெணவியி து பணைக்கரத்தா விராவ னனைப்
பிடித்தவருமழங்கென்ன பெயித்தெய்து பிடி திடவாணை
புறப்போனென் னுணைக்கரத்த மடமைபினு லிதினமுத்தேன்
பிறையோங்கு மணிமகுடப் பெருக்கிறே பிசுச்செய்தே

தென்னிலங்கை யிராவணன்பாற் கிவருதலத் திறலா
பின்னிலங்கு மொருமருப்புப் பெருந்தனை
வன்னலிங்க மைந்தரத்தோ னங்கையினு னுட்டிந்த
பேரிலத்திற் கிவலோக மெனவிளங்கி யிருந்துதலு. (எஃ)

வேறு

அத்தெருவின் மூலையருமே... னுடைய குடித்தவட னங்கை மீ
பின், முத்தனக்கட விளமுனவென்... நெறித்தனனான் மு
னையுடைய பித், துத்தமர்பு தித்தபு... தனவிலிங்க முடிமீதி னுளத்தன்
போடும், பதனாபிம் பச்சிலைபோ லா... தவன் பசுமிகக்கண் படைசெ
பு. பாலாய்.

இருளாகல விடபுமட்டும் வருத்தியிருத் திரவியுதித் தெழுந்த பின்
நுத், தெருவினினப் பிளந்திடவோர் புலைச்செய்திர் வழிகாட்டச் செ
வலங்க காலை, மருவிடநோய் பசிமுப்பு வருத்திடவென் கடுமணந்திடு
பயங்கு வீழ்த்தக் கொருவியுயிர் யிரிபொழுதிற் பரமனாபர் கணங்க
புறத்து கோக்கி. (எசு)

நீடுகோ கண்ணத்திற் கெவகியி லுண்டிதயி நீக்கது யிலவத,
தோதருநற் பைநதழைகொண் டெம்மையருச் சித்ததனா லிமைக்குந்
செம்பொற், தோத்தலில் புலமகளை யேற்றியிங்கு வருகிறொன்

அ.உ

சிவராத்திரிபுராணம்.

செம்பவஞ்சேர் பார்த்தனியுற் தனைவரும்பாம் பார்த்திருக்க வந்த
பெருந்தோர் போற்றி. (எ.க)

செம்பொருளென கொடிஞ்செயினித் தேர்வீதி லிருந்திடுக
பயி னேடு, மும்பர்மட மகேசுவரன்சை பரையிடப்பட வைத்தரு
ஹலவை வின்றா வம்பவீழ்ந்து நைபொழிய வளக்கொழுந் தயிரு
க்க மழமா னேந்து மெய்யு மனிலரி, நைதயுங் கனதபுந் தயிரின்
சைபேடு னேடு. (எ.ச)

ஆதலின்மீது திரைகளை நீர் வந்த கோணத்த தடைக்க
நித் திதவனு செந்நேர்ந் திடியனது வினையனைத்துந் திரு மென்
கோதவனம் பெருந்தவத்துக் கோதமனம் தவற்குவிட கொடுத்த
தவர்க்குமன்மா தவர்க்குமன்மா வமிதுலை நகரகோகலி பேடு
னாடு. (எ.ட)

புண்ணரின அகமழப் பெருகாத்தி லொன்னலர்தம் புயந்தோ
ய் மின்னார் கண்ணினை கண்டொழுந் தவழ்த்தணிபொற் கண்
வாங்கக் கதிர்வேல் வாங்கு மண்ணிர்மை பெறப்பூர்த மன்னவனு
தாருமன் வருத்தி பேடு னுண்ணிர் பெற் தவருவனத்துப் பொ
ழிந்தயர் கோ கண்ணாறு லுலப்பி னேடு. (எ.அ)

புண்ணரின பொழில் அரு மப்பயிற் புல்கோடிப் புண்ண
முழி, நகர்தினைத் தொழுதெழுமா பெலவிலிந் தவையனை நண்பி
ற் போற்றி மாகமதிச் சிவசியின் மனைமுதலா கமத்துவிதி வழு
தாற்றித், கோகமிகத் தரும்புனைந் தோடர்வி னருக்களைத் த
துடைத்திட்ட டானே. (எ.க)

வளமைதரு கோணத்தின் தமதிச் சிவசியை மகிழ்ந்து கோ
மப், பழிவிளைக்கும் பிரமசைந் திற்றறவே தீர்க்கவனம் பூமன்
செய்ய, சூலடைந்து பேரின்பம் கலந்திருந்தான் சிவசியைக் கருத்தி
வற்ற, வுளமகிழ்வா நேற்றவர்கள் பேரின்ப வீட்டைவ ருண்மை
பென்றான். (எ.அ)

என்றுயர்ந் திவனத்தி லிருந்தவீருக் தவர்க்கெழுந்தான் கிருகை
கடப்பித், தன்முனை முடிதனக்கிக் கேட்டுவப்ப விரித்தெடுத்த
கொல்லி னாளுந் கொடுஞ் சினமயக்கக் காமமெனு முத்த
பைக் கடித்து நகரம், வென்றிபெறுந் தவஞான நிலையுணர்
கையின் விளங்குஞ் சூதன். (எ.ச)

சன்மாடபாதச்சுருக்க முற்றிற்று.

என்டரு மறையுணர் நிரும காடிரி
புண்டர துதலா னிரவீற் பூசனை
கண்டவன் கதையனைக் கழறக் கேண்மினென்
றெண்டவச் சூதனு முகையு தாயினான். (க)

பாரினிற் புராதாப் பதிபு ப்பவன்
போரினிற் நெண்தமெய் புலவு காசியு
மோரியு மருந்தி லு னுறக ழித்திடும்
விரிபன் விபரிச னெண்ணும் வேந்தனே. (உ)

தன்றடகு சிலைகொ டாதுஞ் சேனையு
குன்றருங் காளிடைக் குறுகி நகொடா
வன்றலைக் கேழுன்மால் மனாபுல் வாயுதனி
மென்றசை யருத்திட வேட்ட மனான். (ச)

புலந்தரு பூகார் புலைஞர் புற்றுள
குலத்தனி லுதித்தெழில் குலவு மாதலா
நிலந்தனி லவாவுட னெழுந் தும்
கலத்தளர் தருக்கொடு கரிந் தீர்மையான். (ச)

வேறு.

மதிவளர் பக்கங் கலைகுறை பக்க மதிதொறு மருவுபன் னுன்கார்
திதிகளிற் றுயிலுண் றெருதன் னடியார் சிந்தனைப் படிமுடி வில்லாக்
கதிதரும் பானை யானினைத் தாட்டிச் சடிமலர் கூவினஞ் சாத்தி
விதிமுறை வழுதா தன்னடைக் குறுகி விருப்புட னருச்சனை புரிவான்.

மற்றவன் மனைவி யாகிய குழை வடியவன் மலாடி வணங்கிக்
கொலைசெய், தானருத் திதெ லொழிந்திலை நிலத்தி லுயர்குலத் தழி
பொற்றரு விழுது விட்டெனக் கிடந்த புரிசடைப் புனிதனா ரிவி
அற்றருத் திடுமுண் டியிலொழிந் துனத்தி லுலப்புடன் பூசனை புரிவாய்.

கூனருஞ் சிலைக்கை வேட்டுவ னெண்ணக் குலவிலங் கனைத்தையு
கொலைசெய், தானருத் திதெ லொழிந்திலை நிலத்தி லுயர்குலத் தழி
லத் துதித்த, தேனருங் கணிபா னிகர்த்தசெந் தணிகைக் சேயிழை
முலைப் போகர், தானருத் திதெ றவிரிந் துனத்தி தன்மைபென்
செய்யென்றான். (எ)

மற்றவன் மொழிந்த மொழிசெவிப் படலு மினகை கோட்டி
வேண்டுவன், முன்றவப் பயனா லிறப்பெரிந் திகழ்வா முன்றுகா வ

ங்களு முணர்வேன், துன்பளிக் குலம்பாட்டயர்மலர்க் கோதைச் ச
கூட்டியான் முன்னம், ருன்றெனு மிஞ்சிப் பம்லி நா களிற்
குணாழகி மூவியா ஆதித்தேன்.

(அ)

பாலெவன் மருதை யடி மோழிக் கவுரி பங்கில்வாழ் பங்ஸ்பா ய
கன்ற, னுலையன் குறுகிப் பவி டிடு மடிபு ளருந்துவான் வருந்தியங் க
டையுங், காலையிற் கோயிற் சுகந்தி தாளர் கடிதெனைக் கடித்திடக்
குடி, வேலையில் விடம்போற் றுதகண குனித்த வில்லோடு எல்
லெடுத் தொடர்ந்தார்.

ஒடினேன் வெருவி யாலயம் (வாலாயுடி) பிழைத் தய்குலா னெ
றிக, டெமகென் காணேன் பலிசோரி பிடத் தின்னயற் சென்றழிச்
சுருதி, பட்டினம் மறையோர் பழிச்சிட நெய்தி பச்சுடர்த் தட்டெடு
த்தேறிப், பிழை மூலியர் தினர்தரி சித்தேன் பிறைமுடிப் பிஞ்சு
கன் மன்றே.

(க)

அக்கணத் தொருவன் சாந்தொட வீந்தே னன்றிராக் கிவகிசு
னின், மிக்கவா லயத்தை மமதாய் வந்து விமலனைத் தரிசனை புரிந்
து, நக்கனார் திருமுன் ஞாநி டிட்ட நன்மையாற் காலமூன் துணர்ந்
துவானவாழ் வுடனானிடப் புகருஞர் தலையனத் தனாதனி லுநித்
தேன்.

(கக)

இத்திற பஸ்தைத் தந்தது பரம னிரெவன் கருதியா னெதிரி
து, வந்தார் தினங்க டொறங்கலை நன்றது வருபிறை குறைபிறை ய
தனிற, மந்தபன் னுன்காம் பக்கமென் றுணர்குஞ் சுதர்த்தகி களிற்
வரும, வந்திவர னதிச்செஞ் சுடி தவா னவனை யகத்திலுலவக் கருக்க
னை புரிவேன்.

(கக)

புரிந்தது சனையாற் பிரிந்தவெம் பாலம் பொருமோ வென்புபுன்
றையேயல், விரிந்தபைப் பணிப்பு னனந்தருண் முக்கண் விமலனை வ
ழிபடி லினன்முன், சொரிந்தவெம் பணிபொற் கொடுக்கிகைத் தழன்
முன் றொக்குறக் குவித்தவிந் தனம்போற், கரிந்தகீ ருளும் பரமனை
யும் வழிபடக் கருதார நிகையே.

(கக)

எனவெடுத்தினைவ னியம்பலுங் கதிர்கான் மெழின்ம
கிடந் திமைக்குந், கனதனக் குமுத வத்யெனுமணக்கு கைகெடுத்தி
னதமுந் பவநம், மனமுதத் தெளிந்து சொல்லுந் பெனலும்.

மல்லிச் சனித்திற், சினகாத் திருக்கு மென்சிறைப் புறவாச் சென்
அகிக் தருத்தனை முன்னுள்.

(கக)

தமுந் பவத்திற் செந்திறத் தகையொன் றெடுத்தவாய்க் கவ்
விரி வுடனா, சிறந்தவெங் கழுமொன் றுனைத்தொடர்ந் திடவச் சிவால
யந் திவ்வலஞ் சூழ்த்து, பறந்தனை வந்து விடைவரை பொடிக்கம் பத்
தெடப் பயத்தெனவித் திருப்படி மறந்தரு கங்கு கொத்திவா யலகால்
வகைத்திட வாக்ருயிர் மடிந்தாய்.

(கக)

அல்லமக் கங்கம் புறவதா நினனைத் தொய்ந்ததொன் றிரிஞ்
செயல் சொல்லில், வடிவனில் வன்முவி னிகொடுவந்த வகைபடு தகை
யினை வவ்வு, செல்லுவ னென்ன வந்துனை வலிந் செருத்
வாய்ப்படுந் தகையைக், கல்வெனினாவி னப்புறங்கொன் போன
தக் கடுஞ்சிறைக் கங்கம்.

(கக)

திவழி யெருவை தொடர்ந்திட வந்தச் சிவாலயந் தனவலம் வா
லா, லாய்ப்புறிக் கொன்றைத் தொடைபுனை சுடிதத் தன்னன்முன் னு
யிரித் ததனம், பாய்தினா யுடுத்த கெடுகில் பாய்ப்புப் பரித்திடும் பாரித்
திவன் மகளாத், தாய்செங் கமலத் திருமக ளன்னத் தோன்றியென்
முனைவியு மானாய்.

(கக)

வேறு.

என்றிவை கூறக் கேட்ட வேந்திழை யெழுந்து போற்றி
நன்றிகென் றிறம்பூ தெய்தி நலனுடை யீயு நானு
மொன்றிமுன் னெடுத்த காயத் தற்பல முரைத்தாய் யான்கள்
சென்றினிப் பிறக்குந் தன்மை செபுத்தி தெரிய வென்றான்.

(கக)

பாடை யுட்கு மனஞய் வேறிரி யிரண்டாஞ் சன்மம்
பன்னக லெந்த னேந்தும் பார்யிசைச் சிந்த நாட்டின்
மாறுதல னாவன் யாஸீ சஞ்சயன் மகளாத் தோன்றிக்
கன்னலந் தருமென் றோன்றி கலத்தறக் களித்த வாய்வாய்.

(கக)

படியிலார் மூன்றாஞ் சன்மம் பகர்சுவ ராட்ட நாட்டில்
வடியயிற் சுடர்வே லேந்து மன்னவ னாவன் யாஸீ
மகிழ்வுலகக் காட்டிற் கலிக்கர்கொன் மகளாத் தோன்றி
விடிவதிரும் வாய் லென்மனைக் கிழத்தி யாவை.

(கக)

மருவெ, 5 நான்காஞ் சன்மம் வளங்கொள்கார் தாந் நாட்டிற்
நிருவள் 183 னாய்க்கோல் செலுத்துவன் யானே.

பொருத்திரியலனா வெல்லு மசைக்கோன் புதல்வி யாகிச்
சுருதிவன் டியிருந் பைந்தார் குட்டியென் றுணைநி யானவ். (உச)

கிறத்ததோ னைந்தார் தோற்றத் திசுழிப லவந்தி காட்டிற்
கிறத்தா சளிப்பன் பாஸி பேருந் கணத்தும் போந்து
மறந்தரு வடிவேந் றுணைத் தஞ்ஞண் மகனா வந்தென்
னறந்தரு மனைவி யாகி யிருப்பையந் டெவில காலம். (உ௨)

முருத்தறழ் முறுவன் மாணே மூவிரண் டாட்டிற் பிற்
பெருந்தமிழ் முருத்த னாட்டிற் போர சளிப்பன் யான
யிருந்தவ் பல்லால் விஞ்சம் யாதிகன் மகனா தோன்றி
யிருவதத் திருமா லொத்தெ னையிற் பதனிற் சேர்வை. (உ௩)

சுதிதரு மேழ் சன்மங் கைதவ னாருலத்திற் றோன்றி
பெயில்பெறு பதம் வன்ன னெனும்பெயர் பெற்று வாசம்
பொழிமலர் பைந்தார் கேம்பின் பூத்தொடை புனைந்து நாளும்
பழிபவம் விலா வன்னம் பாண்டிநா டளிப்பன் யானே. (உ௪)

நீயும்ப் பவத்திற் செல்லு தறந்திடு மலிந்த நாட்டிற்
காயும்வெந் கதிர்வேன் மிசுணன் கண்ணெனக் கதர்கொண் முத்த
மேயும்வெந் மருட்டு மென்றோன் வசுமதி வென்னு நாமந்
தோயுமோ சணங்கா வந்து தோன்றிநீ வளர்வா யுமினே. (உ௫)

மக்கல முரசு மார்ப்ப மசுறக்கெய் தளிப்பா னுன்னிச்
செங்கதிர் மணிகள் வெய்த செம்பொன்மன் டபஞ்சோ டித்த
தங்கவேற் கானுன் றுதைத் தாதிரி லோலை போக்க
வங்கண்வந் தெய்தம் வைவே லீசனா யறையக் கேட்டி. (உ௬)

கொண்டல்கண் படுக்குஞ் சோலை குலையோத் தியர்தங் கோடான
வண்டலம் வருந்தன் பைந்தார் விலையுங்காந் தார் மன்ன
னெண்டலத் தரார் போற்று மிருபதன் றருப தேயன்
விண்டலத் தமார் போற்றும் விதலடை யவந்திவோத்தன். (உ௭)

பல்லவ தேய மாறும் பார்த்திவன் பன்னும் தொன் னால்
லல்லவன் யானைத் தஞ்ஞ வாறண வாகி மன்னன்
வில்லவ னுரின் மாலை மிலைத்திடு நேரி வெற்பன்
ரல்லொளி முடிசேர் மன்னர் கன்மணக் சாலை நண்ண. (உ௮)

யானும் செய்த நியன் நிசையளி முரன்று யானெ
தேனாழ் மலர்ப்பை தானெ நின்றுந் றோன்றி ருட்டப்.

பானுவ் குலத்தோர் முன்னம் பார்த் திவானே கீழ்
புனுமிற் படைக ளெந்தி யுருத்தென்னோ டியுத்தகு செய்வார். (உ௯)

அக்கவர் பம்மை பெல்லா காடல்வெங் கரிக்கட்ட டத்தோர்
சிங்கமென்ன வென்று சேயிழை யுதையான் கொண்
சங்கமா முரசு பை தழங்கி வந்தவன்
புங்கவர் பரவுந் புரிசை புருத்த பின்னர். (உ௧௦)

அன்பு நுங் கால மன சேயிழை யுநானு
ருள்குநிம் போகத் தயத்திட் டென்கொரு குடைக்கி
வளப்படுகங்க ளாந் வளநிதி மனறயோர்க்
களப்படுகிறயி னுன்றன் கணை மூல் பூசை செய்தி. (உ௧௧)

வள்ளுவார் குசுழிவென்று முகளி நென்ன வாகடு
பிள்ளையம் பெறுவ மன்னோன் பெருங் கை
களையார் கெடுகை மலைக் கடவுளுக் கடிமை பூண்டு
வென்னவான் மதியம் போல வளர்த்துபேர் விளக்கு ரு. (உ௧௨)

அணிகெழு செழும்பொற் சோதி யவிர்மணி முடியுந் குட்டி
மணிமுடி யாந்த னேந்து மாநில மவன்பா னவகித்
தணிவருஞ் சன்ன மென்னுந் தழலினுங் கொடிய வெய்ய
பிணிகெட வேட்டை யோடும் பெருத்தவ மியற்ற வெண்ணி. (உ௧௩)

தென்றலங் கன்று சுத்தக் கினைமலர் வாசம் வீசங்
குன் றுந் தினிது வைகுங் குறுமுனி குறுக நம்பான்
மனை கோதை நீயும் யானுமாய் மருட்சி கீங்கி
நெய்வன் நன்னை கோக்கி உருத்தவ முழப்ப நின்றே. (உ௧௪)

பிரியாத் தவஞ்செய் காலை யகத்திய நெமக்கு ஞானத்
தவந் திவையோ தத்தை யுவந்தபு தேசஞ் செய்வா
பேரிசுடர்ப் பிழம்பா மேனி பெய்கையைச் சித்தை தன்னிற்
தெரியவங் வியோக நின்று சித்தியா முத்தி சேர்வேம். (உ௧௫)

நவமிசு பம்பை நாட்டி னாயுரு வெகித்து முன்னுட்
சிவங்கி தன்னி லீசன் நெரிசனங் கிடைத்த பெற்றாற்
பவம்கண் டய்ய நன்மை பலித்தத பாணவியுந்
தவந் திவிரதர் தானே தவநிடா திழைத்தி பென்றான். (உ௧௬)

ஒருவருந் திங்க டோறு முய்யபக் கத்தி லுந்து
வருசுதர்த் தகிக டோறு மழுலலான் நன்னி வாசக்

தருமவர் கொடுகு சித்துத் தண்டதெழு பிறப்பு நீங்கி
யிருவரும் பொருவி லாப்பே ரின்பலி டெய்தி றார். (கௌ)

சிவன் திருக் கோட்டின் டெய்சி சிவச்சி விரதத் தன்னிற்
சிவன் தனை தெரிசித் தோருள் செருவ முத்தி யெய்தே
சிவன் தனை தணர்ந்து நாளுநினைத சய முனிவரின் புகை
சிவன் தனக் கடிமை பூண்ட குகன்முன் தோயினன். (கௌ)
விபரிசச்சுருக்க முறையே.

குபேரச்சுருக்கம்.

ஓதமுற் றிபொற் கடலெதி க்கணக்க னினைதவா லோதன மருந்
து, நாநனற் சங்கக் குழியுனி கா தனகைத்துமுப் புரமெரித் திரிநா
ன், மாநனு வனப்பொற் கிரகுழைத் தெறும் வசந்தனாத் தெர்நனி
கடலெனத் தனுக் கிணையாளு குதன்மற் றின்னுஞ் சிவங்கிக் கதை
தெரிநாதுமாப்பான். (க)

முத்தவெண் மணிதோ டரித்தநூல் வடத்தின் முறைமுறை கு
றைவறக் கோத்து, வைத்தெய்ச் சிதறி விரித்தபூம் பாளை மரகதக் க
முகினிற் குலையைத், அய்த்தலை கடுவன் டாய்த்தறச் சித்தக் கரிமுகை
கூன்பிடர்ச் சூழ்நடைத்தலத் தெடுத்தக் கம்பள ரெறித்த கடித்திரிங்
காம்பிலி நாம. (உ)

கயமலர் துவைத்துக் களைதழுப் பிலிலங் கான்றிடத் தோ
திலத்தை, முயன்மதிப் பிள்ளை பெண்ப்பகற் காலி முகைகுறக் கு
ந்ததே தெழுமுகம், வயன்மருங் கெழுந்த கரும்பினைக் கலரி முறித்தி
டத் தெறித்தவெண் மணிமுச், தயன்முதிர்ந் திருநீற் றவனையே. (உ)
கொற் தாக்கது பொறுத்திடா தரற்றம்.

இலையே விரிந்த ரெட்டு—ற் பூசு மேற்றவெண் டாற்றினங் கத்
லி, யலைதலைத் தவிரத் துங்குதிக் கணிசே ராம்பிர மனற்பொறி சிதறி,
மலைமுகத் தருக்கிப் பழுத்பொற் களைக ளுத்தமுட் குடப்பழப் பகை
தலைவனை குலைச்செஞ் சாலிகீள் வயலின் மலைத்தலை தகைநின்
றாக்கும். (ச)

இரும்புகாய்ச் தொத்த செக்கர்வா நெழுந்த விளமதிக்க ளுழவியை
யளின், விழம்புழ மலர்தோ தினைச்சிறு நுதலின் வெண்டிரு நீமென

ச் சாத்த, பரும்பெணங் கலசத் துறுநறு பெய்வாரித் தடர்கினைத் தொ
ட்டிலைவத் தளைத்துச், சுரும்புகா லிசைப்ப மென்றளிர்ச் சாணை அ
யிற் சிறிய வளர்த்திடுஞ் சோலை. (ரு)

இலையே னளங்கூர் திருநெடு நாட்டி லருங்கலைத் துறைபெலா
முணர்ந்தோர் வினதழா யலங்கற் கண்ணு மறிபா மலாடி வந்
னை புரிந்து, கண் டருங் காம ளாவமுக் குதம்பி னெடுப்பகைத் தந்
தெய்தித் திற்து, தினை தோன் சுத்தநல் தவன்வி தத்தனென் னுளவெ
ரு மின் பூரன். (ரு)

நனமா ம றெடு கைம்புலப் பகைசெய் றுந்நிய லுந்நலு
பெற்றுச், கட்டிலவே னெனவே னன்மகப் பெற்றான் கருதருந்
கனரிதி யவன்பெ னுன்னமுந் தூவன் வினைவிதி முறையின் னுத்த
பின் முதுக்குறை வுண்டியோ, னுன்ன னு நுதி முத்தலை பவிற்ற
வோதின னுனத்திஹ், மணர்ந்தான். (எ)

துமமார் திருண்டு சுருண்டின் துடுமைச் சிறுமுற் றுகையர்
மருன்றி, காமன மென்னைக் காமுறு பருவ முற்றபின் க
சுதிக்கால், சோமனான் டளப்பான் முதனங்க் கிரகஞ் சுமப்பொ மு
கிபுத்தான் னுனோர், வாமமே கலைப்பொற் குலக்கொடி தன்னை
கிறப்படி வதுவைசெய் திட்டான். (அ)

வேறு.

இன்புற் றன்னை தந்தை யிலவயி னிருக்கு ம்நான்
மருந்தித் துஞ் சீர்த்தி வளர்குண நிதியா மைத்தன்
புண்புல மீதார் துழின் பொறித்திடு விதியிற் கொட்பார்
நுன்புறம் பகையு ளுக்குஞ் குதின்மென் மனம்வைத் தானே. (க)

மபுது நய தந்தை பறிவுறு வண்ணங் கல்விச்
சுறையி லாதா ரோடு துன்னிவெஞ் களகற் தன்னி
னற்பக லிரவெப் போது கன்மதி மருட்சி கூர்ந்து
பொற்கலன் கலைப்பொற் காசு பொருதுநா டோறுந் தோற்பன். (கௌ)

தனையன்புரண் றெறு னென்று தாதைகே டிடிம்போ'தெல்லா
மனைமிகுவருவி யோதற் ககன்றன னென்று திய
வினையு மதான குது மறைத்தனன் வினம்ப டுந்தால்
வினைதரு மார்பன் சற்று முணர்ந்திலன் வாரு காளில். (கௌ)

ஆய்மகன் தன்னை வாவென் நழைத்துக் கிழைக்கு மிந்தத்
தெயு துந்தை தேரி னுணையுமின் கெணையுந் தேர்க்
காய்வென் றுள்ளத் தஞ்செ் கவறுக டவறு பெய்யுந்
தாயர் யாடுஞ் சூது தனைப்போ நித் துரைத்தேய் முற்ற
உழைதன் னொழுக்க நீதி யுணர்ந்திலை யந்த னுரை
மைந்த ணடக்கை கண்டு மதிக்கிலை பென்று மிந்த
கந்தமைக் குவளை வாட்கண் கலுழந்தவ னுரை குமாறமய
சிந்தையிற் கொள்ளான் வஞ்சிக் கணிகையிற் றொழித் தோ
வருட்டடங் கருங்கய குளை மகளிர்மேன் மகிழ்ந்து போ
தேட்டரு கண்ணாளுங் குடிப்புகள் தம்மைக் கூட
மிட்ட பொருள் வாயும் றிருங்கவ ருடு வே
வேட்டமேன் மணம்மைப் போரை பாவமேனைக் கவல்லார். (64)

இளைப்பிற் மயிசு னென்று மிசைந்துளா னிலலி னோர்கா
னளைதுயி மைய போக்கி புத்தன்முன் னவன்பா னல்கும்
பொழி தன்னுப் பொருக்கெனத் திருடிப் போகி
விளைபவன் கவற்றி னாகத் தேர்ந்தனன் வேறென் றில்லான். (65)

அந்தமோ திரத்தைக் கையிற் றணிந்துளா னொருவன் தன்னை
தந்தையாம் வேன்வி தத்தன் தனித்தொரு மறகிற் கண்டு
சிந்தையிற் கவலை கூர்ந்து செவித்துழிச் சூது னென்றான்
இந்தமா மணிப்பொன் னாழி யாருணக் தீர்க் தென்றான். (66)

அரவின்மேற் கிடந்த வையத் தம்மர்கள் பதியே யாறுங்
காவினிற் கொண்ட தன்றான் காதல்கர் மைத்தன் குறி
பொரவிறுப் புடைபோ னேற்றென் புட்டகம் னிவர்கு ளின் றிற
வண்ணமணி யாழி தோற்றான் சேவுவ னுளை யின் னும். (67)

கூததாற் கலைவல் லாய்கின் னொருமகன் விலையி லாமென்
போதுபோற் கோகி கஞ்செம் பொன்புனை கல்கைப் பாவஞ்
சூதுபோற் பொருது னாளுந் தொழிலிற் வர்கத் தோற்பா
னீதுநி யுணராய் போவ மென்றவ னெடுத்தக் கூற. (68)

நன்னயா கத்திற் காட்டித் திதிநுணிக் கலாகை யிட்ட
தென்னெவ் தருகி யிப்பா லெய்தியில் லவளை கோக்கி
யுண்ணதா ருயிரொப் புதல்வனைவ் வுழையி லுற்ற
னெண்ணமற் தவனி ராட் தீர்த்துறை புருந்தா னென்றான். (69)

நன்னயா கத்திற் காட்டித் திதிநுணிக் கலாகை யிட்ட
தென்னெவ் தருகி யிப்பா லெய்தியில் லவளை கோக்கி
யுண்ணதா ருயிரொப் புதல்வனைவ் வுழையி லுற்ற
னெண்ணமற் தவனி ராட் தீர்த்துறை புருந்தா னென்றான். (69)

நெறியில்பொய் புதன்று கற்பி னால செய்தான் மைத்த
னறிவில னாகி பெஞ்சு தாடியே படிற் னுண
குரியடைப் பெரிமோர் நூலிற் கூறிய நீதி கோக்கிற்
பொரியலா விவகா லிட்டுப் போவதே கடனென் றெண்ணி. (70)

நெருகு சற்று மின்றிப்பாசுபிழைப் பவளச் செவ்வாய்ப்
பெருநெருகு னையும் பெற்ற புத்திரன் தனையு நித்தன்
றற்றெரு பதியு னெய்தி யுயர்குண வேள்வி தத்தன்
பற்றெரு மடந்தை தன்னை மணவின் னுருத்து வாழ்தான். (71)

இந்தமா நிலத்தி லிவ்வாள் யான்புரி தவறு கண்டு
தந்தையிற் கண்ணை யோடென் தன்னையுந் தனந்தா னென்று
சிந்தையிற் கவலை கூர்ந்து செவ்வதொன் றியான் னறிந்த
கந்தமி றன்ப வேலை யாழ்ந்தனன் கரைகா னுறைய. (72)

நெருகு பொருள்க ளீட்டுக் கலவிச னொழுக்க மேனமை
நெருகு மஞ்ச லென்பார் பிறரெவ சொருவர் பாலும்
பற்றிலே மற்று முருகு னைத் தோர்க ணட்டினும்
சற்றிலே மென்று மரபுக்கி சலிப்புட னிருக்கு காளினி. (73)

அரவின தனி லீச னுலயத் தன்னி லோர்விப்
பிரணயப் பூசை செய்பச் செல்லவான் பின்ன ரொய்திக்
காவினி லமலத் தேறு முதினைக் கவந்து மின்வச
னிரவின லற்ற கோக்கி யிருந்தனன் றுயிலி லாமல். (74)

புரிதா கோக்கி வைகி வைகறைப் போது தன்னி
லரிபகல் விரத மாற்றி யமலனை யருச்சித் தேத்தித்
துரிசுறு மறையோன் கண்க கேங்கியே துயிலக் கண்டான். (75)

ஆணையி னொழுத்து போகி யழுதினை தெயிப்பக் கண்ணிற்
காண்டல்செய் யாது மங்குந் களைகடர் சினக்கைக் கையாற்
றுண்டல்செய் திசன் முன்னர்ச் சோற்றிற் கவந்து கொண்டு
யிண்டொரு மறையோன் காலில் வினாந்தனன் மிதிக்க வுற்றான். (76)

மித்தவப் பொழுதி லுந்த வேதியன் விழித்து நோக்கிக்
கொதித்தனன் களவ நென்றே பித்தா லெழுப்ப நோகிக்
கதித்தவெந் திறவி னோர் கவிஞர் காப்போர் மேட்டங்
கிற்றத்தனர் வந்து பற்றி யவன் லை யறுத்திட டாராள்.

வேறு.

அவ்வேலையி லிகலந்தக ணடல் கொண்டிடு தூதர்
கைவேலையி னவியஞ்சிலை கிணைவங்கதை கொண்டே
மைவேலையில் விடமென் றிட வந்தங்கவ னிருதோர்,
ணைவேதா டித்தேர்ந்தவர் னடைகொண்டது கிணடே
கடுவெங்கரி யுரிக்கொண்டகண் னுதறன் கண்காநர்
வடுவிகுப் பமணிது நிறிய மானத்திடை வந்தே
லிடுமின்க ளிவன்றன்னை யெனச்சென்று விலக்க
கொடுசென்று நமதூதர் குறித்திங்கிவை சொல்வார்.

பொருட்கு மறைவரண் ரொழுக்கம்புற நீத்திட
டங்கிட வுடைசொற்றவை யறிவின் றி முனிந்து
மருடந் தோதாடிநல் விலைபாதரை மணந்து
கருடங்கிய மனத்தான்வெ னிருமாலியங் கவர்ந்தான்.
உய்யுமவகை யேதிங்கிவ னுறுமிப்பவ மதனிற்
செய்யுந்தவ முன்தோவெனச் சிவகங்குலி னுதரும்
பெய்யுந்தழ ண்காவையம்பசி பெரிதாயெழுத் தியினித்
தெய்யுக்கிணை மதனைச்சுமி மறைதாளிணை கண்டான்.

அடல்சேர்விடை யுடைபாடுனிதி ரவியஞ்சுட ரதனை
மடல்சேர்மலர் காத்நாலொளி வாத்தாண்ம னைநான்
பிணைசேர்கொடு வினையாவையும் வீத்தான்றுயர் நீத்தான்
கடல்சேர்நெடு லிலயிதுயர் கவிங்கத்திறை பாவான்.

என்றெனவ கணநாத ரியம்பச்சமன் றாத
ரன்றேயவ ர்டிபோற்றின் தருஞ்சேர்குண நிற்தோட்
குன்றேய்பிணி பவித்தார்குநீர் கொடுபோமென விடுத்த
சென்றேயுலிக் குழவன்னவர் தென்றிக்கினி வற்றார்.

வேறு.

நசு னன்பரக் காலையிற் றணநிதி யென்பவன் முககோக்கிக்
காச ணித்தபொன் முடிதரித் துயர்புகழ்க் கவிங்கா டளிக்கின்ற

வாச மாலிகையி ன்தமன் மதலைபா னங்கொளுத் தமனென்று
மாச கன்றபே ரெடுமிறத் திடுதிபெய்க் குறைந்தன் ரகல்கின்றார்.

நினை யன்பபுகை லிவகாட்டி னுறமக டிமுற் பவந்தன்னிற்
நினை யுணர்ந்தற தெழுதுத் குறைவினற் சங்கரன் குலந்தோ
னைச்செழுதெட லெவ்விக் சேற்றிசை கடிசுமழ் நறுந்தூபம் [துங்
பனைபு மாமலர் சந்தியே யருச்சினை புரந்தறம் பவசெய்தான். (சுசு)

இன்னவாறுபற் பலதினக் தருமங்க ளியற்றியா யிஞ்சென்கிப்
பன்ன காதிபன் சுமந்தபுரர் புரந்துரீப் பட்டபுழித் திடுமொக்கு
என்ன யாறுடச் சட்டிடநீத் துத்தார் தனைகமர நகர்கா
மன்ன னுகியி றிஞ்சுதலன் யாவரும் வந்தடி தொழுதேத்த. (சுசு)

வட பூழித் திட்டியின் மெண்டுகார் திரிவா நக்சுமுற்று
புழித்தருங் காலியிற் சிவலிங்க நாட்டி நார்க்கிணைசெய்தா
னிலகு பேரொளிச் சுடர்ப்பிழம்பாய்ச்சி யிருத்திய கடைப்பெய்மா
கல்கு வரன்விழி மலைமக ளோடுமக் கணத்தினில் வெளிப் பட்டான். (சுசு)

உன்ன ருந்தவம் வியந்தன் த்னதின் னுளத்தி னில் விருப்பற்ற
தின்ன தென்றுனா தருதுமென் றுரைத்திட விரவியா னைக்கான
வன்ன குங்கதிர் விரித்தின் மனையமெய்ச் சோதியுன் னுருக்கான
னைவ லாதரு கண்ணினை கூடெர ள்வரத் தருகென்றான். (சுசு)

காக்கு மாலயன் காட்டு வடிவவன் கடிபுலிநக்தவறு
கோக்கு மாறஞ் செய்தன் தழுவயழ் துதல்விழிப் பெருமானும்
பூக்கு டுரையர் மணமெனப் பொருங்கிய புனிதனை யெஞ்ஞான்ற
நீக்கு மாநரி தாவுறை மிலையைப் பார்த்திது நினைக்கின்றான். (சுசு)

நிது திர்த்தருங் சிவனின் னுனியிற் செறிந்துறைத் திடமுன்னான்
யாது நற்றி னுநினை வொண்ணிகோக் குறவெந்தேய
வருத்தித் திட்டன ளோர்விழி மறைந்ததங் கவற்கக்கா
ளோது மாமறை யளவிடற் கரியவ னுமையவட கிணைசொல்வான். (சுசு)

புன றினின் தலப் பெருமைநய வியந்துதத் துவந்தன் னினைக்கின்றான்
வேறி வன்புரி தவநிலை முனியிலை விழியிவந் கருளென்னச்
செறிசெ பொறிக்க னெனக் கண்ணுதன் கிந்தையற் மெழுங்கோப்
மாறி யமயினை யம்பகம் வழங்கினன் பெரிதகண்ணாய் வயங்கின்றான். (சுசு)

விழியி ழுந்தது பெற்றநி னியக்காதம் லெங்கனும் வியப்போடவ் [க்
வழியி ளப்பிறை முடித்தருன் சட்டடவி யுடைவிடைக் கொடியோனை

உதாரணமாக முதலாம்.

(4)
அக்கிரமப் பிருகுவீட பண்டித சிவத்திரிகா எப்பை பேதன்
பங்குமலரான் மீதொ. பகைச்சா பாலியருட் பந்து காசன்
முங்கமுறு புலத்தியனத் தலிலை தன்மரிசி ககன்மராக் கண்ட
நென்குமினை பெருகனை முற்கலன்முற்படுமுலிவ ரிவர்கள் டாரும்.

ஆங்கில மூலத்தருள் கூராதனை முகநோக்கி வாயினி மீதிற்
மீக்ககற்றஞ் செலிசெனோற் றிடிவலறுமைப் பெருங்கடவுள் றிநான்
நாண்பாய் பூங்கமலத் தயனாழைப் புதலிய போகமெல்லாம் புதித்துப்

காசு

சிவரா கிரிபுராணம்

காலிகோத்திரச்சுருக்கம்.

காசு

பிணைச், நீங்கிய பிப்பதமுப் பெறுவாயென் றதிட்ட னிகழ்த்தி
குறால்.

அன்னையெவ்விடே கு முறைமறையு கட்டிப் படியு
லுக், கன்னையபரி செனவிர்த்தின கன விருத்தமுன்னு வி
மபும் வேதக், தனையுணருங் குபுதைய னவ்விரதம் தனேகோற்கு
தன்மை யெல்லாங், கன்னையுணர் டருடிருவாய் மலர்ந்தவனுட்
கூழிச்சு கழறிப் பின்னும். (கௌ)

பொன்னிலமே விபுலவர் புத்தவிர பித்தனிலமை புதலற் பா
தறோ வெல்லிழைத் தொழத்தகுநர் தலத்திலிருந் திவ்விர மியற்ற
யுற்றா, னன்னிலவித் தெனயோங்கிச் சென்னாற் பெரிதுபய னல்து
மென்ன, வல்லிலமு மெனக்கறியச் சொல்லுதிகல் லொகியபிழ ம
வென்றான். (கௌ)

தேவனம் பொழியுமிருட் கொண்டகிறம் கொண்டுகி மெய
செய்ய செங்கண்மாதவனம் புயன்றவள வாரணத்தின் வரும
வானில் வாணோர், தாதவன சப்புரவ வுமையானோ டெமையான
வன் வைகும், வேதவன மென்னுலகி லொன்னுதல் ததலநை
யார் வீதிக்க வல்லார். (கௌ)

முன்னுருவம் பலவெடுத்த முயன்றுசெய்தி வினைக்கிழக்கே
ல மாகப், பின்னுவலு மெடுத்தமுயற் பித்தருமத் தலத்திநக்கப் பெரு
கொன்னிற், பொன்னுருவச் சடாமெளவிப் புனிதன் கு ாகடபிரமம்
பேரித்தாதித், தன்னுருவம் தருவதரு ல்ததலத்துக் கிண்புகல்ச சரி
முன்னோ. (கௌ)

பொன்னிமுத னதிப்புனல்பரி கட்டற்றிரப் புனித
தாறுங், கன்னியினம் பெடைபொடன்னங் கந்தவளங் காட்டு
றைக்காட்டு வேணிச், சென்னிதனின் பதிமுடித்த வெபெருமான்
கிடுகியிற் றிருமுன் னாக, வன்னிமா மொன்னுதரங் கடியர்வினைக் கா
டுகும் வன்னி யாமால். (கௌ)

விண்ணவர்ப்பு கன்னையபிரய மறையொழுக்கம் வருத்தியவே திய
க்கோல் கோடி, மண்ணுயரை வருத்துகின்ற மன்னர் பிழை
தொழுதும் வணிகர் முன்னு, வெண்ணவரும் பின்னவர்க்கு கரகாதி
உரிமையம்மற் றிவரி றுகப், பண்ணவர்கா டெனத்தருமத் தலமேவு
ம் பொழுதெந்தப் பதக ரேனும். (கௌ)

நிறையுறமிப் பிறவியெனும் பி ிக்குடைத்தீர் வம்மினது தீ
புன் வானென், நறைபறையிற் கருகினை பூசுதென் னடை
தாடிக்கோடித், துடைத்தளிற் படிபுமுதற் சுருதிதொ
வாரிதனிற றோய்க், தொன்னான், கு ாவமுதா துன்னிமணி
கருகையிற் றுன்னியநீர் குழி யேறி. (கௌ)

விடமுனிய வருமமை திரையவர்கா வுன்னிட விண்ண
யி, தடமுனியிற் குளித்துக்கைத் தெய்வொருமுன் று களித்த
வெவற் றிபாற்றிற், திடமுனிய பொருளைத்துஞ் சித்திபுற் முத்தி
யினுஞ் சேர்வ கொன்றே துடமுனியன் சூறிவனப் பெருமையெல்
லா மவற்றியக் கூறிப் பின்னும். (கௌ)

அத்தலமா ருரி கி உம்பலமற் றவற்றினுஞ் மதிசு மென்
தே முத்தலமும் புதழவரு முனிவானே வருமெழிந்தார் மொழியா
விட, வெத்தலமு மதிக்குமித்தத் தலத்திலிருந் திவ்விர தியற்றிற் சி
தி, கைத்தலத்தில் வைத்தகெல்லிக் கனிபோலக் காண்டியெனக்
கூறிப் பின்னர். (கௌ)

கல்லலனை பதமலை கங்கையொடு கிராத்தரு நன்னிசு கா
ந், செல்வலனை வருங்காண வெல்வலருக் கலையெனச் செயித்
தப் போச்செட், மல்வலனை யுளத்திருத்தி மறைவனனம் வாதாவி ம
யுத்திரி, வில்வலனை முனித்தமுனி விடைகொடுப்ப மறைசைக
மயவ வற்றான். (கௌ)

உற்றவனுற் றிடும்புனித தீர்த்தமெல்லாம் படித்தாடி யுயர்பொற்
கோலில், சுற்றிவலம் வந்துகொற்ற யீரகத்திச் சேதகன்ற
யுருவாறு, சுற்றினை மறைநறைய்போ தாலருச்சித் த
தெவடிகள் போற்றிக், குடிமல்பா மைப்பழித்த மொழியமமை
தாத்தான் கும்பிட்டு டேத்தி. (20)

ஒருபொருளை யுணர்க்கிருகண் பனிதூங்க முப்பொழுது முயர்
நால் வேதக், தருபொருளா மஞ்செழுத்தை கெஞ்சமுத்தி யறுதொ
ழிலோர் தலைவன் பாரில், வருபொருளா ருயிரணத்தும் படைத்
விக்குத் தன்மையினுன் மண்ணோர் விண்ணோ, ரிருபொருளென் றி
மெயன்மா, கெட்டாத பதம்பெறுவா னிரபுத் தெண்ணி. (21)

செவ்வொஞ் சதுர்த்தசியிற் றிங்கடொறுந் துயிலுணவு சிறிது
பின் றித், தவமுயல்வா னீராடி வில்வமுடன் கத்தமலர் சத்தஞ் சாத்
க

கூதி

சிவராத்திரிபுராணம்.

திரு, பவமறமத்தாக்கியின்று பிரிந்தவே தனப்பிரிந்து பாடி பாடி,
கவகவயாக்கி மூலம் நான்கு முழுமுடித்து நடத்து காளில், (உரு)
குடுகைய தலைச்சேவ வுலகினைப்பெற்றி தடுத்தவிடைத் துதிசை
பொற்றா, னேடுகைய மனக்கமலத் திருத்தியருச் சித்திமோ ரிரவு
ப்பண், கோடுகைய அயிலைடை கொண்டனைய வென்வளைய
கொண்டு கூர்த்தம், காடுகைய மலைகளோ டெதிரின்னரண்
வன்கக, களிக்க மன்றோ. (உரு)

பிறைகாட்டுஞ் சடைமுடியும் பிரகங்கா மாமுரணு பிர
மாந்த, கறைகாட்டுங் கொன்றையந்தா ணின்திலகு திருமார்பாய
ன மூன்றுங், கறைகாட்டுங் கந்தரமு தந்திண் புயநாங்குங்
ண்டு முத்தித், துறகாட்டுங் தடற்றிர்ச் சருத்தினத் திணைவனடி
தித்தல் செய்வான். (உரு)

வேறு.

கனக்கேலவல் வழுண்டருள் கனத்தாய்கவின் தருஞ்சா
கனக்கேலவல் திருமேனிகொண் மலைமாதின் மணை
தனக்கோகன தக்கண்ணினன் தருவேடனைச் சடுத்தித்
குளக்கோவுடை யானேருநிக் குங்கோவுடை யானே. (உரு)

கடுஞ்சுரத் தடிமென்றுறு கவைகண்டவை யுதவுங்
கடுங்காவைர் குருகுந் திய கண்ணப்பினை யாண்டாய்
தொடுங்காய்கினை யெனமால்வரத் துன்னார்புர மூன்று
வர்க்கார்முதத் தானையொராத் தடக்கார்முதத் தானே. (உரு)

செய்யுளை கையின்கைய தானும்வர மீனார்
மொயம்புற்றீடு கொடிமன்னவன் முக்தினைகொடு வந்தா
யம்புற்றான் முடியாடவிற லரிதேடரு மடியாய்
கம்புக்குழை யானேகவக் கம்புக்குழை யானே. (உரு)

சூரக்குளிர்ப் புனல்வையையி னிடியுக்கரை கொடியிற்
கூறாச்சொரி மண்டகைடை சுமத்தேயடி பட்டாய்
கோக்கின மிக்காகிப கொக்கினைநிறை யக்கி
னாச்சடை யானேகினை யாச்சடை யானே. (உரு)

கலைமாமறை யடன்றுறு கற்பத்தொறு கல்குந்
தலைமலை புனைந்தாடவட தருமீது விருந்தாய்

சாலிகோத்திரச்சருக்கம்.

சுரு

லையார்ந்திராழிப்படை கொண்டேசலத் தானே
காதிடத் தானேயிம மலைமாதிடத் தானே. (உரு)

லைத்தாண்டனி லுத்தித் தாங்கிடன் டினைத்தெருக்கமுன் சிரித்தே
தாண்டிப்பான் னிறத்தியவ னுடற்றெழுமெரியை
தாண்டி யுயிர் களைச்செம்மூ ளாறுயி லாரமுத்
தாண்டி னுனையுலத் தலத்தானையி னுனே. (உரு)

பபாப் பரவக்குரம் பரவைப்பெரு விரக
முனர்த்தகங்கென விஞ்சுந்தரத் கொருசுந்து நடந்தாய்
மணப்பூத்துடன் குடைந் துதமை வரிவண்டியிற் மதனைத்
தணர்ப்பூக்கணி யானே தொண்டர்க்கணி யானே. (உரு)

கதைக்குப்பான் முலைமாதரைத் துக்கடிபுலிச் சர
பதைக்குடேபழி தனைமாற்றிடு மனைநிலைக் கடி யாய்
பதைக்கும்படி யடலார்கொடும் பகரேச்சமன் மரு
தனைக்குங்கழ லானேகரத் தொளிர் பொங்கழ லானே. (உரு)

கையிக்குங் கொடியோனிகைத் துவினையின் கொடியோன்
புலத்தாக்கி யிருநான்குடன் பொருதன் நடல் புரியு
முலத்தோடலை நெரிபட்டு னுட்கும்படி யுன்று
மலர்க்கானகத் தானேதிரு மறைக்கானகத் தானே. (உரு)

பந்தரு பிறவப்பிணி தொழும்படி நிலையா
மின்பங்கியி னிழுதிட்டென வகநெக்குரு கிப்பூ
கன்பங்கய நிகர்நின்பத நானுந்தொழு மடியாரக்
கின்பந்தருவியி லுர மெனைவிரும் பித்தா. (உரு)

வேறு.

என்றபல துகிறி யானந்த மிருந்திபுன விருகண் கோரத், து
றுமயிர்ப் புனகமெழப் பரவகனும் வீழ்த்தெழுத்தி துள்ளி யாடித்,
சுறுனைச்செங் கங்குடப்பி முடியில்வைத்துப் படியின்னீரோன் நன்
ன் கோக்கிக், கன்றுகினைக் கருங்காலன் நனையுதைத்த செங்காலன்
கழறு மன்றே. (உரு)

உவரிவளை நெடுகிலத்தி னுடற்கணிலா ண்டலன்போ லுலப்பி
னுநிற், தவரிதழ்வாய் மனைவிமகர் குழப்பி போகமெல்லாந் தாய்
கைக் கற்றைக், கவரிசிலர் புளையிட்டக் கணங்குளெதிர் கொண்ட

ஹைபித் காய சித்தத், தகுதய மெனவிளங்கு கயிலைமலை
யெனச் சாற்றிப் போனான்.

அன்றமுத லாசனாகாச் சந்திரன் பின்புலபெற்றவனிடமிரு
யுன்றுபல போகமெல்லாக் துய்த்தொடு காட்சுத்தித் துதித்தா
னோர், நின்றதொழிபு நஞ்சுலையு முடிபுயிழைநாநி நிருத்
தில்லை, மன்றுதனி லுழையபொத் துய்யுலாந் சேவடியி
னே.

அதுமுத னிசைகாளை யானோனஞ் சிவநிலைநாற் தனோர் பரி
ந், கோதுவதெ னுளத்தில்விழைந் தனபெய் வ ருளமதி னுடலம் விட
டாந், குதவிழ்பூம் கொலை டுத்தார்த்தம் போ னிருந்நா
சாரவா னென்று தமுனி வரன்முனிவரனை நிற்கேட் னெனகி
சொன்னான் மலர்

வாழ்நாதவர் வாழி மனுகெறி
வாழ்நாநிலம் வாழ்நா லல்லரினம்
வாழிநாந் தற வாழி மழைமுதில்
வாழிநைவிக சைவ வழக்கமே.

சாலிகோத்திரச்சாருக்க முற்றிற்று.

கடிய லிருத்தம், ௭௧௫.

விவராத் திரிபுராணம்

முற்றிற்று.

வரி	பிழை	திருத்தம்.
௧௦	புயல்	புனல்
௧௧	வேறிலாண் கண்ட	வேறிலா னகண்ட
௧௨	கதி	கதிர்
௧௩	பிளம் பாடி	பிழம் பாடி
௧௪	மீராய்ப்	மீராய்
௧௫	கர்	உயிர்
௧௬	மனோன்மணி	மனோன்மணி
௧௭	பெடவதால்	பெறுவதால்
௧௮	தானென்	தொன்
௧௯	வேலை	வேலைத்
௨௦	நாலந்	நாலாந்
௨௧	றுங்	றுங்கழு
௨௨	உச்சு	உச்சு
௨௩	கொழை	கொன்ற
௨௪	நாரிலத்	நாரிலத்
௨௫	நாவினி	நாவினி
௨௬	பேயை	பேதையை
௨௭	வினேத்திழி	விழைத்திழி
௨௮	யைவொன்	யைவொன்
௨௯	சேர்ந்து	சோர்ந்து
௩௦	தரிசித்தானே	தெரிசித்தானே
௩௧	பெருக்கண்	பெருக்கண்
௩௨	தரி	தரி
௩௩	மேயென்	மேயென்
௩௪	கெடயூ	கெடயூ
௩௫	னெய்து	னெய்து
௩௬	கண்ணுதலை	கண்ணுதலை
௩௭	பரவென்	பரவென்
௩௮	தண்டமெனப்	தண்டமெனப்
௩௯	களையுன்	களையுன்
௪௦	தொரா	தொரா
௪௧	யுச்சிதமாய்ச்	யுச்சிதமாய்ச்
௪௨	குட்	குழ்ச்

பிழை, கருத்தம்.

உதகம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.
௫௨	௨௭	௧	பெழுந்த
௫௪	௩௧	௨	துளதால்
௫௫	௩௦	௩	ஹமின்
௫௬	௩௯	௪	பதாபலி
௫௭	௪௨	௫	தெழுந்தற்ற
௬௧	௬௪	௬	றுசிதமாவ்
௬௨	௬௩	௭	கண்ணினை
௬௩	௭௨	௮	துபய
௬௪	௭௦	௯	புலகம்
௬௫	௭௧	௧௦	புயத்தஞ்
௬௬	௭௨	௧௧	தேமம்
௬௭	௭௩	௧௨	தெண்டிநர்
௬௮	௭௪	௧௩	கொண்டனிநர்

கமலாம்பாத்தர் நூழ் பங்கத்தில் சண்
கார் தனான ம்பந்தநர் என்பவற்றை
சண்டேசரர் திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார்
கீழ்க்

